

Anadilden demokratik özerkliğe demokratik talepler ve komünistler

Komünistler demokratik haklar mücadelesini küçümsemeyen ve burjuva akımların sınırlarına sıkışmadan bu mücadelede öne çıkan talepleri tarif etmekle yükümlüdürler. s.10

Gezi Ayaklanması, tespitler ve dersler devrimci önderlik boşluğu

Gezi Parkı olaylarıyla ilgili tartışılan konulardan ilki eylemin niteliğinin ne olduğu, başka bir deyişle bu hareketin hangi sıfatla tanımlanması gerektiği idi. s.18

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

AYLIK KOMÜNİST GAZETE

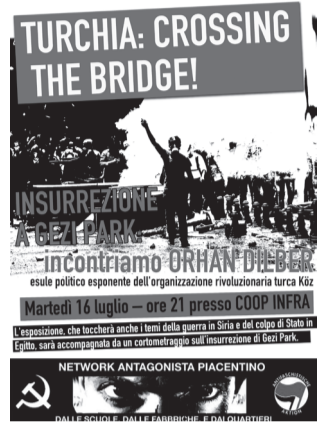
FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL)

SAYI: 32

WWW.KOZONLINE.ORG

Türkiye'den İtalya'ya Aynı saldırılara karşı aynı kavga

İtalya'da KöZ okurlarının tanıdığı Pagine Marxiste dergisini ve Combate gazetesini yayınlayan platformun inisiyatifi ile, Gezi Parkı'ndan başlayıp yayılan ayaklanma konusunda KöZ'ün değerlendirmelerini almak üzere 4 ilde bir dizi söyleşi düzenlendi. Türkiye- İtalya Aynı Saldırlara Karşı Aynı Mücadele başlığıyla ve başka örgütlerin ve yerel kolektiflerin de katkı ve katılımlarıyla düzenlenen söyleşiler Napoli, Reggio Emilia, Piacenza ve Milano kentlerinde yapıldı. s.20

AKP El Nusra'yla, CHP Bağdat'ta

Düzen Partileriyle Değil Rojava'yla Saf Tut

AKP Rojava'da El Kaide'yi Kürtlerin üzerine salarken, CHP Bağdat'taki Kürt düşmanı rejime desteğe koşuyor. Düzen partileri birbirleriyle didişirken kendi pozisyonlarını sağlamak için Kürtlerin düşmanlarıyla ittifaklar oluşturuyorlar.

Kürtlere dair sinsi planlar kuran düzen partileri elbette Rojava'daki katliama ses çıkaramaz. Rojava'nın yanında yer almak için emekçi ve ezilenleri düzen partilerinin kuyruğuna takmadan bağımsız bir alternatif yaratmak şarttır.

AKP'ye kanmayıp CHP'ye yol vermeyen bir muhalefetin gücünün neye kadar olduğunu Gezi Ayaklanması gösterdi. Bugün yapılması gereken Gezi'nin AKP karşıtlığı bahanesiyle CHP'ye yedeklenmesini engellemek, Rojava'yı Gezi'nin gündemine sokmaktır.

KöZ'ün Sözü

AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme

KöZ, 2013 1 Mayıs'ına "AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme" şiarıyla girmişti. Gezi Parkı'ndan tetiklenen hareketi yerel seçimlere doğru birleşik bir hükümet karşıtı muhalefete çevirmenin yolunun da "AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme" şiarından geçtiğini savunuyor. s.19

Sermayenin yeni silahı: kentsel dönüşüm

s.16

Gezi Ayaklanması'nın aynasında solun görmezden geldikleri

s.17

İstanbul ve İzmir'de forumlar ve yürüyüşler

Haziran Ayaklanması, Temmuz ve Ağustos aylarında İstanbul'un merkezi semtlerinde ve varoşlarında forumlarda devam ediyor. İzmir'de de gerçekleşen forumlarla emekçilerin sorunları, talepleri, mücadele deneyimleri ve yerel seçimler gibi birçok siyasi gündem konuşuluyor.

Gülsuyu'nda çete saldırısı

Gülsuyu'nda başlayan çete saldırısı, kentsel dönüşümün güncel olduğu tüm varoşlar için uyarı niteliği taşıyor. Varolan çetelerin devlet tarafından desteklenip, yenilerinin teşvik edilmesiyle yıkım saldırıları hız kazanıyor ve olası direniş odakları kırılmaya çalışılıyor. s.14

Okur/Yazar Mektupları

İftar sonrası gazete sohbetleri

Çalışma yürüttüğümüz alanda gazetenin daha geniş kullanımını sağlamak amacıyla Ramazan vesilesiyle gittiğimiz evlerde iftar sonrasında gazeteyi satma ve konuşma olanağı bulmuş olduk. Gidilen yere göre sınırlı da olsa siyasal konularda sohbet etme olanağı yakalanmış oldu.

Bu sohbetlerde Rojava'ya ve Nuçe-Roj TV'nin kapatılmasına dair sorular soruldu, bu olaylara nasıl baktığımızı anlatmaya çalıştık. Başka bir evde daha çok temel siyasal kavramların ne olduğuna dair sorular geldi. "Sosyalizm nedir? Komünizm nedir? Devrim nedir? AKP ne yapmaya çalışıyor" gibi sorulara yanıtladık. Gezi Ayaklanması'nda BDP'nin tutuk davranmasının neden yanlış olduğunu, aslında AKP'ye karşı birleşmiş kitleyle birlikte kendi durumunu ve tarihsel haklılığını daha rahat anlatılabileceğini Gezi sürecinde bunun kaçırılmış olmasının kötü olduğunu, önümüzdeki süreçte özellikle seçimlerle beraber artacak politik

ortamı kullanmak gerektiğinden bahsettik. Hiç konuşma yapamadığımız bir evde ise aileyi çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünün yapacağı pikniğe ve mahalledeki Rojava ile ilgili yapılacak foruma davet etmiş olduk.

Güncel siyasal ve politik gündemlere dair yapılan sohbetler sırasında mahallede yapılan forumların da duyurusunu yapma olanağı sağlanmış oldu. Bu forumlara katılarak benzer sohbetlerin orada da yapılabileceğini söyledik. Toplamda 6 ev ziyareti yaptık.

Kendiliğinden başlayan ve belli bir plana dâhil olmayan iftar yemekleri ve sonrasında yaptığımız sohbetler önümüzdeki siyasal süreçte gazeteyi sadece siyasetlere protokol dağıtımı ve gazeteyi bilen kişilerle sınırlı sayıdaki kullanımdan çıkarması için de önemli bir deneyim oldu.

Yenibosna'dan Komünistler

Yoğurtçu Parkı forumu

14 Ağustos Çarşamba günü Kadıköy Yoğurtçu Parkı'ndaki foruma katıldık.

Forumda yaklaşık 30 kişi olmakla birlikte, parkın çevresinde çok sayıda dinleyici bulunuyordu. Daha öncesinde her gün yapılan Yoğurtçu Parkı forumlarının bundan sonra haftada iki gün, salı ve çarşamba günleri yapılacağı, cumartesi günleri ise konserlerin düzenleneceği duyurusu yapıldı.

Forumda daha çok Eylül ayında yapılacak konser hakkında konuşuldu. Eylül ayında yapılacak konsere tüm Anadolu yakası forumlarının kitlesele olarak katılımı planlanıyor. Bu konserde daha çok öne çıkarılacak konunun Gezi

Ayaklanması sırasında şehit olanların katillerin bulunması, cezalandırılması ve Gezi olayları nedeniyle gözaltına alınan ve tutuklananların serbest bırakılması olması düşünülüyor. Ayrıca Gezi Ayaklanması sırasında Taksim Dayanışması'nın sahip çıkılan taleplerinin konser sırasında tekrar dile getirilmesi de tartışıldı.

Yoğurtçu Parkı forumundan 1 Eylül Barış Mitingi'ne çağrı yapıldı. 15 Ağustos Perşembe günü ise parkta "Yerel Yönetimler ve Fatsa Deneyimi" konulu bir söyleşi yapılması kararlaştırıldı.

İstanbul'dan Komünistler

Tuzla'da protokol dağıtımı

Tuzla'da gazetenin temmuz sayısının protokol dağıtımını yaptık. Limter-İş, EMEP, BDSP, UID-DER ve Deri-İş ile protokol dağıtımını vesilesiyle güncel siyasal gelişmeler ve Aydın'daki forumlarla ilgili detaylıca konuşup tartışma fırsatı bulduk.

EMEP'i ziyaretimizde Gezi Ayaklanması, komünist parti eksikliği, mahalledeki yürüyüşler ve mahalle forumları hakkında konuştuk. Gezi Ayaklanması'nın neden bir devrimle sonuçlanmadığı üzerine yaptığımız tartışmada EMEP'in görüşü; bu hareketin bir Tahrir olmadığı, şartların devrim için olgunlaşmadığı, devrimin kitlelerin ve komünistlerin birlikte örgütlenmesiyle olabileceği ve bugün için işçi sınıfının tam olarak bu bilinçte olmadığı üzerinedir. Bolşevik tipte örgütlenmiş bir komünist parti varlığında Gezi Ayaklanması gibi Türkiye tarihinin en dinamik ve yüksek katımlı ayaklanması devrimle sonuçlanmaz mıydı, dedik. Bu soru üzerine; kendilerinin Türkiye'nin tek komünist partisi olduğunu ve bir ayaklanma devrimle sonuçlanmamışsa orda parti eksikliğinden söz etmenin yanlış olduğunu; devrimin gerçekleşme ihtimalini taşıyan şeyin kitleyi oluşturan özneler ile kitlenin isteklerinin doğru orantılı olması olduğunu söylediler. Aydın'da yapılan yürüyüşler hakkında ise bakışları şöyleydi: Her mahallede mahallelinin ihtiyacına göre sloganlar belirlemek gerekir, örneğin Aydın'da "yaşasın sosyalizm" diye slogan atarken İçmeler'de de "Zamlara hayır" gibi sloganlar atmak gerekir. EMEP'in tutumu kitle ne derse o doğrudur yani en iyisini kitle bilir tutumuydu. Kitle nasıl istiyorsa öyle hareket etmenin kitleye öncülük etmek anlamına gelmediğini böyle bir tutumun kitle kuyrukçuluğu olacağını söyledik. EMEP kitle için kendi siyasetinin saklanması rahatlatıcı olmadığını önemli olanın halkçılık temelinde bir parti olması gerektiğini söyledi. Forumlarda ise kitlenin kendini ifade etmesi için devrimcilerin siyasal kimliklerini ön plana çıkarmaması gerektiği bunun kitleyi kaçırdığı gibi alışılmış tespitlerde bulundu. Hâlbuki Taksim'de kitleler devrimcilerle yan yana çatıştı. Flamalardan rahatsız olan belli gruplar bile bir süre sonra devrimcilerle birlikte halleri çaktı ve aynı sloganları attı. Kitle örgütü ve devrimci örgüt ayrımını yapmayan EMEP'in, çalışma yürüttüğümüz kitle örgütüne "sizin dernek" demesi üzerine devrimci örgüt-kitle örgütü konusundaki görüşlerimizi anlattık. Bizimle bu konuda tersi anlayışa sahip olan EMEP, kitle örgütleri siyaseti güçlendirmek adına açılmış derneklere diyerek anlattıklarımızı kabul etmedi, bizim yanlış bir siyaset izlediğimizi vurguladı. Ziyaretimizin uzun zaman almasından dolayı gitmemiz ge-

rettiğini söyleyerek "Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşsin" kitabını da protokol olarak bırakarak ayrıldık.

Ardından gittiğimiz Deri-İş sendikası forumdan detaylıca bahsettik. Forumdaki işçilerden birinin "biz işçiler olarak buradayız sendika nerde" sözünü aktarıp; sendikaların forumlara gelip işçi sorunlarını direkt olarak gündem etmesi gerektiğini, forumlarda söz alıp işçilerin fabrikalardaki direnişlerinden, çalışma şartlarından, sömürden nasıl etkilendiklerini ve örgütlenmelerinin öneminden bahsetmelerini istedik. Kitleyi sendikalarda, farklı kitle örgütlerinde örgütlenmeye onların davet etmesinin daha etkili olacağını söyledik. Bu yolla doğrudan işçileri kesen kentsel dönüşüm, eğitim sorunu, anadil sorunu vs. gibi konuların da forumda gündem olduğunu dolayısıyla forumun konusunun aslında bir şekilde ezilenlerin emekçilerin sorunları olduğunu söyledik ve sendikayı forumu güçlendirmek için buraya katılmaya, örgütleyicisi olmaya davet ettik.

Son olarak protokol bıraktığımız UID-DER'de ise Gezi Ayaklanması'nı ve forumlara katılmama nedenlerini konuştuk. İşçileri sadece sendika veya derneklere arayan UID-DER, Gezi Ayaklanması'nı örgütsüzlüğü fetişleştiren bir burjuva hareket olarak değerlendirdi. Gezi'de örgütlü işçi kitlelerinin olmadığını, zaten Gezi'nin de talepleri arasında işçilerin sorunlarına yönelik bir gündem olmadığını, bu hareketin işçileri birleştirmek yerine böldüğünü söyledi. Mahalle forumlarına da bu nedenle katılmadıklarını anlattı. Biz de Gezi'nin neden bir ayaklanma olduğunu ve forumlarda konuştuğumuz gündemlerin tam da bu mahalledeki işçilerin sorunları olduğunu, foruma gelip işçiler örgütlenmenin yakınlığını anlatmak gerektiğini, forumları güçlendirmenin yerel seçimlerde bizlerin elini güçlendireceğini dolayısıyla özellikle varoşlardaki forumları önemsemek gerektiğini söyledik.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak devrimci partinin eksikliğini her seferinde dile getirmemize rağmen diğer siyasetlerin "kitlelere reklam" yaptığımızı söylemeleri aslında birlikte eylem örgütledikleri siyasetin hangi referanslarla hareket ettiğini, yayınlarda neleri dile getirdiğini bile bilmediklerini anlattık. Bu nedenle sıkça Komünistlerin Birliği Platformu'nun tespitlerini ve partileşme stratejisini anlatıyoruz.

Devrim İçin Devrimci Parti, Parti İçin Komünistlerin Birliği!

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

Tuzla'dan Komünistler

BDP Karabağlar ilçede 14 Temmuz anması gerçekleşti

Karabağlar BDP ilçe örgütü 14 Temmuz'da, Diyarbakır zindan direnişi şehitlerini anma etkinliği düzenledi. Biz de bu anmaya katılarak destek olduk. Saygı duruşu ile başlayan etkinlikte Mazlum Doğan'dan Dörtler'e ve ölüm orucunda düşenlere kadar olan dönem anlatıldı.

Etkinlikte şehitlerin posterine kırmızı güller takıldı. Genellikle konuşmalar Kürtçe iken bir tek Karabağlar İlçe Başkanı Türkçe konuştu. Konuşmasında ölüm orucu şehitlerinden Gezi ve Lice şehitlerine kadar bütün şehitleri kucaklayan bir konuşma yaptı. Ardından ise Kürt hareketinin başlatmış olduğu müzakere sürecine ve devletin bu konuda olumlu bir adım atmak yerine Lice'de katliam yapmış olmasına, sürekli karakol inşa etmesine ve koruculuk kadrolarının artırılmasına yönelik adımlar atılmasına değinerek, AKP'nin bu sürece samimiysenizce yaklaşımını eleştirdi. Konuşmaların ardından ise on bir dakikalık bir

sinevizyon gösterimi yapıldı, ardından etkinlik sonlandırıldı.

Daha sonra ise "çözüm süreci"nin ciddiye alınarak derhal Abdullah Öcalan'ın ev hapsine alınması ve müzakerelerin bu koşul altında sürdürülmesi, koruculuk sisteminin lağvedilmesi, karakol inşasının iptal edilip Kürtçe'nin de anayasal güvenceyle anadil olarak kabul edilmesi gibi demokratik adımların atılması gerektiği konusunda konuştu.

Desteginden dolayı KÖZ'e teşekkür edilen etkinlikte şehitler ve Abdullah Öcalan lehine sloganlar atıldı.

Kürtlerin Esareti,

İşçilerin Esaretidir!

Limontepe'den Komünistler

KOMÜNİST KÖZ SÜREKLİ AYLIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

MURAT ÖZYAVUZ

YÖNETİM YERİ:

RASİM PAŞA MAHALLESİ SÜLEYMAN BEY SOKAK NO:6/1

KADIKÖY -İSTANBUL

TEL: 0216 700 19 98

E-POSTA: kozonline@gmail.com

WEB ADRESİ: www.kozonline.org / www.kozonline.info

BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI DAVUTPAŞA CADDESİ GÜVEN

SANAYİ SİTESİ C BLOK NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL

TEL: 0212 577 54 92

Yenibosna emekçileri Mehmet Ayvalıtış Parkı'nda buluşuyor

Gezi Ayaklanması'nın yarattığı dinamikle varoşlara da sığıran park forumları Yenibosna'da hafta içi pazar-tesi, çarşamba ve cuma günleri yapılıyordu. Son zamanlarda ise pazarları ve perşembe günleri gerçekleşiyor.

Farklı tempolarda ve gündemlerle ilerleyen forumlara ortalama 30-50 kişi katılıyor. Forumlara EMEP, SYKP, BDP ve Mayıs'ta Yaşam gibi HDK bileşenleri aynı zamanda BDSP, KÖZ ve farklı sol eğilimlere sahip olan fakat örgütlü olmayan kesimler katılıyor.

28 Haziran'da Ayazma Parkı'nda başlayan forumlarda geçen zaman içinde forumun hangi günlerde gerçekleştirileceği, içeriği ve işlenecek gündemlerin başlıklarının neler olabileceği konuşuldu. Bunun yanı sıra forumu güçlendirmek amacıyla iftar yemeği, anma etkinliği, ozalit yapımı ve bildiri dağıtımı gibi farklı somut işlerde planlandı.

Bu güne kadar kadın sorunu, eğitim sorunu, Ortadoğu'daki ve Türkiye'deki güncel siyasal gelişmeler ve Rojava'daki forumlarda tartışılan gündemler oldu. Önümüzdeki haftalarda ise laiklik, anayasa gibi konular ele alınacak.

Forum tartışmaları dışında forum bileşenleri Mehmet Ayvalıtış'ın ailesini ziyaret etti. 5 Ağustos'tan itibaren forumlar Ayazma Parkı'ndan başka bir parka taşındı ve bu parkın adı Mehmet Ayvalıtış olarak değiştirildi. Diğer parklardaki forumlarla iletişim kurabilmek için gönüllü ekipler oluşturuldu. Gezi Ayaklanması'ndan dayalanan Berkin Elvan'ın ailesi ziyaret edildi.

Eğitim ve Kültür Sanat Komisyonu kurularak İngilizce ve bağ-

lama dersi yapılması planlandı. Dersin verilebilmesi için mahallede bulunan kimi dernekler ve vakıflardan yer istenmesi kararlaştırıldı. Başka bir dayanışma örneği olarak ortak kitap kullanımı başladı.

Bahçelievler'de yapılan ikinci forum ise Soğanlı Oya Başar Parkı'nda gerçekleşiyor. Salı ve cuma akşamları güncel konularda forumlar yapılması yanı sıra, yetkili kişilerin davet edildiği konuşmalar da yapılıyor. Forumları duyurmak ve örgütlemekte sorumluluk alan kişilerin içinde yer aldığı komisyonlar oluşturularak, forum çalışmaları daha planlı yapılmaya çalışılıyor.

Soğanlı Oya Başar Parkı'nda, Yandaş Medya ve Sol Basın gündemli bir forum düzenlendi, biz de izleyici olarak katıldık. Evrensel Gazetesi, BirGün Gazetesi, Sol Gazetesi ve sendika.org adına konuşmalar yapıldı. Gezi eylemleriyle başlayan süreçte burjuva medyanın gerçekleri nasıl çarpıttığı anlatıldı. Kendilerinin bu konuda aldıkları tutumu ve yaptıklarını aktardılar.

AYAZMA PARKI'NDA YERYÜZÜ SOFRASI

26 Temmuz akşamı yapılan iftar yemeği için önceden buluştuğumuz emekçilerle sofrayı hazırladık. Derneklerle forumun bağını kurmak için AKEL Vakfı, Sev-Der ve Batman Kozluklular Derneği'ni iftara çağırarak planlandı.

İftar yemeğine -çevreden görüp gelenlerle birlikte 55 kişi katıldı. Yemek sonrası kadın sorunu hakkında konuşmalar yapıldı.

MİLLİ EGEMENLİK PARKI'NDA YERYÜZÜ SOFRASI

Soğanlı Oya Başar Parkı forumu 2 Ağustos tarihinde Milli Egemenlik Parkı'nda iftar yapma kararı aldı. Ayazma Parkı forumu bileşenleri olarak hem yapılan etkinliğe destek vermek hem de Soğanlı forumuyla bağımızı güçlendirmek için bu iftara katılma kararı aldık.

İftar yemeğine yaklaşık 350 kişi katıldı, iftar sonrası yapılan Hakların Kardeşliği forumunda kurumlar ve foruma katılanlar söz aldı. Forumda katılanlar arasında İHD'den Ümit EFE, Mustafa YALÇINER, Anti Kapitalist Müslümanlar ve Devrimci Müslümanlar da vardı.

FORUMLARIN ÖRGÜTLENME SORUNU

Katılım az olduğu Ayazma Parkı'ndaki son forumda forum değerlendirildi. Forumların sürekliliğinin sağlandığı fakat katılımın yeterli düzeye çıkamadığı tespiti yapıldı. Katılımın azlığının nedenleri ve bu konuda neler yapılabileceği tartışıldı. Fo-

rumun örgütlenmesini sağlayacak araçlardan yani komisyonlar ve komitelerden yoksun olduğu, esas sorunun da bu olduğu söylendi. Bu sorunu aşmak için ekiplerin somutlanması gerektiği vurgulandı. Aynı zamanda etkinlikler yapılmasının katılımı arttırdığı bu nedenle böyle etkinlikleri daha yapmak gerektiği belirtildi. Forumların duyurusunu yapmak için ozalit çalışması ve bildiri dağıtımı planlandı.

ÖZALİT ÇALIŞMASI VE BİLDİRİ DAĞITIMI

Forumun duyurusunu yapmak amacıyla 4 Ağustos Pazar günü ozalit çalışması yapıldı. "Parkımıza, mahallemize, kentimize sahip çıkmak için GEZİ DİRENİŞİNİ BÜYÜTELİM" yazılı ozalitlerden 8 tanesini mahallenin belli noktalarına yapıştırdık. Ozalit çalışması ardından pazarda 1200 bildiri dağıttık.

Forumlarda öne çıkan en önemli eksiklik BDP'nin ve onun harekete geçirdiği sınıfın en çok ezilen ve en politik kesimlerinin hâlâ bu forumlara hakkıyla katılmıyor olması. Diğer bir eksiklik ise foruma katılımı düşürdüğü, partililik yapıldığı gerekçesiyle hiçbir bileşenin kendi ismini, flamasını ve pankartını kullanmaması yönünde yapılan vurgular.

Hiçbir öznenin kendini belli etmediği forumlarda artan AKP karşıtlığına karşı ezilenlerin kendi bağımsız odağını yaratması ihtiyacı artıyor. AKP ve CHP'ye karşı seçimlerde, anayasa tartışmalarında, güncel siyasal politik gündemlere dair emekçilerin taleplerinin içini doldurarak forumlara katılmaya devam edeceğiz.

Devrim için Devrimci Parti!

Yenibosna'dan Komünistler

Emekçiler Türkiye'de siyasal gelişmeleri tartışıyor

18 Temmuz'da yapılan Ayazma Parkı'nda forumda Türkiye'deki ve dünyadaki güncel politik sorunların konuşulduğu bir forum yapıldı, forumda katılımcılar kendi yaklaşımlarına göre süreci değerlendirdikleri konuşmalar yaptılar. Biz de KÖZ olarak süreci nasıl gördüğümüzü anlattığımız bir konuşma yaptık. Katılım gösteren siyasetlerden bazıları isim vermeden birer değerlendirme konuşması yaptılar bunun dışında foruma katılan fakat herhangi bir siyasetle doğrudan bağı olmayan katılımcılar da konuşmalar yaptılar.

Bir beklentisi ve sonucu olmadan yapılan konuşmalarla daha çok herkesin kendini anlattığı bir tarzda yapılan bir forum olmuş oldu. Forumda konuşmacıların politik süreç hakkında yaptığı değerlendirmeler:

K1: Türkiye'nin dışarıya dönük milyarlarca dolar borcu var. Kısa vadede bu borçların ödenmesi hükümetin tekrar borçlanması ve halkın sırtına yıkacağı vergilerle olacaktır. Kısa vadede ekonomik bir kriz olacağını bekliyoruz. Bizim gibi düşünen ya da düşünmeyen insanlar başka bir seçenek olmadığı için AKP'ye oy verdiklerini söylüyorlar. Bu süreçte bize fazlasıyla iş düşecektir. Ayrıca mutlaka seçim kanunlarının değişmesi gerekiyor.

K2: Türkiye'de sağlam bir muhalefet olmadığından Gezi Direnişi yaşandı. Sırtı Süreyya Önder Gezi'ye milletvekili kimliğiyle geldi. Tek başına gerçek bir muhalefet olabilirdi. Ancak BDP'de olması bazı kesimlerin ona oy vermesini etkiliyor. BDP de bu süreçte çekimser davrandı, var olan politik ortamı yeterince kullanmadı.

K4: Bir söz var: "Seçimlerin sonucunu belirleyen oyu veren değil oyu sayandır." Çok doğru. AKP'nin nice oylar çaldığını hepimiz biliyoruz. Bence oy partiler üzerinden değil milletvekili adaylar üzerinden olmalı.

K5: Ortada bir sorun var ve bunu nasıl çözeriz? Hükümetin kurulduğu tarihe ve bugüne baktığımızda problemin çok büyük olduğunu görebiliyoruz. Ancak AKP'ye de oy veren büyük bir kitle var. Bunların ne düşündüğünü bilmemiz gerekiyor. Hükümetin kibrinin kırılması önemli. Tüm gelişmelerde dönüp halka bakması gerekir. Hükümet ne yaparsa yapısın iktidar olacaktır. Çünkü dindar kesimde bu iktidar yıkıldığında yerine kimin geleceği sorusuna cevap yok. Birey olarak düşünmeliyiz. Oy verdiğimiz partileri eleştirmeliyiz. AKP'ye oy veremeyen ama belli nedenlerle de Gezi'ye gelmeyen başörtülü nice insanı da anlamalıyız. Gezi iki taraf arasında bir iletişim sağladı. Bize göre "öteki" olandan korkmamalıyız.

K6: Arkadaşın söylediği AKP'nin kibrinin kırılması. Ben buna katılmıyorum. Otoriter bir iktidar var ve daha da otoriter bir rejime doğru gidiyor. Böyle bir iktidarda kibir asla kırılmaz.

K7: Birçok insan güçlü olanın yanında olmak istiyor. AKP güçlü. Büyük bir kitleyi AKP koruyor. Kamuda iş imkânı sağlıyor, yardımlar yapıyor. Böyle olunca o insanların ülkenin geri kalan sorunları umurunda olmuyor. Bireysel düşünüyorlar. Bizler bu bilincin yanlış olduğunu aktarmalıyız insanlara.

K8: Genel bir umutsuzluk havası var Şunu sormamız gerek. AKP niye iktidar oldu. Türkiye'de çarpık bir sistem var. Seçim sistemi, %10 barajı AKP'ye bir milletvekili kazandırıyor. Bağımsızların aldığı oyun yarısıyla AKP vekilleri seçilebiliyor. Buna karşı çıkmak lazım. Bu forumda en önemli taleplerinden birinin bu olması gerekir. AKP ülkenin tüm kaynaklarını peşkeş çekti. Şimdi satacak hiçbir şey kalmadı. Hedefi 2023. Ancak çöküşte. Tırmanan şiddet, banış sürecinde adım atmaması çöküşte olmasından kaynaklı.

K9: Bir şeyi merak ediyorum. MHP ve CHP seçimlerde ittifak yapacaklar bir söylenti var. Bu Türkiye'nin genel sürecini nasıl etkiler?

K10: CHP ve MHP'nin son 10 yıllık süreçte ortaya koydukları şeylere bakmak lazım. Tek derdimiz AKP'den kurtulmak diye bakarsak CHP-MHP ittifakı 3 büyük şehirde AKP'yi bitirir. Peki Türkiye'deki halklar temelindeki sorunları bu birleşim karşılar mı? Karşılayamaz. AKP kör topal bir süreç götürmeye çalışıyor. Götürebilir mi? Götüremez. Kürt sorununda çözüm üretmeyen her iktidar düşmüştür. Yaşadığımız sorunların çoğu Kürt sorunundan kaynaklı. Savaşa harcanan 800 milyar dolar var. Eğitime sağlığa harcanması gereken para Silaha yatırılıyor. Aynı zamanda tek dine hizmet eden Diyanet İşlerine milyarlarca para aktarılıyor. Bunlar için bu sorunun çözülmesi gerekmektedir.

K11: Bu tür forumlar 1976'dan beri yapıldı. O zamanlar adı direniş komiteleriydi. Çoğu zaman salt bir ideoloji etrafındakilerin oluşturduğu forumlar olsa da vardı. Ancak o zamanlar katılanlar hep öğrencilerdi. Şu an burada olanlar evli, işçi. Hepimiz yaşam mücadelesi veriyoruz. Hepimiz birer emekçiyiz. Hepimizin burada olması da çok önemli. Ancak tartışılan tüm konular hangi parti geldi hangi parti gidecek. Oy yüzdeleri. Bizler emekçiyiz. Karakterimizden bir şeyler yapmalıyız. Yoksa bu forumlar biter. Gezi ruhu kapitalizme karşı bir duruştu. AKP tıkanmış bir sistem can simididir. Alternatif yoktu ve iktidar oldu. Kapitalizmi merkezine alan ve mücadelesini o yönde yapmayan her forum bitecektir.

K12: Herkes barış sürecinden bahsediyor. Bence Türkiye'de bir savaş yok zaten. Düşman da yok ortada. Türkiye'de siyasetin dilinin değişmesi gerekiyor. Daha fazla genç arkadaşın katılımı gerekir. İnsanları mutlu etmek gerekir.

K13: Arkadaşa kesinlikle katılmıyorum. Savaş vardır. Bu top- raklarda binlerce insan öldü. Binlerce köy yakılıp boşaltıldı. Binlerce kayıp var. Savaş olması için iki ülke arasında olmasına gerek yok. Doğu'da 5 yaşındaki bir çocuğunun kafasının üstünde savaş uçağı uçuyorsa orada savaş vardır.

BDP Gezi sürecinde tutuk davrandı, bu tutukluk çözüm süreciyle alakalı. AKP'yi çözüm masasına oturtan Kürtlerin eylemli muhalefeti. 2007'den beri AKP'yi geriletken bu odak önümüzdeki süreçte de sürecin en önemli odağı olabilecek potansiyele sahip.

K15: Bu forumlarda bizim konuşmamız gereken sosyal konular. Ulusal hareketin yanımdayım ancak forumların merkezde ulusal hareket değildir. Bu forumların Gezi ruhunun yansıması olarak emekçiler üzerine kurulması gerekir.

KÖZ olarak şu vurgularla konuşmalar yaptık:

"AKP 28 Şubat'ın bir ürünüdür. AKP de darbe ürünü bir partidir ve kendisi demokratik Anayasa sorununu çözemez. 12 Eylül askeri Anayasasının tamamlayıcısıdır. Bunu anlamak için seçim barajına bakmak yeterlidir. AKP Ortadoğu'ya sığınmak için ABD tarafından desteklenmektedir ve Truva atı olarak kullanılmaktadır.

Ekonomik krize gelince, özelleştirme ve sıcak parayla ayakta duran bir ekonomimiz var zaten. ABD istediği zaman musluğu kısar ve ekonomik kriz olur. Bizim AKP'yi zora sokmak için elimizde emekçiler ve ezilenler lehine olabilecek ve merkezinde BDP'nin olabileceği bir muhalefet odağı mevcut. Referandumda boykot diyen, bağımsız milletvekilleriyle meclise giren başka bir muhalefet odağı geçen süreçte kendini gösterdi. Önümüzdeki süreçte de emekçiler ezilenler lehine olan şey bizim örgütlülüğümüz olacaktır. Seçimlerde kendi adaylarımızı çıkartıp bunlar üzerinden örgütlenmeliyiz.

Tökezedikçe saldırganlaşan bir AKP hükümeti var, AKP'ye karşı önümüzdeki süreçte birleşik mücadeleyi büyütmeliyiz. Seçimlerde anayasa tartışmalarında emekçilerin taleplerini görünür kılmalıyız."

AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme!

Yenibosna'dan Komünistler

Gezi Ayaklanması ve Tahrir

Yenibosna'da 14 Temmuz günü Gezi Ayaklanması ve sonrası süreçte meydana gelen Mısır'daki askeri darbenin konuşulduğu bir söyleşi yapıldı. Söyleşiye 15 kişi katıldı. Söyleşinin duyurusunu yapmak için hazırlanan afişleri mahalledeki 3 farklı kuruma bıraktık. Söyleşiye emekçileri davet ederken Gezi Ayaklanması hakkında çıkan özel sayımızı da kullanmaya çalıştık.

Söyleşide yoldaşın yaptığı sunum ve sonrasında katılanların sorduğu sorularla ve cevaplarla ilerledi. Sunumda şunlar vurgulandı:

"Gezi'de bir ayaklanma oldu, bu ayaklanma neydi ayaklanmadaki eksiklikler nelerdi? Haziran ayı içinde yaşadığımız topraklardaki en önemli hükümet karşıtı eylemler oldu. Bu ayaklanmanın sınıfsal karakterine bakarak, içindehangi sınıfın yer alıp, almadığına, buradan bir devrim çıkıp çıkmayacağına dair tespitler yapıldı. Hâlbuki Lenin Dreyfus olayı gibi bir olaydan devrim patlak verebileceğini söylüyor. Burada bu harekete önderlik edebilecek bir devrimci partinin olması en önemli koşuldur.

İşçi sınıfının en politik kesimini oluşturan Kürtler emekçiler bu eylemlerde yer almadı. Parti olduğunu iddia eden hiçbir siyasi hareket ayaklanma olduğunda ne yapılması gerektiğine dair herhangi bir yol gösteremedi. Bu ayaklanmadan bir devrim çıkmayacak. Çıkan ayaklanmayı yönlendirecek sevk ve idare edebilecek bir devrimci parti yoktur. Bu eksikliği önceden de söylüyorduk. Ama ayaklanma koşullarında devrimci partinin eksikliği daha görünür olur ve komünist bir parti ihtiyacının propagandasını daha somut olarak yapmak gerekir. İşçilerin birliğinden önce komünistlerin birliğinin sağlanması gerekir, verilecek mücadeleyi partileşme mücadelesine tabi kılmak gerekir.

AKP darbe karşıtı bir imaj sunuyor. Lice'de katliam oluyor, müzakere sürecinde nelerin yapılacağına dair tartışmalar gündemi meşgul ediyor. AKP "çözüm süreci"ne kendi isteğiyle değil Rojava'da yaşanan devrim, Türkiye'deki siyasal gündemin etkisi ve ABD'nin dayatmasıyla mecbur kaldı. AKP'nin Kürt sorununu çözmek gibi bir derdi yok. AKP bundan sonraki süreçte ana-

dilde eğitim, özerklik, seçim barajının düşürülmesi gibi demokratik talepleri yerine getiremez. AKP'nin çıkarlarıyla üstlendiği misyon arasında bir çelişki var. İktidara getirilme amacıyla ve bu yolda yapması gerekenler, şu anda AKP'nin kendi dar çıkarlarıyla çelişiyor. "Çözüm süreci" ilerlese ve seçim barajı kalksa bu kendisini vuracaktır. Her yerde darbe karşıtlığını öne çıkaran AKP'nin kendisi 28 Şubat Darbesi'nin ürünüdür ve AKP 12 Eylül Anayasası'na yaslanarak iktidar olmuştur. Demokratik anayasa dair herhangi bir adım atamıyor, var olan anayasayı yamamaya çalışıyor. "Çözüm süreci"nin kontrolü bende diyor, oysaki ilk adımı atan BDP/PKK'dir.

Gezi süreciyle ulusalcılarla bir araya gelmem diyen BDP, AKP'nin can simidi olmuştur. Türkiyeleşme yolunda adımlar atmaya çalışan BDP, Gezi sürecinde bu fırsatı kaçırmış oldu. Sonraki süreçte BDP, Lice olaylarının etkisi ve "Hükümet Adım At" diyerek aktif olarak siyasal süreçte yer almıştır.

Peki biz ne yapabiliriz? Politikleşen siyasallaşan bir atmosfer var. Parklarda forumlar devam ediyor, seçimler yaklaşıyor ve emekçiler daha da politikleşecek. Yapmamız gereken propagandanın odağına AKP karşıtlığını koymalıyız. Kürtlerin demokratik talepleri ve AKP'nin darbe ürünü bir parti olduğunu sürekli vurgulamak gerekir. Forumlar yerel seçimler öncesi adayların ön seçimlerle seçilebileceği, eğer seçilemiyorsa adayların kendini tanıtabileceği zeminler olabilir. Tüm bu çalışmaların partileşme mücadelesine bağlayarak yapmak gerekir."

SORULAR VE TARTIŞMA

- BDP Gezi'de vardı. BDP bayraklarının indirilmeye çalışıldığı bir alana neden gidilmez?
- Darbe, parlamentarizm, devrim ve karşı devrim kavramlarına nasıl bakmak gerekir?
- Öcalan'ın elinde bu kadar büyük bir güç varsa neden kullanmıyor?
- Seçimlerle forumların bağımlı nasıl kuracağız?
- HDK var, HDP kuruldu. Çatı partisi, tüm demokratik mücadeleleri kapsamaya çalışan bir yapı

var. Böyle bir oluşum var olan süreci örgütleyebilir miydi? Bunun olanakları, dinamikleri nelerdir?

Sorular ardından söyleşi yoldaşın ikinci tur konuşmasıyla devam etti:

"AKP'nin bugün esas korktuğu gerilla mücadelesi değil, şehir merkezlerinde örgütlü yürütülen kitlesel mücadeledir. BDP, sürece katılmıştır ama veto eylemlerine, Newrozlara katıldığı gibi katılmamıştır. BDP Gezi sürecinde güçlerini seferber edebilmiş olsa hem oradaki farklı kesimlere kendini anlatmış olurdu, hem de orada estirilme-ye çalışan ulusalcı/şoven havayı kırmış olurdu. Yapılması gereken bu sürece katılmamak değil, bütün gücüyle katılarak kendini anlatabilmek olmalıdır.

Mısır'da iki yıl önce darbe oldu. Mursi/Müslüman Kardeşler iktidara geldi. AKP 28 Şubat'ın sonucunda iktidara geldi. Mısır'da yaşanan devrimci durum burjuva siyasetlerinin farklı klikleri arasında manipüle edilebilirken Türkiye'de devrimci durum CHP-İP tarafından manipüle edilememektedir. Darbe karşıtı değiliz, Ekim Devrimi de planlı, programlı iktidarı işçilere veren bir darbedir. Parlamenter yollardan iktidar olabileceğimizi düşünmüyoruz ama parlamentonun da kullanılması gerektiğini düşünüyoruz. AKP'nin

%50'yi sokağa dökmeye ne gücü ne de niyeti vardır. %50'yi sokağa dökerse kendisini destekleyen kesimleri başta Gülen Cemaati olmak üzere karşısına alır, daha dar bir kesim AKP'yle kalır. Palatalarla, sopalarla dışarıya çıkanlar da AKP'nin direkt itirmesiyle sokağa inmedi.

Devrimci parti eksikliği daha görünür hale geldi. Bu süreçte yapılabilecek olan birleşik mücadelenin örgütlenmesini sağlamak olurdu. İçinden geçilen Gezi Ayaklanması sürecinde birleşik mücadelenin olanakları olmasına rağmen böyle bir süreç örgütlenemedi. HDK'nın içinde yer alan tüm siyasal bileşenler, kendi siyasal çıkarları doğrultusunda hareket ettiler.

Forumlarla seçim sürecini kullanmak gerekir. Şu haliyle bile tüm siyasetler forumlarda ortak hareket etme yönünde eğilim gösteriliyor. Bu süreci, ortak işler yapmaya devam ederken devrimci parti mücadelesine bağlamak gerekir. Mesela Halk Cephesi normalde tüm eylemleri tek başına yaparken, içinden geçtiğimiz süreci tek başına örgütleyemediği için diğer siyasetlerle ortak hareket etme ihtiyacı duyuyor."

Yenibosna'dan Komünistler

Yenibosna'da Köz protokol dağıtımını yaptık

"Tökezleyen AKP'ye Karşı Birleşik Mücadeleyi Yükseltelim" manşetli gazetenin protokol dağıtımını yaptık. Şirinevler'de EMEP, BDP ve Arzela Kültür Merkezi'ne protokol bıraktık. BATİS'in ve Tekstil-Sen'in Şirinevler şubesinin kapandığını öğrendik ve protokolü bırakamamış olduk.

EMEP'e gazete bırakırken Gezi Ayaklanması ve onun devamı olan park forumları üzerine konuştuk. EMEP'li bir arkadaş forumların işçi mahallelerinde niye Abbasağa ve Yoğurtçu Parkı'ndaki gibi olmadığını, kendiliğinden oluşmadığını, oturmadığını sordu. Biz de oralar-dakilerin genelde üniversite mezunu olduğunu, Gezi Parkı'ndaki işleri tereyağından kıl çekermiş gibi yapmalarının yanında sınıfsal konumlarının olduğunu, diplomalı ayrıcalıklı işçilerin bunları yapabildiğini, Beşiktaş'ta ise forum oluşturma öncülüğünü Çarşı'nın yaptığını, bizlerin bir eksikliğini olduğunu belirttik.

Varoşlarda bunun olmamasının sorumluluğunun devrimcilerde olduğunu belirttik. Yenibosna'da Gülsuyu, Okmeydanı, 1 Mayıs Mahallesi'nde olduğu gibi devrimci geleneğin olmadığını, zayıf olduğunu da ifade ettik. Eğer devrimci bir parti olsaydı ayaklanmanın varoşlarla bağı daha iyi kurulurdu. Buradan bir devrim çıkabilirdi, ama bir devrim çıkamamasının sebebi Türkiye'de böyle parti olmamasıdır. Yunanistan ve Mısır'da daha kitlesel eylemler oldu ama orada da devrim olmadı, bu devrimci bir partinin eksikliğinden kaynaklanıyor, dedik.

EMEP'li arkadaşlar orada ayağa kalkanların devrim için ayağa kalkmadığı demokratik hakları için alanlarda olduğunu söyledi. Forumlarda insanların demokrasi, demokratik haklar üzerinden birleşebileceğini ve böyle devam edeceğini söyledi. Biz de insanların ne şekilde ayaklandığını pek önemli olmadığını, sınıfın içine kök salmış bir parti olduğu zaman bu ayaklanmanın yönünü değiştirebileceğini, olayların ağaçlardan hükümet istifa konumuna geldiğini ifade ettik. Dreyfus örneğini ve Lenin'in sözünü örnek verdik.

Bunun yanı sıra EMEP'in forumlarda yapılması gerekir dediklerine de katıldık. Zaten soyut devrim ve sosyalizm propagandasının 80 sonrası tasfiyecilikle ortaya çıktığını, devrimcilerin 80 öncesi yayınlarında genel olarak demokrasi ve iktidar sözcükleri sıkça geçerken şimdi böyle bir şey olmadığını belirttik. Eğitim sorunu, Lice vb. sorunların gündeme getirilip tartışılması, somut taleplerle ilerlenmesi gerektiğini ifade ettik.

Forumlarda siyasi kimliğimizi saklamak, söylememek gibi bir şeyin de yanlış olduğunu ifade ettik. Esas olarak bu işlerin sürdürülebilir olmasının ve bir yere yonulmasının ana şartının parti olduğunu ifade ettik. Ama bugün bu hareketleri yönlendirebilecek bir partinin olmadığı koşullarda yerellerde bulunan siyasetlerin işleri beraber organize etmesi gerektiğini vurguladık. Esenyurt'ta da forumlara dair sıkıntı varken, 3 ayrı forum olurken orada Esenyurt Dayanışması kurulduğunu, burada da böyle bir şey yapılabileceğini, ortak hareket etmek gerektiğini söyledik. EMEP'liler genel çerçeveye işin kendi haline bırakılması gerektiğini, demokrasi mücadelesi ve demokrasi talebiyle forumlara müdahale edilmesi gerektiğini vurguladık.

Nakış işçileri deneyimlerini paylaştı

Yenibosna ve çevresinde birden fazla nakış atölyesinde bulunan işçiler çalışma koşullarının düzeltilmesi talebiyle Mayıs ayında iş bırakma eylemleri yaptılar. 1 Haziran günü de bulunduğumuz mahallede bir parkta eylem organize edildi. Biz de bu eyleme katılarak nakış işçilerine destek verdik.

İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nin yürütme toplantısında nakış işçilerini davet edip hem sohbet etmeyi hem de iftar yemeği vermeyi planladık. 21 Temmuz'da kooperatif ortaklarıyla birlikte iftar yemeğini hazırladık. Yemeklerin bir kısmı kooperatif ortaklarının evlerinde yapıp getirilirken bir kısmını da kooperatifte elbirliğiyle hazırladık. İftar yemeğine nakış işçilerinin yanı sıra kooperatifin eski öğrencileri de aileleriyle birlikte katıldı. İftar yemeğine yaklaşık 40 kişi katıldı.

Yemekten sonra nakış işçileriyle bir sohbet organize ettik. Sohbet katılan işçiler hem iş bırakma eylemini hem de iş bırakma eyleminden sonra kurulan Nakış İşçileri Derneği'ni anlattılar. Yemeğe katılanlardan bir kısmı henüz derneğe üye olmadıklarını ama üye olmak istediklerini söylediler.

Eylemden sonra kazanımları hakkında ise, cumartesi günleri öğlene kadar çalıştıklarını, artık gece vardiyası olmadığını anlattılar.

Sohbete katılan yoldaşlardan biri, bu kadar farklı atölyenin nasıl bir araya geldiğini ve iş bırakma eylemi yapabildiğini sordu. Onlar da Nakış İşçileri Birliği'nin kararına neredeyse bütün işçilerin uyduğunu ve greve katılmayan işçilerin bile destek için işe gitmediklerini söylediler.

Nakış atölyelerinde başlayan bu grevin yayılarak aynı zamanda örme, triko gibi alanlara da sıçradığını, bunun önemli olduğunu söylediler. Ancak kazanımlar olmasına rağmen şuanda durum psikolojik savaş niteliğinde sürüyor, dediler. 10 dakikalık çay molalarının ellerinden alınmaya çalışıldığını söyleyerek mücadelelerinin devam ettiğini anlattılar.

Sohbete katılan yoldaşlardan bir diğeri de söz alarak Koç Üniversitesi'nde Nisan ayında gerçekleşen işçi-öğrenci-hoca dayanışması deneyimini aktardı. Yoldaş konuşmasında Koç Direnişi'nde de bir dizi kazanım gerçekleştiğini, ancak şuanda işçilere baskıların sürdüğünü ve bu nedenle işçilerin bir arada durmalarının önemli olduğunu ifade etti.

Nakış İşçileri Derneği'nin de bizimle aynı gün iftar yemeği vermeleri nedeniyle yemeğe nakış işçilerinin bir kısmını katamamış olduk. Ancak yemek sonrası yaptığımız sohbet nakış işçileri ve bizim açımızdan verimli geçti.

Yenibosna'dan Komünistler

Taksim'den Lice'ye halklara özgürlük

Aydınlı'da Gezi Ayaklanması sonrası birçok yürüyüş gerçekleşti. Mahalle içinde başlayıp içmeler'e kadar devam eden, Aydınlı gençlerinin gerçekleştirdiği yürüyüşlerde "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganları atıldı.

Aydınlı'da gerçekleşen yürüyüşlerin bir bölümü HDK'nin örgütlediği yürüyüşlerdi. Yürüyüşlere yaklaşık on-on iki kişi katıldı. KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak, gerçekleştirilen üç yürüyüşe "Roboski'de Bombacı, Taksim'de TOMA'cı, Varoşlarda Yıkımcı AKP - Kurtuluş Birleşik Mücadelede" yazılı ozalitimizle katıldık. HDK'ye yürüyüşleri Aydınlı'da bulunan bütün siyasetlerin birlikte örgütlenmesini önerdik. Ancak bu önerimiz reddedildi. Bizi kendi pankartımızla katılmamızla ilgili eleştiriler. Bu eleştiriyi eylemleri birlikte örgütlemiş ve yürüyüş kararını birlikte almış olduğumuz taktirde ortak pankart gibi bir gündemi tartışabileceğimizi söyleyerek yanıtladık. Aydınlı'da yapılan tüm yürüyüşlere bu şekilde katılacağımızı ve bu yürüyüşlerin çalışmasını kendi hazırladığımız bildirilerle yürüteceğimizi belirttik.

HDK'nin son örgütlediği yürüyüş ise Gezi Ayaklanması gözaltılarıyla ilgiliydi. Yürüyüşte "Tökezledikçe Saldırganlaşan AKP'yi, Birleşik Mücadele ile püskürtelim" pankartını taşıdık. Yürüyüş sonunda serbest kürsü gerçekleşti ve hazırlıksız olamamızdan dolayı bir konuşma gerçekleştiremedik.

HDK'NİN YAPMIŞ OLDUĞU FORUM VE NİHAYET OLUŞAN MECLİS

Gezi Parkı'na yapılan müdahale sonrası parklarda toplanan forumların Tuzla'ya taşınması için neler yapılması gerektiğini konuştuk. Bu sırada HDK'nin Aydınlı'da bir forum örgütleyeceğini öğrendik. Gerçekleşen bu foruma KöZ olarak on iki kişi katıldık. Forumdaki ilk sözü alarak, Gezi sonrası tüm mahallelerde yapılan forumların Aydınlı'da yapılmasının önemli olduğunu belirttik. Ancak forumların birlikte örgütlenmesi ve tüm emekçileri kapsayan gündemlerin konuşulması gerektiğini vurguladık. Bunun yapılabilmesi için bir platform kurma önerisinde bulunduk. Bizden sonra söz alan herkes Aydınlı'da forum ve yürüyüşlerdeki örgütsüzlüğe karşı birlikte durmak, gözaltına alınanlara sahip çıkmak gerektiğini söyledi. Ayrıca platform oluşturma önerisini destekledi. KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak yaptığımız konuşmalarda "Taksim Dayanışması'nın taleplerine sahip çıkmak ve mücadeleyi büyütmek gerektiğini; Roboski'yi sahiplenmeden, Gezi Parkı'nda çıkan talepleri kazanamayacağımızı; demokrasi için Kürtlere özgürlük demeden kentsel dönüşüm projelerini ve iş cinayetlerini püskürtmeyeceğimizi dile getirdik. Gözaltılara

dur demenin koşulunun bu mahallede birlikte örgütlenmekten geçeceğini belirttik. Konuşmalarımızda sık sık bir platform oluşturulması vurgusunu yaptık. Bunu gerçekleştiremek de Aydınlı Meclisi'ni oluşturduk. Meclis kararının alındığı ilk toplantıda siyaset yasağı konuşuldu. Siyasetlerin kendi kimlikleri ile konuşmamanın gerektiği bunun kötü bir görüntü olduğunu, kitlelerin bu durumdan rahatsız olduğunu ve eylemlere katılmadıklarını söylediler. Konuşmalarda siyasi kimliklerin kullanılmaması yönündeki baskı ESP, EMEP'ten geldi. Bizde bu kararı doğru bulmadığımızı ve bu yasağı da tanımayaçağımızı belirttik. Bugün böylesi bir ortamda demokrasi sorununu tartışırken, böyle yasağı bir yaklaşımın yanlış olduğunu belirttik. Toplantıya EMEP, ESP, BDP, BDSP, KöZ, Mayısta Yaşam, Limter-İş Sendikası, TMMOB ve Bingöl Çalıkağıl Derneği katıldı. Meclis'in aldığı ilk karar Sivas Katliamı'nı anmak için bir eylem yapmak oldu.

2 TEMMUZ ANMASI

Aydınlı Meclisi'nin ilk kararı 2 Temmuz'da Sivas anması yapmak olmuştur. Anmaya birlikte çağrı yapmaya karar aldık. "Yavuz'dan Tayyip'e Katliamlar Sürüyor, Sivas Katliamını Unutmamak Unutturmayaçağımız" ortak pankartıyla Konaşlı'dan yürüyüş başladı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı yürüyüş, Aydınlı merkezde basın açıklaması ile sonlandı. Yürüyüşte "Sivas'ta Yakanlar AKP'yi Kuranlar, Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganları atıldı.

GEZİ EYLEMLERİNE SALDIRIYI PROTOSTO

10 Temmuz'da Gezi Parkı'na yapılan saldırı ve gözaltılara karşı bir yürüyüş gerçekleşti. Bu yürüyüş sonrası, bir kahvede 35-40 kişinin katılımıyla daha kitlesel bir eylem yapma kararı alındı ve pankartta ne yazılacağı belirlendi. Pankartta "Yıkılsın Diktatörlük, Taksim'den Lice'ye Halklara Özgürlük" yazıldı. Tepe Durağı'ndan başlayarak Aydınlı merkezine kadar ara sokaklardan yüründü. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı yürüyüşte "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldıramaz; Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük; Faşizme Karşı Omuz Omuza" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüş sırasında BDSP yazılama yaptı. Merkeze gelindiğinde 30-40 kişilik bir grup içmeler'e doğru yürümek istedi fakat mesafe çok uzun olduğu için

yorulan insanlar devam etmeyeceklerini dile getirerek yürüyüşü bitirdiler. Bunun üzerine merkezde serbest kürsü kuruldu. Serbest kürsü oluşturulduğunda sivil polislerin kamera çektiğini fark eden mahallenin gençleri duruma karşı çıktılar. EMEP de inisiyatif kullanarak polisin oradan gitmesini istedi. Bu sırada EMEP'li bir kişinin polisler el sıkıştığını görenler "Katil Polis Aydınlı'dan Defol" sloganları attı. Sloganları bastırmaya çalışan EMEP'li slogan atanlara bağırılmaya başladı. Sakinleştirmek için biz EMEP'li arkadaşın yanına giderek uyarıya çalıştık fakat bize karşı daha sert tutum sergilemesi üzerine bizde yaptığımız doğru olmadığını ve susması gerektiğini söyledik. Bunun üzerine bir tartışma yaşadık. Eylem bittikten sonra değerlendirme toplantısı yaptık. İlk olarak EMEP temsilcisi bizimle tartışmaya girdiği için özeleştiri verdi ve bizden özür diledi. Ardından BDSP'nin yazılmaları hakkında konuşuldu. İlk toplantıda KöZ'ün siyaset yasağı eleştirisi yaptığını ancak eylemde alınan karara uyduğunu örnek gösterdiler. Konu üzerine bizde söz olarak siyaset yasağına karşı olduğumuzu fakat eylem bütünlüğüne zarar vermemek adına bu karara uyduğumuzu aktardık. Bununla birlikte bu tavır gösteren siyasetlerin Gezi Parkı'nda kendi renkleri ile yer aldıklarını, devrimci siyasetlerin neden böyle bir yasak koyduğuna anlam veremediğimizi söyledik. Aynı zamanda toplantıda siyaset yasağına sessiz kalarak bu kararı onaylayan BDSP'yi, yazılama yaptığı için eleştirmediğimizi ve genel olarak siyaset yasağını doğru bulmadığımızı tekrarladık. Devletin ve AKP'nin yasağı tutumunu eleştirenlerin ajitasyon ve propaganda özgürlüğünü kısıtlanmasının yanlış olduğunu belirttik.

MECLİS SONRASI YAPILAN FORUMLAR

Aydınlı'da meclis oluşturduktan sonra dört tane forum örgütlendi. İlk forumda söz ÜİDER'li katılımcı Aydınlı'nın işçi havzası olduğunu vurgulayarak yerel seçimlerden bahsetti. Diğer konuşmalarda, yapılan saldırılara ve gözaltılara karşı durmak gerektiği dile getirildi. Bizde yerel seçimler konusunda işçi sınıfının çıkarları doğ-

rultusunda hareket edecek ortak bir adayın desteklenebileceğini, çünkü düzen partilerinin tümünün bu sistemin içerisinde yozlaşmış olduğunu söyledik. Çıkaracağımız ortak adayı birlikte seçmek gerektiğini belirttik.

İkinci yapılan foruma Aydınlı Meclisi olarak bildiri bastırıp, dağıtarak çağrı yaptık. Ramazan ayına denk geldiği için ortak sofrayı kurulumunu sağladık ve birlikte yemekler hazırladık. Bildiri dağıtımında çağırduğumuz herkesi ortak sofrayı büyütme davet ettik. Çalışmasını yürütebildiğimiz için 150 kişi yemeğe katıldı. Katılan birçok kişi evlerinde yaptıkları yemeği getirdi. İftar saatinden sonra forum gerçekleştirdik. İlk olarak Gezi Ayaklanması'nda yitirdiğimiz ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunduk. Forum katılan insanların çoğu söz alarak bugün yaşananlara ve yaşananlar sonrasında yapılan saldırılara değindi. Girişim halinde olan meclisin kurulup kurulmaması ya da yerine platform oluşması tartışıldı. Meclis toplantılarının yapılması ve forumların devam etmesi gerektiğini, bunla beraber yapılan forumlarda herkesin söz almasını çok önemli olduğunu ve önerilerin oylama yapılarak karar haline gelmesi gerektiğini söyledik. Alınan kararlarda herkesin bir söz hakkının, oy hakkının olmasının bir kazanım olduğunu ve meclis toplantılarını ne kadar kalabalık yaparsak, kararlarında o kadar ortak olacağını anlattık.

KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak Gezi Ayaklanması ile ilgili yapılan tüm çalışmalara katıldık. Bu süreçte Aydınlı'da gazetemizi ve çıkardığımız özel sayıyı aktif olarak kullandık. Gezi Ayaklanması'na nasıl baktığımızı anlattık. KöZ'ü anlatma ve tartışma imkânı bulduğumuz her yerde anlattık. HDK'nin kurulmasından Newroz'a kadar geline süreçte katıldığımız her eyleme sadece kendimiz katılırken, Newroz'dan bugüne artık KöZ'ü anlattığımız ve gazetede yazılan gündemler ışığında propaganda faaliyetimizi arttırdığımız bir süreç yaşadık.

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!

Ayrı Dur Birlikte Vur!

Tuzla'dan Komünistler

Aydınlı Gençlik Hareketi'nin çağrısı ile yapılan Rojava'ya destek yürüyüşüne KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de katıldık. Ozalit hazırlamadık ancak hızlıca üç döviz hazırladık. Dövizlere; "Ne AKP, Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede", "Demokrasi İçin Kürtlere Özgürlük", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" yazıldı.

Yürüyüşün başlama yerine elimizde dövizlerimizle slogan atarak 9 kişi gittik. Buluşma yerine geldiğimizde burada toplanmış olan kitle alkışlarla bize eşlik etti. Yürüyüş "Yaşasın Halkların Kardeşliği Aydınlı Gençlik Hareketi" pankartıyla ve 200 kişinin katılımıyla gerçekleşti. "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Aydınlı Uyuma Rojava'ya Sahip Çık", "Diren Rojava, Aydınlı Seninle", "Titre Oligarşi Gençlik Hareketi Geliyor", "Gün Gelecek Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek", "Rojava Faşizme Mezar Olacak", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" gibi sloganlar atıldı. Konuşmalarda; "Dün

sustuk Dersim, Maraş, Sivas oldu, Roboski, Reyhanlı, Lice oldu. Bugün susarsak Rojava olacak, susmayalım! Rojava'ya sahip çıkalım. Ortadoğu kan gölüne döndü. AKP hükümeti Suriye'ye asker gönderiyor. Bütün bunlara dur demeliyiz" vurguları yapıldı.

KöZ'ün arkasında duran komünistler yürüyüşte sık sık Kürtçe ve Türkçe Kürtlerin özgürleşmesi ile ilgili sloganlar attık. "Demokrasi İçin Kürtlere Özgürlük", "Kurdara Azad Kürtlere Özgürlük", "Kürtlere Özgürlük Orta Doğu'ya Barış", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Kurtuluş yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganlarını haykırdık.

Demokrasi İçin Kürtlere Özgürlük!

Kürtlere Özgürlük Orta Doğu'ya Barış!

Tuzla'dan Komünistler

Deniz Gezmiş Parkı'nda sorunlarımızı tartışıyoruz

Diren Rojava 1 Mayıs halkı seninle

Rojava'da katliamların başlamasından dört gün sonra, Deniz Gezmiş Parkı'nda Rojava gündemli bir forum gerçekleştirildi. Forum koordinasyon ekibi forumda, Rojava için yapılması ve yardım kampanyası yapılmasını önerdi. Bu öneri kabul edildikten sonra, Rojava gündemini tartışmaya başladık.

Konuşmalarda Rojava'da işlenen insanlık suçuna sessiz kalmamak gerektiği, çocukların acımasızca katledildiği üzerinde duruldu. Komünistler olarak biz söz alıp bu konudaki görüşlerimizi dile getirdik. Konuşmamızda, Batı Kürdistan'da Kürtlerin yıllardır yok sayıldıklarını, kimliklerinin olmadığı bir ülkede kendi mücadelelerini başlattıklarını; ne ABD ve AKP destekli ÖSO'ya nede yıllardır kendilerini ezen Esat yönetimine yedeklendiklerini söyledik. Başlattıkları mücadele sonucunda da Batı Kürdistan'da bir devrim yapıp kendi yönetimlerini oluşturduklarını söyledik. Bugünde AKP ve ABD destekli çeteler bu devrimi boğmak istiyorlar, bu yüzden Kürtlerin yanında olmalıyız, ezilenlerin mücadelesini sahiplenmeliyiz dedik. AKP'nin bugün Türkiye'de işçilere, Alevilere ve Kürtlere karşı politikaları belli olduğunu, AKP'ye karşı ortak mücadele etmenin yolu Rojava'yı sahiplenmekten ve Türkiye'deki mücadeleyi yükseltmekten geçtiğini anlattık.

Yürüyüş kararlaştırıldığı 8 Ağustos tarihinde olmadı, çünkü duyurusu yeterince yapılamamıştı. Bunun üzerine eylemi başka bir güne koymayı ve çalışmasını yapmayı önerdik. Bu öneri kabul edildi. Fakat araya bayramın girmesi nedeniyle çalışması iyi bir şekilde yapılamamış olsa da, yürüyüşe katılım 150 kişi civarında oldu.

Yürüyüş için ozalit ve ilan bastırmayı önerdik. "Deniz Gezmiş Parkı Forumu" imzalı ozalitler, ilanlar hazırlandı. İlanların, basın metninin ve ozalitlerin içeriğinin belirlenmesi ve çoğaltılması görevini üstlendik. Mahallede gördüğümüz

siyasatlara ve foruma katılanlara çağrı yaptık. BDP ve KÖZ olarak ozalitleri astık, ilanları dağıttık. Ertesi gün diğer siyasatlara de haber vererek sesli ajitasyona çıktık. Kalabalık bir şekilde yapılan duyurunun ardından toplanma yerine geçtik. "Diren Rojava, 1 Mayıs Seninle" yazılı ozalit taşıdık. "Dİsa Dİsa Serhildan Azadiya Kürdistan, Kürdistan Faşizme Mezar Olacak, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz, Diren Rojava 1 Mayıs Seninle" sloganları kitle tarafından canlı bir şekilde atıldı. Gezi Ayaklanması sırasında hayatını kaybeden SODAP'lı devrimci Mehmet Ayvalıtış için hayatını kaybettiği yerde saygı duruşu yapıldı. Basın metnin okunması ile yürüyüş sonlandırıldı.

Yürüyüşe katılanlar eylemden daha erken haberdar olmalarını eleştirdiler. Bu eleştiriler yürüyüş çalışmalarını yeterli yapılmadığını göstermekteydi.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Lice halkı ve Gezi tutsaklarının yanındayız

1 Mayıs Mahallesi'nde forumlar, gündemli tartışmalarla devam ediyor. Lice saldırısının ardından yapılan ilk forumda Lice'ye yapılan saldırı gündem edildi. Kısa süren forumun ardından mahallede Lice'ye destek yürüyüşü yapıldı.

Pazar günü Lice'ye destek yürüyüşünün ardından parka geçilerek forum yapıldı. Lice'de karakol inşasına karşı yürüyüşe yapılan müdahale, Kürtlerin yaşadığı sorunlar ve maruz kaldıkları saldırılar üzerine konuşuldu.

2 Temmuz'da Sivas anması için Deniz Gezmiş Parkı'nda toplanıldı ve Can Dündar'ın Sivas Katliamını anlattığı belgesel izlenildi. Belgeselin ardından mahallede yürüyüş yapıldı.

Sonraki forumda hangi gündemlerin konuşulacağı tartışıldı ve yıkımların gündem edilmesine karar verildi. 13 Temmuz'da yıkımların gündem edildiği forum gerçekleşti. Forum çağrısında el ilanları dağıttık ve ESP'nin örgütlediği Gezi Tutsaklarıyla Dayanışma konserinin duyurusu da yapıldı.

Site ve Esenevler Mahalleleri Derneğinin yıkımlar gündemli bildirilerinin dağıtımına destek verdikten sonra birlikte parka geçtik ve parkta forumun ilanını dağıttık. 13 Temmuz'da ESP'nin 1 Mayıs Mahallesi'nde Gezi tutsaklarına destek için yaptığı konsere katıldık. 100'den fazla kişinin katıldığı konserte 13 gazete sattık ve Gezi sürecine ilişkin başka siyasetlerle sohbetler yaptık. Salı günü yapacağımız söyleşinin duyurusunu yaptık.

Sahnedeki destek mesajları okundu bu mesajlarda Gezi tutsaklarının yalnız olmadığı vurgulandı. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak yazdığımız mesaj şöyleydi:

"Gezi Ayaklanması ile birlikte Türkiye'de birlik mücadele en üst seviyeye çıkmıştır. Bu ayaklanma ile gerileyen AKP daha da gerilemiştir ve kazanımla sonuçlanmıştır. Geriledikçe saldırganlaşan AKP devrimcileri ve mücadele edenlere yönelik tutuklama furysı başlamıştır. Bizler tutuklularla geri adım atmayacağız. Bizler biliyoruz ki tüm siyasi tutsaklara özgürlük dışındaki mücadeleyle gelecektir."

Bütün Siyasi Tutsaklara Özgürlük

Yaşasın Devrimci Dayanışma

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Gezi Ayaklanması'nın ardından politik süreç forumlarla devam ediyor. 1 Mayıs Mahallesi'nde, Deniz Gezmiş Parkı'nda herkesin istediği şekilde gündemlere dair görüşlerini, düşüncelerini, önerileri ve taleplerini dile getirip tartışabildiği forumlar örgütlendi, örgütlenmeye de devam ediliyor.

Yapılan ilk forumlarda, mahallede ayrı forumlar yapılması tartışıldı ve ardından forumlar birleşik yapılmaya başlandı. Forumların örgütlenmesi ve teknik işlerin yapılması için sorumluluk almak isteyen herkesin katıldığı bir forum koordinasyonu seçildi. Bu koordinasyonda Alinteri, DHF, ESP, Halkevleri, Mücadele Birliği, ÖDP ve zaman zaman da BDP ve EMEP yer aldı. Koordinasyon toplantılarında aynı zamanda siyasetlerden olmayan bireyler de yer alıyor. Bu koordinasyon içerisinde teknik organizasyon, diğer forumlarla koordinasyon sağlama ve ajitasyon-propaganda ekipleri oluşturuldu.

İlk yapılan forumlar katılan herkesin istediği konuda söz aldığı biçimde geçerken, sonraki forumlar haftada üç gün ve gündem belirlenerek olarak organize edildi. Bu gündemler her hafta tüm forum bileşenleriyle belirleniyor.

Bugüne kadar Gezi ruhu, taşeronlaşma, kentsel dönüşüm, kadın sorunu, eğitim sorunu ve 4+4+4, hapisaneler, Lice'de yaşanan olaylar ve Rojava devrimi gündemleri konuşuldu ve tartışıldı. Forumu gelenlerden para toplanıp ve bu para ile ozalit, ilan bastırılarak mahallede forum çalışması yürütülüyor. Forumlara katılım 50 kişiyle 150 kişi arasında değişiyor.

Komünistler olarak bu forumlarda sorumluluk alıp, üzerimize düşeni yaptığımız gibi forum gündemlerinde söz alıp sürece dair görüşlerimizi de bildirmekteyiz.

KENTSEL DÖNÜŞÜM GÜNDEMLİ FORUM

Bu gündemin konuşulduğu foruma Site ve Esenevler Mahalleleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, Kent Hareketleri ile irtibata geçip konuşma yapmak üzere Cihan Baysal ve Çiğdem Şahin'in katılmasını sağladı. Aynı zamanda dernek üyelerine çağrısı yaptı ve üyelerinin bu foruma katılmasını sağladı.

Forumda öne çıkan görüş: "Burada bizleri yaşam alanlarımızdan atmak istiyorlar. Bizler örgütlü durarak ancak bu saldırılara dur diyebiliriz." oldu.

Katılımcılar yaşadıkları deneyimleri paylaştılar. Site ve Esenevler Mahalleleri Derneği dernekleşme sürecini anlattı.

KADIN SORUNU GÜNDEMLİ FORUM

Bu forumda kadınların toplumda yaşadıkları sıkıntılar, kadınlar tarafından dillendirildi. Hem işte hem evde hem de sokakta yaşadıkları sıkıntılar anlatıldı. Kürt ve Alevi kadınların iki kat ezildikleri vurgulandı. Kadınların bu güne kadar mücadelesinin hep en ön saflarında yer aldıkları bundan sonra da bu şekilde olacağı belirtildi.

TAŞERONLAŞMA

Bütün işçilerin ayrıcalıklarının yavaş yavaş ellerinden alındığına; sendikali, sigortalı işçilerin artık ayrıcalıklarının kalmadığına vurgu yapıldı. Bu yüzden ayrıcalıklı, ayrıcalıksız işçi diye bir ayrımın kalmadığı dile getirildi.

Sonrasında ise bir yoldaş Koç Üniversitesi işçilerinin direnişinden bahsedip önemli bir kazanım elde edildiğini aktardı. Bugün, ayrıcalıklı işçilerin ayrıcalıksız işçilerin mücadelesine destek vermesi gerektiğini söyledi.

1 Mayıs Mahallesi'nin çoğunluğunun taşeronlarda çalıştığı, bu yüzden bu mahallede taşerona karşı örgütlenmek gerektiği vurgulandı. Ayrıca iş cinayetlerinin oldukça sık yaşandığına değinildi.

Forum'da işçi komisyonu kurulması kararı alındı. Kurulan işçi komisyonu bir kez panel düzenledi. Bu panele DİSK'e bağlı Linter-İş Başkanı Kamber Saygılı katıldı.

EĞİTİM KONULU FORUM

Bu forumda Mayısta Yaşam Kooperatifi adına bir kişi söz alıp eğitimin eşitsizliğinden ve yapılan ayrımcılıklardan bahsetti. İşçi ve emekçilerin daha yoğunlukta olduğu mahallelerde bulunan devlet okullarının öğretmen eksikliğinden ve temizlik sorunlarından bahsedildi. Özel okullara uygulanan ayrıcalıkların devlet okullarına da tanınmasının gerektiğinden bahsedildi. Bunun maddi yükünün özel okullara yüklenmesi gerektiği vurgulandı.

ÇOCUK ŞENLİĞİ

Forumlar bünyesinde bir ay boyunca hafta içi her gün yaz okulları gerçekleştirildi. Yaz okulunun sonunda ise çocukların çalışmalarını sergilediği, ailelerin yemek yapıp getirdiği, çocuk korosunun 1 ay boyunca öğrendikleri şarkıları seslendirdikleri coşkulu bir şenlik gerçekleşti. Şenliğe 300'den fazla kişi katıldı.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

İzmir varoşlarında forumlar

Haziran başkaldırısı, kitlesel eylemler, Gezi Parkı merkezli çadır eylemleri ve sonrasında gerçekleşen muhtelif eylemlerin ardından şemtilerde parklarda gerçekleştirilen forumlar la devam ediyor.

Haziran başkaldırısı, kitlesel eylemler, Gezi Parkı merkezli çadır eylemleri ve sonrasında gerçekleşen muhtelif eylemlerin ardından şu an şemtilerde parklarda gerçekleştirilen forumlar şeklinde devam etmekte. İstanbul merkezli bu eylemler İzmir'de kimi zaman başka veçhelerle ama genelde benzerleri şeklinde devam etmekte. Nitekim çadırların kaldırılmasının ardından parklarda başlayan forumlar hemen hemen eş zamanlı olarak İzmir'de de başladı ve halen devam etmekte. Bir kaç istisnayı saymazsak genelde kent merkezlerinde devam eden forumların sayısı sınırlı.

Ayaklanmanın başından beri gerçekleşen eylemlerin yoğunlukla kent merkezlerinde olması, sonrasındaki forumların da bu kent merkezlerinde oluşmasındaki etkenlerin başında geliyor. Nitekim bu eylemlere doğrudan katılanların buralarda yaşıyor olmaları forumların şeklini de nispeten belirlemiş oldu. Bunun yanında aslında eylemlere katılmakla beraber yaşadıkları varoşlarda örgütlü bir şekilde harekete geçemeyen büyük bir kesim de mevcut. Bir yandan bu kitlenin örgütlülük düzeyi, bir yandan da varoşlarda siyaset yapmaya aşına ve nispeten buralarda güçlü konumda bulunan BDP'nin bu başkaldırıdaki ikircikli tutumu da, bu kesimlerin yaşadıkları varoşlarda, sürece ilişkin kitlesel ve güçlü eylemlerin gerçekleşmesini mümkün kılmamıştı.

Genel olarak bu iklim ve özelde bizim plansızlığımızdan kaynaklı olarak biz de senelerdir çalışma yürüttüğümüz ve aslında azımsanmayacak bir kitlenin de bu eylemlere katıldığı mahallelerimizde sürece ilişkin güçlü eylemler örgütleyemedik. Bunun fırsatlarını yaratma konusundaki kimi girişimlerimiz sonrasında Karabağlar HDK'nın, ilçede bir forum organize etmek üzere toplantı çağrısını aldık.

İZMİR'İN EN BÜYÜK İLÇESİNDE GERÇEKLEŞEN İLK FORUM

HDK bileşenlerinin dışında KÖZ'ün katıldığı bu toplantı sonucunda ilçede bir forum organize edilmesine karar verildi. Bu forumu organize ederken daha baştan karşılaştığımız kimi güçlüklerden bahsedildi. Bunun yanında bunun İstanbul'da ya da İzmir'in diğer yerlerinde yapılan forumlara benzemeyebileceği üzerinde duruldu. Bunun yanında forumun sadece Gezi sürecini değil; "çözüm süreci"ni, kentsel dönüşüm saldırılarını, anayasa tartışmalarını vs. gündemine alan bir şekilde gerçekleşebileceği belirtildi.

GERÇEKLEŞEN DİĞER FORUMLAR

İlki 10 Temmuz, ikincisi bir hafta sonra olmak üzere Temmuz ayında iki forum gerçekleşti. Toplantıda belirlendiği şekliyle Yurtoglu semtindeki parkta gerçekleşen forumların ilkinde çoğunluğu BDP'li olan arkadaşlar katıldı. Biz de çalışma yürüttüğümüz Limontepe'den genç arkadaşlarla 8 kişi bu foruma katıldık. Ramazan dolayısıyla 21:30'da başladığımız forum öncesinde, ses aracıyla mahallede forumun duyurusu yapıldı. Kolaylaştırıcılığı bir yoldaşımızın yaptığı forumda, bu forumun yapıma amacı ve bulunduğumuz mahallelerde bundan sonrasında neler yapabileceğimize ilişkin konuşmalar yapıldı. Ayrıca çözüm sürecine, BDP'nin başlattığı "Hükümet Adım At" etkinliklerine ilişkin bilgiler verildi. Bulduğumuz bölgede daha örgütlü ve koordineli olmak gerektiği üzerine konuşmalar yapıldı. Bunun için de ilçede bulunan yöre dernekleri ile görüşmek üzere foruma katılan bir arkadaş sorumluluk aldı. Bir sonraki forumun bir hafta sonra aynı yer ve saatte yapılması kararlaştırılıp saat 23.00 gibi forum sonlandı.

İkinci foruma ilkinden farklı olarak ESP'li arkadaşlar da katıldı. Forum saatinde çok az kişi olduğundan dolayı genel olarak moral bozukluğuyla bu forumları yapmaya devam edip etmemek üzerine konuşmalar oldu. Daha sonra yavaş yavaş insanların gelmesiyle beraber konuşmalar biraz daha canlandı. Gezi eylemleri nedeniyle tutuklananlar ve kentsel dönüşüm hakkında çeşitli konuşmalar ve önerilerin yanında esas olarak bu forumlara örgütlü kimselerin dışındaki kitleleri nasıl katabiliriz ve bundan sonra bu forumlara devam edecek miyiz üzerine konuşmalar yapıldı. Bir yoldaşımız "Bu durumda moral bozmamak gerektiğinden, burada yaptığımız forumu kent merkezlerindekiyle kıyaslamamak gerektiğinden ve yaptığımız forumun özgünlüğünden" bahsetti. Dolayısıyla bundan sonra yapacağımız şeyleri de bu özgünlüklerimizi gözeterek yapmak gerektiğinden bahsetti. Bir sonraki forumu bir etkinlik formatında yapabileceğimize, ancak serbest kürsü şeklinde, katılan herkesin konuşmasına olanak veren bir tarzın devam etmesi gerektiğinden bahsetti. Bir sonraki forumun/etkinliğin de Limontepe'de yapılmasını önerdi. Yapılan oylama sonucunda bu öneri kabul gördü ve bir sonraki etkinliğin bir hafta sonra Limontepe'de, park olmayan bir pazar yerinde yapılmasına karar verildi. Bu etkinliği organize etmek üzere foruma katılan kurumların öncesinde bir toplantı yapması kararı ile forum sonlandı.

Örgütlen, Birleş, Mücadele Et!

Limontepe'den Komünistler

Aydınlı'da barınma hakkı ve kadın sorunu tartışıldı

Gezi Ayaklanması'nın ardından parklarda Haziran ayından bu yana parklarda forumlar yapılıyor. Aydın'da cuma günleri forumlar yapılırken pazartesi günleri de forum hazırlıklarını yapmak üzere Aydın Meclisi toplanıyor. Temmuz ayında da meclis toplantıları ve forumlar devam etti.

Önceden bir gündemin belirlenmediği 20 Temmuz'da yapılacak forumun çalışmasını yürütmek için bildiri hazırladık. Aynı zamanda hazırladığımız forum davetiyesi ile mahallede çalışma yaptık. Sokaklarda gördüğümüz insanlarla forumun önemi hakkında konuştuk ve onları forumlara çağırdık. Çağrı yaptığımız insanlar mahallesürekli karşılaştıkları sorunları anlattılar. Bunların ortak sorunlarımız olduğunu, çözümün ise birlikte hareket etmekten geçtiğini söyledik. Ortak sofrada hep beraber oturup, beraber yediğimiz yemekten sonra sorunlarımızı birlikte çözmek için neler yapacağımızı konuşacağımızı anlattık. Forum için yemek hazırlığı yaptık ve ses sistemi ayarladık.

Cuma akşamı saat 20.00'de parkta toplanmaya başladık ve hep birlikte sofranın kurulmasını sağladık. Bir tarafta yemek yenirken, diğer yandan da ses sistemini ayarladık ve konuşmaya hazır hale getirdik. Forumu 80 kişi katıldı. Yapılan konuşmalarda kitle örgütlerinin güçlendirilmesi konuşuldu ve mahallede yapılmak istenen benzin istasyonuna karşı bir eylem örgütlenmesi kararı alındı.

İlk konuşmayı Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi yaptı. Kooperatifin ne olduğunu, nasıl çalışma yürüttüğünü ve AKP'nin eğitim politikaları hakkındaki görüşlerini anlattı. Deri-İş Sendikası'nda örgütlü bir deri işçisi konuşmasında fabrikalarda çalışan insanların sendikalara üye olmaları gerektiğini vurguladı, örgütlü işçilerin ekonomik açıdan daha çok kazanımı olduğundan bahsetti. EMEP'ten katılan konuşmacı ise mahallede yaşayan insanların toplumsal olaylara karşı duyarlı olduğundan dem vurarak, fabrika önlerinde direnişte olan işçilere bile destek verilmediğini söyledi. Fabrikaların örgütlenmesi gerektiğini fakat halkın duyarlı olduğunu, sendikalara sahip çıkılması gerektiğini söyledi. Başka bir katılımcı ise mahalle içerisinde sağlık ocağının yanına yapılacak olan akaryakıt istasyonundan rahatsız olduğunu ve böyle bir bombanın yaşam alanımızın içerisinde olmaması gerektiğini anlattı. Birlikte imza kampanyası örgütleyerek bu istasyonun yapılmasını engellenebileceği söylendi.

22 TEMMUZ PAZARTESİ MECLİS TOPLANTISI

Toplantıya 14 kişi katıldı ve ilk gündem olarak forumda kabul edilen benzin istasyonu kurulması karşıtı imza kampanyası hakkında nasıl bir çalışma yürüteceğimizi konuştuk. Bu inşaatların yapımını ve kentsel dönüşümü anlatmak gerektiğine karar verdik. Kentsel dönüşümle ilgilenen avukatlarla ve inisiyatiflerle görüşmek için sorumluluklar alındı.

İkinci gündem olarak da forumun değerlendirilmesi yapıldı. Değerlendirmelerde kurumların kendilerini tanıtıcı -reklam yapan- konuşmalar yapmaları eleştirildi. Toplantı boyunca bu konuda uzun bir tartışma yürütüldü. Biz bu mahalledeki kitle örgütlerinin bu forumlarda kendilerini tanıtılmaları gerektiğini, devrimcilerin de bunu desteklemesi gerektiğini vurguladık.

TARTIŞMALAR DAN SONRA İKİ FORUM

Tartışmalardan sonra yapılan iki forum da genel anlamı ile iyi geçti. Toplantılarda forumları artık gündemli yapma kararı aldık. İlk forumun gündemi hamilelerle ilgili yapılan eleştiri üzerine kadın sorunu olsun diye karar aldık. Forumu 45 kişi katıldı. Konuşmalar yapılırken öneriler yapıldı. Kadın atöyesi kurulsun denildi. Biz, tek başına kadınların mücadelesinin yeterli olmadığını, bu sorunun sınıfsal olduğunu, tecavüzü onaylayanın ve kadın cinayetlerine destek verenin devlet olduğunu söyledik. Bu sorunun tek başına kadın mücadelesi ile değil birleşik bir mücadele ile çözülebileceğini söyledik. Ancak şunu unutmamak gerekir; sınıfsal olarak ezilsek de kadınlar iki kat daha fazla ezilir, bu yüzden kadınların mücadelesine iki kat daha fazla destek vermek gereklidir dedik. Devletin ezilenleri ve emekçileri sömürdüğünü, ezilenlerin birlikte mücadele vermesi gerektiğini söyledik.

BDSP söz aldı ve 8 Mart tarihçesini anlattı ve erkeksiz değil birleşik 8 Mart vurgusunu yaptı.

İkinci forum ise kentsel dönüşüm gündemliydi. Aydın Mahallesi Muhtarlığı'nın olduğu yere benzin istasyonu yapılacak. Aynı zamanda mahallede bir ormanlık alanın TOKİ'ye devredilip ardından Dumankaya'ya satılması ve ormanın talan edilmesine yönelik imza kampanyası başlanmıştı. Biz de Kent Hareketleri'nden Mimar Burak Yılmazsoy ve TOZ-DER'den Ömer Kiriş ile görüştük ve foruma davet ettik. Avukat Ziya Çelik'in katılımı ile üç konuşmacının olduğu forum 100 kişinin katılımıyla gerçekleşti. Ortak sofraya kuruldu. BDP yemek göndermişti ve foruma katılan ailelerin getirdiği yemeklerle soframız zenginleşti. Çocuklar için boya kalemleri götürmüştük. Çocuklar resim yaptılar, katılan aileler de forumu daha rahat dinledi.

Forumda, meclisten bir arkadaş saygı duruşunda bulunmak için çağrı yaptı ve konuşmayı başlattı. Tutuklular için bir dayanışma konseri düzenlemek istediklerini ve bunu foruma katılan dostlarla birlikte yapmak istediklerini söyledi ve konseri ortak yapma kararı alındı. Forumda kentsel dönüşüm projesinin ne olduğu ve diğer mahallelerde nasıl çalışmalar yapıldığı anlatıldı.

Orhanlı Mahallesi'nden yıkım komisyonundan bir kişi konuşma yaptı. Ardından Gezi Ayaklanması'nın ardından mahallede gençlik derneği kurmaya çalışan ve içinde daha çok CHP'lilerin olduğu Aydınlı Gençlik Hareketi adına bir kişi konuştu ve Rojava için bir eylem yapacaklarını ve foruma katılan herkesi davet ettiklerini belirtti.

Ayrı Dur Birlikte Vur!

Yıkımlara Karşı Omuz Omuza!

Tuzla'dan Komünistler

Taksim'de yeryüzü sofrası

28 Temmuz Pazar günü HDK'nın Taksim'de düzenlediği yeryüzü sofrası iftarına katıldık.

Milletvekilleri Sebahat Tuncel ve Levent Tüzel'in gelmesi ile anıtın etrafında AKP'li belediye kurduğu sahnenin ve iftar sofralarının hemen yanında toplanmaya başlayan kalabalığa polis tarafından müdahale edildi ve kalabalığın anıt etrafında toplanmasına izin verilmedi.

Daha sonra hep birlikte İstiklal Caddesi'nin girişine doğru ilerledik ve polisin müdahale etmesine rağmen oturma eyleminin ardından sofraları kurmaya başladık. Yaklaşık 500 kişi İstiklal Caddesi boyunca sofralarını kurdu.

İftar saatini beklerken sloganlar atıldı, şarkılar söylendi. "Her yer Taksim her yer direniş",

"Faşizme karşı omuz omuz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek" sloganlarını atarak sofraları hazırladık.

Levent Tüzel'in yaptığı basın açıklamasının ardından iftar gerçekleşti ve sonrasında sofralar toplandı.

İftar sonrası grup dağılmadı ve sloganlar atarak İstiklal Caddesi'nin girişinde toplandık. Bir süre sonra polisin biber gazları ve TOMA ile müdahale etmesi sonucu grup dağıldı.

İstanbul'dan Komünistler

Lice saldırısı ve AKP'nin sözde ileri demokrasisi

Gezi Parkı eylemleri sonrasında kurulan Esenyurt Dayanışması, 2 Temmuz'da yaptığı toplantıda 8 Temmuz tarihinde Namık Kemal Mahallesi'nde "Taksim'den Lice'ye Dayanışma Sürüyor" şiarıyla bir forum örgütlemeye karar almıştı. Fakat aynı gün polis Taksim'deki eyleme müdahale ettiği için bu forum bir hafta sonraya ertelendi ve forum yerine mahallede bir yürüyüş yapılarak saldırı protesto edildi.

15 Temmuz tarihine ertelenen bu forumda AKP'nin "ileri demokrasi"si ve ekonomik olarak Türkiye'nin "çağ atlaması"nın işçi ve emekçiler açısından ne ifade ettiğinin gündem edilmesi kararlaştırıldı.

Yürüyüş için toplanan kitle saat 21:00'de sloganlar ve alkışlarla yürümeye başladı. Atılan sloganlar "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Direne Direne Kazanacağız", "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Gün AKP'den Hesap Sorma Günüdür", "Hükümet İstifa" oldu. Yapılan ajitasyon konuşmalarında polis saldırılarını anlatılarak teşhir edildi. Bunun yanı sıra yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapıldı. Konuşmalarda AKP'nin siyasi yenilgisine vurgu yapıldı.

Yürüyüş sırasında 100 kişi civarında olan kitlenin sayısı forum alanına geldiğimizde daha da artmıştı. Forum esnasında bu sayı 170 ila 200 kişi arasında kaldı.

Forumda 15 kişi söz aldı. Bu konuşmaların büyük bölümü forumun gündemleri ile ilgiliydi. Özellikle AKP'nin sözde ileri demokrasisi ne anlama geldiğine dair birçok konuşma oldu. Bu konuşmalardan bir kısmı zaten soyut bir demokrasi olmayacağını,

en mükemmel burjuva demokrasinin bile işçiler için bir diktatörlük olduğunu ifade eden konuşmalardı. AKP'nin Türkiye'nin ekonomik gelişmede çağ atladığı, dünyanın 16. ekonomisine sahip olduğu iddiasının emekçiler için bir anlamının olmadığı; çünkü işçiler ve emekçiler için açlığın, yoksulluğun, iş cinayetlerinin, güvencesiz taşeron çalışmanın devam ettiği, bir anlamda zenginlerin daha da zengin, yoksulların daha da yoksul olduğu ifade edildi.

Bir başka kişi bu ülkede demokrasinin ne olduğunu 1938'de Dersim'de gördüğümüzü, Maraş'ta, Sivas'ta, Roboski ve Reyhanlı'da gördüğümüzü ifade etti.

Aynı zamanda forumda çalışan kadınların sorunları da dile getirilirken kreş sorununun öneminin altı çizildi. Bir kadın forumda bundan sonra küçük çocuklara ve kadınlara yönelik cinsel tacizlerin ele alınmasının çok önemli olduğunu, bu konuda bu oluşumun ne yapabileceğini konuşmak gerektiğini söyledi.

Forumda konuşan bir başka kişi Gezi Parkı forumlarının desteklenmesi gerektiğini söylerken, önümüzdeki seçim dönemlerinde bu direnişin düzen partilerinden bağımsız adaylar çıkartması gerektiğini vurguladı.

Bizden bir yoldaş yaptığı konuşmada AKP'nin sözde ileri demokrasisi ve burjuva demokrasisi ile Sovyet demokrasinin arasındaki farka değindi. AKP'nin darbelerini yargıladığını söylerken yalan söylediğini, AKP'nin kaldırmadığı seçim barajının 12 Eylül Anayasası'na dayandığını, AKP'nin kimi kesimlere yönelik gerçekleştirdiği operasyonlar ve yargulamaları kendi iktidarını güçlendirmek için yaptığını ifade etti. Burjuva demokrasisinde seçimlerle kitlelere pasif destekçi rolü biçildiğini, oysa işçi demokrasisinde yö-

netenlerin halk tarafından seçilmesinin yetmediğini, bu yöneticilerin denetlenemediğini, gerektiğinde görevden alınabildiğini ifade etti.

Forumda Esenyurt Dayanışması adına konuşan bir işçi Esenyurt alanında kimi işyerlerinde işçi direnişlerinin devam ettiğini, bunları hep birlikte ziyaret etmemizin iyi olacağını belirtti.

ESENYURT DAYANIŞMASI'NDAN FORUM ÇAĞRISI

Esenyurt Dayanışması'nın 22 Temmuz Pazartesi günü Namık Kemal Mahallesi Yurtiçi Kargo önünde yapacağı foruma çağrı yapmak ve öncesindeki yürüyüşü mahalleliye duyurmak için 21 Temmuz Pazar günü el ilanları hazırlandı. Kurulan Pazar Pazarı'nda ve sokak aralarında bu el ilanlarını dağıtmak için EsenyurtDayanışması'nı oluşturan bileşenleri olarak bir araya gelecek 15 kişi etkili bir çağrı yaptık. Bu sırada aynı konu ile ilgili olarak çıkardığımız 10 adet ozaliti mahallenin muhtelif yerlerine astık.

Forum için yaptığımız bu çalışmayı etkili kılan iki şey oldu. Birincisi el ilanı dağıtımını görece kalabalık ve toplu bir biçimde yapmamız, diğeri ise bir yandan el ilanı dağıtılırken bir yandan da bizden bir yoldaşın bir saati geçkin bir süre boyunca yaptığı ajitasyon konuşmasıydı. Bu konuşmada hem forum duyurusunu yaptık, hem de Gezi Ayaklanması'nı ve bu süreçte Erdoğan'ın tutumunu anlattık.

Rekabet Böler, Dayanışmadan Güç Doğar

Yaşasın Esenyurt Dayanışması

Esenyurt'tan Komünistler

Dayanışma pikniklerinde Gezi konuşuldu

Geçtiğimiz aylarda çalışma yürüttüğümüz yerelde bulunan Göle Kültür Merkezi ve üyesi olduğumuz Deri Kundura Tekstil İşçileri Derneği'nin organize ettiği dayanışma pikniklerine katıldık. Ortak sofraların kurulduğu, halayların çekildiği piknikte birer tane forum gerçekleşti. Forumlarda Gezi Ayaklanması ve sınıf çalışması deneyimleri konuşuldu.

İlk piknik Deri Kundura Tekstil İşçileri Derneği tarafından 7 Temmuz tarihinde Çatalca'da organize edildi.Yaklaşık 200 kişinin katıldığı piknikte kahvaltının ardından konuşmalar başladı.İlk konuşmacı 30 Haziran tarihinde bir motosiklet kazasında hayatını kaybeden İşçilerin Sesi'nde Murat Nazım Güler'in yaşamını ve mücadelesini anlattı.Daha sonra İşçilerin Sesi adına söz alan konuşmacı ise Taksim'de başlayan isyana ilişkin görüşlerini detaylıca aktardı.

İŞÇİ DENEYİMLERİ

Yapılan konuşmaların ardından çeşitli işyerinden katılan işçiler mücadele deneyimlerini aktardı.Söz alan bir hemşire Çapa taşeron işçilerinin direnişini aktardı.Çapa işçilerinin gerçekleştirdiği direniş sonucu işten atıldıklarını ve işe iade davası açarak davayı kazandıklarını fakat işverence işe geri alınmadıklarını ifade etti.İşçilerin ise sendikacı olmak konusunda mesafeli durdukları oysa en kötü sendikacının bile sendikası olmaktan daha iyi olduğunu belirtti.Daha sonra ise 1400 kişilik bir plastik fabrikasında çalışan iki işçi söz aldı. İşçiler fabrikada yaptıkları işçi bülteni çalışması deneyimini aktardı.

Gökkuşluğu'ndan Bahadır Kaptan yaptığı konuşmada ise en kötü sendikacının sendikasızlıktan iyi olduğu anlayışının doğru olmadığını, bunun sendikalarla ve örgütlenme ile ilgili son derece yanlış bir bilinç oluşturduğunu ifade etti.

Bizden bir yoldaş da söz alarak; önce Esenyurt Dayanışması'nın oluşumundan ve bileşenlerinden bahsetti. Daha sonra ise Koç Üniversitesindeki direniş deneyimi ile İzmir İşikkent'te bulunan kundura ve ayakkabıcıların dört gün süren eylemlerini anlattı. Serbest kürsüden deneyim aktarımları sona erdikten sonra yemek arası verildi.

TAKSİM DİRENİŞİ FORUMU

Yemek ve müzik dinletisi sonrası Taksim Ayaklanması ile ilgili bir forum gerçekleşti.Forum bir sunumla başladı.Sunumda ; Taksim'de Gezi Parkı'na sahip çıkılmasıyla başlayan ve dalga dalga yayılan bu eylemin Türkiye tarihinin en kitlesel eylemi olduğu, bu direniş 15-16 Haziran ayaklanması ile karşılaştığımız da her iki eylemin de kendiliğinden eylemler olduğunu,15-16 Haziran eylemlerinin 15'inde olan eylemi DİSK'in başlattığını fakat 16 Haziran'da eylemin DİSK'in denetiminden çıktığını ve bu yüzden DİSK'in te-laşa kapılarak eylemi sonlandırmak için çağrı yaptığını, Taksim di-

renişinin de de ilk birkaç gün dışında kendiliğinden bir patlamaya dönüştüğü anlatıldı. Ardından şu vurgular yapıldı: "Taksim direniş de bir işçi eylemidir "yeni" işçi sınıfının eylemidir. Her iki direnişteki taleplere baktığımız zaman da benzerlik gösterdiğini görürüz. 15-16 Haziran direnişinin en birinci talebi DİSK'i terpanlayan yasanın geri çekilmesiydi, bu başarılı. Gezi direnişinde de talep Gezi Parkı'nın korunması ve polis şiddetinin hesabının sorulması talebiydi. Gezi Parkı'nın yıkılması durdurulmuştur. Bu eylemin mahiyetine ulusalci, milliyetçi diyemeyiz. Erdoğan bu direnişe katılanları dış mihrakların desteklediğini söyledi. Beş milyon insan eyleme katılıyorsa bunu dış mihrakla açıklayamazsınız. Bu AKP'nin politikaları sonucu ortaya çıkmıştır. Barış sürecinde BDP'nin ikinci aşama dediği taleplerle Gezi direnişinde sokağa çıkanların talepleri ortaklaştırılmalıdır."

Sunumun ardından foruma katılanlar söz aldı.Söz alan bir taksi şöförü Taksim direnişin sanıldığı gibi örgütsel bir kazanıma dönüşmediğini insanların bu eylemlere çoğu zaman bireysel katıldıklarını ve işçi sınıfının sınıf olarak bu eylemlere katılmadığını ifade etti. Bahadır Kaptan ise forumda yaptığı konuşmada; Gezi ile gençler yeni bir dil oluşturdu. Sloganlar klasik manada ezberi bozdu. Gezi'de işçi yoktu diyemeyiz. Her Yer Taksim Her Yer Direniş önemli bir slogan. Bu gelişmeleri iş yerlerinde MHP'li CHP'li işçilere nasıl anlatmalıyız, buna kafa yormalıyız, dedi

Söz alan başka bir kişi ise; İşçilerin Sesi'nden kimi yoldaşların Taksim Dayanışması'nın direnişin oluşturulduğu ilk günden bu yana Gezi mücadelesinde yer aldıklarını, yitirdikleri Murat Nazım Güler'in bu yoldaşlarından biri olduğunu Taksim Dayanışması'nın 7 tane mütevazı örgütlenme yarattığını, Taksim'e müdahale edildikten sonra mücadelenin onlarca parkta forumlar olarak devam ettiğini söyledi.

Forum'da biz de söz alarak Köz adına konuştuk. Bu gelişmelerin bir direniş olarak başladığını fakat kısa zamanda İstanbul'da Taksim'in dışına ve onlarca kente yayılarak ayaklanma halini aldığını, bu ayaklanma da işçi sınıfı var mıydı, ne kadar vardı tartışması yerine, bu ayaklanmayı sevk ve idare edecek devrimci bir önderlik var mıydı yok müydü, yoksa neden yoktu ve bundan sonra nasıl yaratılır sorularının önemli olduğunu söyledik. Asıl konuşulması gereken konuların bunlar olduğunu, çünkü Lenin bir Dreyfus davasından bile devrimci bir özne varsa devrimin gerçekleşebileceğini söylemiştir, dedik.

Piknik'te 20 tane Köz satışı yaptık ve Taksim direniş ile ilgili çıkarılan Köz özel sayısından dağıttık.Piknik çekilen halayların ardından okunan Enternasyonal marşıyla son buldu.

GÖLGE KÜLTÜR MERKEZİ PİKNİĞİ

14 Temmuz günü gerçekleştirilen pikniğe katılan kitle daha çok GKSM'ye gelip giden, burada gitar, bağlama, tiyatro, halk dansları dallarında faaliyet gösteren çocukların, gençlerin kendileri aileleri ve yakınlarından oluşuyordu. Bu yüzden insanların çoğunun birbirini tanıdığı sıcak bir ortam vardı.

Öğleden sonra GKSM'den arkadaşların organize ettikleri yemek hazır olduğunda insanlar yemek sırasına girerek kanat ziyafetine hazırlandılar. Yemekten ve serbest zamanda sonra piknik programına geçildi. Bu program doğrultusunda Gölge Koro ve Gölge Tiyatro Topluluğu hazırladıkları ezgilerini ve oyunlarını izleyicilere sundular.

Müzik dinletisi ve oyunların ardından bir forum gerçekleşti. Moderator forumda konuşacak arkadaşların düşünceleri bizlere ne kadar ters gelse bile ters tepki göstermememiz gerektiğini düşüncelerimizi söz alarak ifade etmemizin forumun verimli ve sağlıklı geçmesi açısından önemli olduğunu ifade etti. Sonra Esenyurt Dayanışması'nın kurulmasından ve yapmış olduğu ve yapacağı kimi işlerden söz etti.

Forum'da birçok insan söz alarak konuştu. Bir konuşmacı BDP'nin demokratik bir mücadele verme gibi bir derdi olmadığını BDP'nin bağımsız Kürt devleti kurmaya çalıştığını, bu Gezi parkı direnişinde BDP'lileri görmeyi çok istediğini ama maalesef BDP'nin Gezi'ye destek vermediğini, söyledi.Bir başka konuşmacı ise kendisinin bir Kürt ve BDP'li olarak ilk günden beri Gezi direnişinde yer aldığını Sırn Süreyya Önder'in bu direnişin başlamasında önemli bir rol oynadığını söyledi.

Forumda söz alan ve kendisinin Alevi olduğunu söyleyen kadın ise Kürtlere, BDP'ye demokratik mücadele vermiyor, demenin haksızlık olduğunu, bir Alevi olarak Kürtlerin on yıllardır mücadele verdiklerini, asıl olarak Alevilerin bu konuda kendilerini sorgulamaları gerektiğini ifade etti.

Forumda konuşan genç bir arkadaş AKP'ye karşı çıkanların ve solun neden yek vücut hareket etmediğini anlamadığı söylerken sitemkar bir dille şunları sordu: "Örneğin Depo'da Halkevleri ayrı eylem yapıyor, BDSP ayrı, Köz ayrı. Neden ortak eylemler yapılmıyor?"

Konuşmaların bir kısmı ise AKP ve Erdoğan'ın toplumu ayrıştıran bir dil kullandığını, Alevilere onların sembollerine saldırdığını, aşağıladığını Yavuz Sultan Selim gibi bir Alevi katili padişahın ismini bir köprüye verme pervasızlığını gösterdiğini ifade eden konuşmalar şeklinde geçti. Forum'da BDSP adına da konuşuldu. Konuşmada; öncelikle GKSM'nin yaptığı işin öneminin ve anlamının altını çizildi ve egemenlerin her şeyi kendilerine yakıştırdıklarını, emekçilerin ezilenlerin kültür sanat alanında çalışma yapamayacaklarını söylediklerini, belirtti. Kendisinin örgütlü bir insan olduğunu, işçilerin emekçilerin de örgütlü olmaktan çekinmemesi gerektiğini, eğer bu sistem bu kadar güçlüyse örgütlü olunduğu için olduğunu söyledi. Daha sonra ise Taksim direnişinin altını çizerek bu mücadeleyi her alanda sürdürmek gerektiğini ifade etti.

Forum'da biz de söz alarak Köz adına bir konuşma yaptık. Konuşmamızda bizden önceki konuşmaların kimilerine de değinerek "Kürtlerin isterlerse bağımsız bir devlet kurmaya hakları olduğunu ayrıca BDP'nin Taksim direnişinde tereddütlü bir yaklaşımı olsa da demokratik bir mücadele vermediğinin söylenemeyeceğini belirttik. Sol hareketin bir bölünmüşlük içinde olduğu doğrudur, bunu bir anda gideremeyiz, ayrıca bu alanda ortak hareket edebilmek için Esenyurt Dayanışması diye bir platform kuruldu, bu hareket bize bir çok şey öğretti özellikle dedik. Kürt olmayan insanlara bu bir buçuk ayda polisin yaklaşımına medyanın yaklaşımına baktığımız zaman on yıllardır Kürtlere terör edebiyatıyla nelerin yapıldığını ve egemen medyanın bizlere nasıl yalan söylediğini anladık, dedik. Son olarak şunları ifade ederek sözlerimizi bitirdik: "Bu mücadele bize bir kez daha şunu göstermiştir ki devletin bir alana yönelik bir saldırısı top yekün bir biçimde savunulmadığı müddetçe kazanma şansız olmuyor".

Yaşasın Sınıf Dayanışması

Esenyurt'tan Komünistler

Mayısta Yaşam Kooperatifi Genel Kurulu

Mayısta Yaşam Kooperatifi 30 Haziran Pazar günü 11. Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi. Genel Kurul'da kooperatifin artan olanakları ve bu olanakların kooperatifin daha iyi örgütlenmesi için nasıl değerlendirileceği üzerinde duruldu. Toplantıda, son 3 yıldır Mayısta Yaşam'ın eğitim çalışmalarının daha iyi planlanmasının sağlanması ve mekanizmalarının somutlanması için atılan adımlar (yönetim kurulu ve şube yürütmeleri) ele alındı. Ayrıca, kooperatif faaliyetine dahil olan, kooperatifle ilişkisi olan kesimler artarken yeni ortakların faaliyete nasıl dahil edilebileceği üzerinde duruldu.

Kooperatif faaliyetinin örgütlenmesine ve eğitim sistemine yönelik taleplere dair öneriler, ilk olarak kurumun yönetim toplantısında ele alındı. Daha sonra, aşağıda okuyacağımız bu öneriler Genel Kurul'a sunuldu.

Geçen yıl yapılan Genel Kurul'da asıl konuşulan gündem artan ders, derslik ve hoca sayısı ile beraber kuruma gelen öğrenci-hocaların ve dostlarının kuruma olan bağının somutlanmasını sağlama olmuştur. Bu gündemin ele alınmasındaki amaç kooperatif ortaklarının alabilecekleri sorumlulukları, hangi araçlarla nasıl örgütleneceklerini görünür kılmaktır.

Bu yıl yapılan değerlendirmede geçen yıl yürütme, yönetim, ortaklık gibi alanlarda alınan kararlarda bir ilerlemenin sağlandığı vurgulandı. Kooperatifin mekanizmaları daha iyi işlediği ve ortak sayının arttığı belirtildi. Ayrıca, değerlendirmede kooperatifte kimlerin nasıl sorumluluk alacağını görünür kılındığı ve çalışma tarzının somutlandığı ifade edildi. Kooperatif bülteni çıkarmak, kooperatifteki derslerde kullanmak üzere fasikül hazırlamak, web sitesi ve etkinlik organizasyonu alanlarında çeşitli komisyonların oluşturulması önerildi ve kabul edildi.

Bu yıl yapılan Genel Kurul'un asıl önemli adımı, eğitim alanına dair genel taleplerin ifade edilmesi oldu. Önerilen ve kabul edilen talepler dört ana başlıkta toparlandı. Tartışılan başlıklarla birlikte önümüzdeki dönemde oluşturulabilecek taleplerin ana hatları oluşturulmaya çalışıldı. Bu talepler şunlar oldu:

1) Burjuva okullarının kaynakları ve imkânları emekçi liselere aktarılmalı.

2) Çalışana Öğrenim Hakkı: Açıköğretim öğrencilerinin uygun ders çalışma koşulları sağlanmalı ve açıköğretim öğrencileri tam öğrenci statüsüne sahip olsun

3) Öğrenciye İş: Öğrencilere, çalışanların iş yükünü azaltılacak şekilde okullarda iş olanağı sağlansın

4) Anadilde Eğitim: Her öğrenciye ve çalışana anadilinde eğitim hakkı.

Dört genel başlık altında özetlediğimiz bu taleplerde asıl vurgu emekçiler ve okudukları liselerin yönelik pozitif ayrımcılık, emekçi öğrencilerinin durumlarının düzeltilmesi için belediyelerden ve okullardan kaynak aktarımının sağlanması oldu.

Yaklaşık 45 kişinin katıldığı Genel Kurul, gerek Gezi'de yaşanan ayaklanmanın yarattığı günlük gerek yönetimde konuşulan gündemlerin şube yürütmelerinde yeterince ve hakkıyla gündem edilememesinden kaynaklı olarak sınırlı bir katılımı yapılmış oldu. Bu eksikliği önümüzdeki süreci ve kurduğumuz komisyonları daha aktif kullanarak telafi edeceğiz.

Mayısta Yaşam'dan Komünistler

Mayısta Yaşam Kooperatifi ortakları iftarda buluştu

30 Temmuz Salı günü içinde çalışma yürüttüğümüz Mayısta Yaşam Kooperatifi'nin 1 Mayıs Mahallesi şubesinde bir iftar yemeği düzenledik.

İftara yaklaşık 50 kişi katıldı, bu kişilerin arasında öğrenciler, hocalar, kooperatif dostları, Deniz Gezmiş Parkı forumu bileşenleri, ÖDP ve Halkevleri de bulunuyordu.

Kurulan ortak sofrada hep birlikte hazırlanan yemeğin yenmesinin ardından sohbet edildi.

Önce kooperatif adına bir konuşma yapıldı. Gezi Ayaklanması ile başlayan hareketin ardından yapılmaya başlanan forumlardan bahsedildi. Bu forumda tartışılan taleplerin önemli olduğu, kooperatifin de yıllardır eğitim alanında verdiği bir mücadele olduğu anlatıldı, eğitimde sınıfsal eşitsizliklere karşı kooperatifin yürüttüğü dayanışma faaliyeti ve kooperatifin eğitim konusundaki taleplerinden bahsedildi.

Kooperatif konuşmasının ardından Halkevleri adına İlknur Birol söz aldı. Bi-

rol, eğitim eşitsizliklerinin 4+4+4 ile derinleştiğini ve kooperatifin yaptığı dayanışmanın önemini anlattı. Öğrenci ortaklara seslenerek kooperatife öğrenci bulmak için örgütlenmek gerektiğini, bunu da öğrencilerin yapması gerektiğini belirtti.

Ardından kooperatif ortaklarının verdiği müzik dinletisi ile iftar sona erdi.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Burjuva eğitim sistemine karşı mücadele devam ediyor

2007 yılından bu yana yapılan sınav karşıtı mitingler bu yıl da Taksim İstiklal Caddesi'nde yapılan protesto yürüyüşüyle gerçekleşti.

Mayısta Yaşam'da çalışan komünistler olarak eleme sınavlarına karşı bir eylem yapmayı kooperatifte gündem ettik. Kooperatif yönetimi böyle bir eylemin organize edilebilmesi için bir ekip belirledi ve bu ekip Mayıs ayının başından itibaren diğer kurumlarla ve gençlik örgütleriyle iletişime geçti. Sınav karşıtı bir miting ya da ortak bir basın açıklaması yapmak üzere kurumlara öneri götürüldü. Kooperatifin önerisinin ardından kurumlar 9 Haziran'da bir miting organize etmek üzere toplantılar yapılmaya başladı. Ancak 9 Haziran'da Kadıköy'de ÖDP'nin mitingi olduğunun öğrenilmesi üzerine mitingin 8 Haziran'da yapılmasına karar verildi. Mayıs ayının son haftasına gelindiğinde Gezi'de başlayan ve Türkiye'nin neredeyse tüm illerine yayılan ayaklanma başladı ve miting toplantıları yapılamadı. Biz bu süreçte kurumlara, eleme sınavlarına karşı yapmayı planladığımız eylemi Gezi'ye taşıma önerisi yaptık. Son yedi yıldır yapılan sınav karşıtı eylemlerin sürekliliğini sağlamak amacıyla 9 Haziran'da Taksim'de bir yürüyüş ve arkasından Gezi'de bir forum yapma çağrısında bulunduk.

Önerimiz kurumlar tarafından uygun bulundu ve yürüyüşe Dev-Lis, SODAP, Tüm-

İGD, LAF, Mayısta Yaşam katıldı. Gençlik Muhalefeti, Liseler Meydana ve LÖB toplantıya katılmalarına rağmen Taksim'de yapılan merkezî başka mitinglerden kaynaklı olarak yürüyüşe katılmadılar.

Mayısta Yaşam olarak yürüyüşe "Öğrenciye İş Çalışan Öğrenim Hakkı" yazılı pankartla katıldık. Yürüyüşte eğitim sistemindeki eşitsizlikleri gündem eden yaklaşık kırk tane döviz taşıdık. Yürüyüşte aynı zamanda 1 Mayıs'ta basılan fakat kullanamadığımız "Öğrenim Hakkımız için 1 Mayıs'a" yazılı bildiri-lerden 3000 tanesini dağıttık. Mayısta Yaşam kortejinde yaklaşık 35 kişiydik.

En önde taşınan ortak pankart arkasında kurumlar kendi pankartları ve dövizleriyle yürüyüşe katıldılar. Yürüyüş Galatasaray Lisesi'nin önünden başladı, Taksim Meydanı'nda bitirilmek zorunda kaldı. Taksim Dayanışması'nın örgütlediği miting ve ÖDP'nin mitingi nedeniyle meydan hınca hınç doluydu. Bu nedenle yürüyüşümüzü erken bitirmek durumunda kaldık. 250 kişilik bir katılımı gerçekleştiren yürüyüşle bileşenler eğitim sisteminde gördükleri sorunları protesto ettiler.

Paralı Parasız Burjuva Eğitime Hayır!

İstanbul'dan Komünistler

Eğitim gündemli forum

22 Temmuz'da AKP'nin eğitim politikalarına yaklaşımı ve bu sorunlara karşı neler yapılabileceğinin konuşulduğu toplamda 35 kişinin katıldığı foruma HDK bileşenleri dışında Kızıl Bayrak okulları da katıldı.

HDK Bahçelievler yerinde haftalık olarak da yapılan toplantılarda bundan sonraki süreçte gündemli olarak forumlar yapma yönünde eğilim çıkmıştı. Yapılabilecek gündemli forumlara eğitim sorunu önerilmişti, yapılan öneriyi destekleyerek eğitim gündemli foruma daha hazırlıklı katılmaya çalıştık.

İçinde çalıştığımız Mayısta Yaşam Kooperatifi'nde eğitim gündemli foruma etkin katılmak için forum yürütmede gündem edildi. Yapılacak konuşmalar için bir iş bölümü yapıldı. Konuşmalarda Mayısta Yaşam'ın yaptığı dayanışmasını, kafa kol emeğini ayırma ve bu ayrımı meşrulaştıran eğitim sistemine karşı Koç Üniversitesi'ndeki işçi öğrenci dayanışmasını eğitim sorununu bu sorunun sınıfsal boyutunu öne çıkararak tarzda bir plan yapmaya çalıştık. Eğitim gündemli foruma 11 kişi olarak katıldık.

Forumda yapılan konuşmalarda şu konular öne çıktı:

* Hükümet ve onun nezdinde AKP'nin kendi taleplerine ve ihtiyaçlarına göre planladığı bir eğitim politikası var, artan teknolojik imkânlarla rağmen her yıl giderek kalitesi ve verimliliği düşen bir eğitim sistemi var.

* Dershaneyle gidemeyen özel ders alamayan kesimlerin ihtiyaçlarını karşılamak için rekabetçi eğitime karşı dayanışmayı esas alan bir hatta ilerlemek gerekir. Eğitim sisteminde yaşanan sorunlara karşı dayanışma faaliyeti yürütmek gerekir.

* Eğitimde yaşanan sorunlara karşı farklı alanlarda çalışma yapan kurumlar, var olan soruna karşı ortak mücadele etmelidir. Bunun için forumlar basın açıklamalarını tek başlarına değil bü-tünlüklü bir mücadele hattında yapmak gerekir.

* Eğitim sistemi kafa kol emeğini ayırarak meşrulaştırıyor. Koç Üniversitesi'nde okuyan bir öğrenci olarak orada işçilerin işten atılmalarını karşı okuldaki öğrenciler, hocalar ve işçiler olarak ortak hareket ettik. Öğrenciye iş, çalışana öğrenim hakkı şiarı etrafında bir mücadele yürüttük ve başarılı da olduk. İşçi-öğrenci dayanışması var olan sorunun sadece öğrencilerin veya işçilerin sorunu olmaktan çıkardı. Verilecek mücadelenin de bu hatta sürdürülmesi gerekir.

* Elemeye dayalı eğitim sisteminde ayrıcalıklı olanlar üniversiteye girebiliyor, var olan sistem bunu çözümlüyor, bu eşitsizliğe karşı örgütlenmek ve mücadele etmek gerekir.

* 12 Eylül rejiminin yarattığı YÖK ve onun merkezileşmiş yapısı bugünkü sorunun ana kaynağını oluşturuyor.

* Eğitim sisteminde var olan sorunları kısmı taleplerle düzeltmek mümkün değildir, var olan sorunun asıl olarak sistemden kaynaklandığını teşhir etmek gerekir. Verilecek mücadeleyi sisteme karşı olarak örgütlemek gerekir.

Yenibosna'dan Komünistler

Anadilden demokratik özerkliğe demokratik talepler ve komünistler

Gezi eylemlerinin Türkiye tarihinde gelmiş geçmiş en büyük hükümet karşıtı ayaklanmaya dönüşmesiyle, "sandıkla gelen sandıkla gider" söylemi AKP'lilerin sık sık başvurduğu bir terane oldu. Böylelikle, AKP'lilerin ve Erdoğan'ın gözünde, demokrasi sandıktan çıkan oylarla sınırlı olduğu için, sandıktan en çok oy alana karşı çıkanlar da "anti-demokratik" ve "darbeci" oldu. Mısır'da Mursi'nin bir darbeyle devrilmesiyle de demokrasinin bu dar tanımını tekrar tekrar AKP'lilerden ve AKP'nin medyasından duymaya başladık.

AKP'lilerin demokrasinin bu dar tanımına sık sık başvurmasının arkasında ise hükümetin otoriterliğini demokrasi kılıfına uydurmak yatıyordu. Böylelikle AKP için kendi seçmeni olmayan kesimlere "bana oy vermeyen %49 çenesini kapasın" mesajını yollaması mümkün oldu.

Elbette hâkim sınıfın baskı aygıtı olan devlet var olduğu müddetçe devletin en demokratik biçimi bile burjuva diktatörlüğünün sürmesine hizmet eder. "Çoğunluk-azınlık" meselesi, oy oranları, seçimler esas olarak burjuva demokrasinin yaşamaya ilişkin kısmını kısmen de yürütme kısmını ilgilendirir. Seçimler ve sonuçları devletin kendisini, değiştirmeye etki yapmaz. Demokrasi ve demokratik haklara dair değişimlerin pek azı seçimler ve sonuçlarıyla belirlenir. Devlete dair ve demokrasi alanının gelişmesine dair değişimler daima devlet kurumlarının dışında sokakta cereyan eden sınıf mücadelesinin zoruyla bu mücadelenin birer yan ürünü olarak gerçekleşir. Bu itibarla seçimler ve sonuçları hakkındaki söylemler demokrasi hakkında söylenebileceklerinin çok azını oluşturur. Hükümetlerin parlamentodaki oy çoğunluğu ile belirlediği doğrudur fakat en çok oyu alanın en demokratik olacağı doğru değildir. Dünya tarihindeki en baskıcı burjuva hükümetler de sandıklardan en fazla oyu alarak başa gelmiştir. Sık sık tekrarlanan Hitler rejimi örneği bunun tek örneği değildir, sadece en bilinenidir. İkinci emperyalist paylaşım savaşı döneminde Nazilerle işbirliği yapan Fransa'daki Mareşal Petain'in hükümeti de sandıktan çıkmıştır. Onu deviren ve demokrasi kahramanı olarak tanıtılan General De Gaulle ise Nazilere karşı silahlı direniş, savaş koşulları ve müttefik ordularının Fransa'ya girmesi sayesinde devletin başına gelmiştir. Bu örnekten de bu biçimde pek az söz edilir.

"Demokratik hak ve özgürlükler" adıyla andığımız ilkeler, burjuvazinin aristokrasiye karşı mücadelesinden ortaya çıkmış, burjuvazinin mutlak yetçi rejime karşı haklarını ve güvencelerini talep etmesiyle şekillenmiştir. Bu anlamda demokrasinin çoğunluğun yönetim şekliyle bir alakası yoktur; bu prensipler, esas olarak bir kesimin, yeni ortaya çıkan burjuvazinin otoriter bir yönetime karşı kendini güvence altına alma ihtiyacından doğmuştur.

Proletaryanın burjuvaziye karşı elde ettiği örgütlenme özgürlüğü, basın-yayın özgürlüğü gibi demokratik hak ve özgürlükler, burjuva rejimin içinde yer bulsa da esas olarak sınıf mücadelesi, ezilen ve sömürülen yığınların baskısıyla gerçekleşmiştir. Demokrasi mücadelesinden anlamamız gereken de oy oranları, seçimler değil, tastamam budur.

Demokrasi kavramına dair yaygın olan başka bir yanlış da demokrasinin cumhuriyet ile eşdeğer olduğudur. Hâlbuki demokrasinin yönetim şekliyle alakalı olması da gerekmez. Birleşik Krallık, burjuva demokrasinin önde sayılan yerlerinden biridir ancak, adı üstünde, bir cumhuriyet değildir. Hollanda, İsveç ve Danimarka da esas olarak monarşiyle yönetilen rejimlerdir ama yine de bu rejimlere de "demokratik rejimler" denir. Öte yandan kendini cumhuriyet olarak tanımlayan birçok rejime -İran aklı en sık gelen örnektir- demokrasi denmemektedir.

Demokratik hak ve özgürlükler; bir sınıfın devletin temelini, esasına dokunmaksızın kendi haklarını güvence altına almak için olan bir yö-

netim demek ise burada hizaya getirilen bir krallık ya da monarşi ise buna da demokrasi denir. Yaygın ve eksik olan tanım budur. Oysa demokrasiyi bir takım hak ve özgürlüklerden ziyade rejim olarak, devletin örgütlenmesi, yönetenler ve yönetilenler arasındaki ilişkinin kurulması şeklinde kavramak gerekir. Bu anlamda "demokrasi"-nin tanımını yaparken evrensel denilen hak ve özgürlüklerle sınırlı kalmamak gerekir. Bunların çoğu, genel olarak demokrasi diye anılan burjuva diktatörlüğünün demokratik makyajlı türüne sınıf mücadelesi tarafından dışarıdan zorla eklenmiş unsurlardır.

Türkiye'deki durum da, başka birçok yerde olduğu gibi, bu şekilde irdelenmez. İktidardaki siyasi yapı, rejimin sıfatıyla anılır; şu an Türkiye'de demokratik bir rejim olduğu, öyleyse bu hükümetin de demokratik olduğu söylenir. 12 Eylül'ün altyapısını kuran, 12 Eylül cuntasının mimarı ve mirasçısı Özal'ı örnek alan AKP de buradan yola çıkarak "biz de Özal gibi demokratız, aynı şeyleri yapıyoruz" demekte ve güya 12 Eylül rejimini yargılamakla böbürlenmektedir. Kendisi 28 Şubat müdahalesiyle eski burjuva siyasi kadrolarının tümünün siyaset dışına atılmasının ardından açılan yoldan iktidara geldiği halde 28 Şubatı sorgulama iddiasını diline dolayıp bir türlü bu yönde adım atamamaktadır.

Siyaset sahnesine 2002'ye çeyrek kala çıkan AKP'nin kurucu kadroları, daha önce Türkiye'de birkaç kez hükümet ve koalisyon ortağı olmuş bir siyasetin temsilcisi MSP-RP hareketinin içinden gelmiş ve Özal'ın bu hareketten devşirdiği kimi kadrolarla tekrar buluşarak bu partiyi kurmuştur. Bahis konusu olan Milliyetçi Cephe, Refah-Yol hükümetleri ne kadar "demokratik" ise onların içinden çıkan AKP de o kadar demokratik olabilir. Özal'ın partisinin artıkları da Milli Selamet Partisi'nin izinden giden unsurlar da AKP'nin kadrolarını ve destekçilerini oluşturmaktadır. Nasıl öncüllerinden "demokrasi" adına bir şey beklenmemesi gerekiyorsa AKP'den de demokrasinin namına bir şey beklememek gerekir.

Bununla birlikte, AKP'nin "demokratikleşme" getireceği de yakın zamana kadar tutan, 2007 seçimlerinin öncesinde tavan yapan bir göz boyama idi. AKP'nin de son zamanlardaki sert tutum ve tedbirleri, polis şiddetini artırmasıyla, Erdoğan'ın "otoriter" söylemleri ile AKP'nin "değiştirdiği" iddia edilmeye başlandı. Hâlbuki AKP'nin şimdi söyledikleri başta söylediklerinden farklı değildir.

AKP, bir taraftan "teröristlere en çok operasyonu biz yaptık" diye övünerek, bir yandan da Kürt sorununa demokratik bir çözüm getirme iddiasında bulunmayı sürdürüyor. Böyle bir hükümetten nasıl bir "demokratik açılım" beklenir? Gerek evrensel haklar açısından gerek rejimin niteliği bakımından içinde bulunduğumuz siyasi sistemde hiçbir şekilde demokrasiye benzeyen bir durum söz konusu değildir. Park ve Bahçeler Müdürlüğü'ne bile iş bırakmayan, her konuda insanların hayatına müdahale eden, bunu da "çoğunluğu ben temsil ediyorum, en demokrat benim" diyerek yapan bir başbakan söz konusudur.

Mısır'daki darbecilere "demokrasiyle geleceğiniz darbeciler" diyen AKP, 12 Eylül'ün tasfiye edemediği partileri bir kalemde silen 28 Şubat'ın açtığı siyasal boşluğa filizlenmiştir. Dolayısıyla, AKP'nin Mursi'nin yerine gelenlerden bir farkı yoktur. Zira, AKP'nin %50'i almasına yol açan da 12 Eylül'de tesis edilen, AKP'nin değiştirmeye yanaşmadığı seçim kanunu ile 28 Şubat'ın siyaset sahnesinin yeniden yapılandırmasıdır. AKP'ye demokratik atfedilmesindeki bu tuhaflık AKP'nin kendisinde değil, solun da önemli bir kısmını oluşturduğu AKP'ye böyle bir marifet atfedilenler cephesinde aranmalıdır.

Bu tablonun doğru yorumlanamamasının sebebi asıl olarak demokrasi kavramının, demokratik taleplerin için doğru düzgün doldurulmuş olmasından kaynaklanır. Kimileri Türkiye'nin demokratik devrim sorununu aşğını ve ötünde sosyalist devrim hedefinin bulunduğunu bahane ederek demokratik haklar mücadelesine burun kıvrılmaktadır. Kimileri de demokratik haklar mücadelesini bu hakları burjuvazinin tarif ettiği biçimde ele almakla yetinmekte ve bu bakımdan burjuva partilerinin demokrasiyi "burjuvazi için demokrasi" çerçevesinde tutma çabalarına destek olarak demokratik haklar mücadelesi vermeyi seçmektedirler. Bu da Rusya'daki Menşeviklerin bilinen çizgisinin kötü bir kopyasından başka bir şey değildir. Komünistler ise demokratik haklar mücadelesini küçümsemeyen ama bu mücadelede öne çıkan taleplerin için burjuva akımların yaptığı gibi doldurmakla yetinmeden hareket etmekle yükümlüdür. Bu nedenle gündemdeki belli başlı taleplerin için nasıl doldurulacağı konusunda üzerinde durmak yararlı ve gereklidir.

Örneğin bu bakımdan "anadilde eğitim" talebinin nasıl somutlanması gerektiğiyle başlamak yararlıdır.

ANADİLDE EĞİTİM, KÜLTÜREL DEĞİL SİYASİ BİR TALEPDİR

AKP'nin bir takım demokratik hak ve özgürlükleri güvence altına alacağını iddia ettiği bu süreçte anadilde eğitim meselesi, seçim taahhütlerinden birisi olmuştur. AKP'nin tamamen faydacı kaygılarıyla "anadil sorununu çözersek ne kazanırız" hesabının sonucunda ortaya konmuştu. Burada tuhaflık zaten olması gereken bir hakkın "demokratik açılım" olarak sunulmasıydı; öncelikle nüfusun önemli bir kısmını Kürtlerin meydana getirdiği bir ülkede zaten olması gereken, ancak yıllardır gaspedilmiş bir hakkı "demokratik açılım" adı altında sunmak ve buna dayanarak en demokratik olduğunu söylemek mantıklı değildi. Daha mantık dışı olan ise böyle bir söylemin kimi sol ve liberal kesimler tarafından rağbet görmesidir. Ancak bunun demokratik açılım olup olmadığına bu açılım yapılırkenki tavra bakmak yeterli değildir; buna anadilde eğitim talebinin muhteviyatına bakarak karar vermek gerekir.

Anadilde eğitim dendiği zaman son zamanlarda demokrat ve sol kesimlerde moda olduğu üzere bunun tanımını yapmadan, içeri doldurmadan olumlamak ve yüceltmek doğru değildir.

Gerek anadil meselesinin bir kültür sorunu mu yoksa siyasi bir sorun mu olarak ele alındığı gerek neden anadilde eğitim istendiği, bunun nasıl bir demokratik ilerlemeye tekbül ettiği de net değildir. Böyle bir netliğe kavuşmanın önemi Apartheid rejiminde Afrika Ulusal Kongresi'nin (ANC) dil ile ilgili taleplerini Kürtlerin talepleri ile karşılaştırdığımız zaman daha iyi anlaşılacaktır.

Mandela'nın önderliğini yaptığı hareket anadilde eğitim değil, İngilizce eğitim hakkını savunmuştu. Zira Apartheid rejiminin devamlılığı için kabilelerin İngilizce bilmemesi önemli görülmüyordu ve rejim İngilizce eğitimi yasaklayarak kabilelere zorla kendi dillerini öğretiyordu. BDP/PKK ise bugün tam tersini istiyor, "anadilde eğitim" istediğini ifade ediyor. Ancak bu, Kürtçe'nin kaybolan bir dil olmasıyla ya da dil eğitiminin yapılamamasıyla alakalı bir talep değildir. Zira Kürtçe bütün baskılara, yasaklamalara rağmen 80 yıl sonra hala konuşulmakta, hatta eskisinden daha fazla konuşulmaktadır. Aileler çocuklarına Kürtçe öğretmekte, Kürtçe edebiyat, müzik ve sinema geliştirmekte, özcesi Kürtçe yaşamakta, kullanılmakta ve yayılmaktadır. Demek ki anadil talebinin ortaya konmasında etkili olan sorun, anadilin kaybolması ya da yasaklanması değildir.

Anadilde eğitim talebini ortaya çıkaran asıl mesele, bunun siyasi bir hak olmasıdır. Dolayısıyla anadilde eğitim talebini diğer demokratik taleplerden ayırmak mümkün değildir. İfade özgürlüğünün, Kürtçe siyaset yapma özgürlüğünün ötündeki engellerin kaldırılması talebi ile anadilde eğitim talebi doğrudan ilişkilidir. Bu, aynı zamanda devlet için vatandaşa hizmet sorunudur. TC vatandaşlarının en az 1/3'ünün anadili Kürtçe'dir, bu yüzden vatandaşlara anadilde dilde hizmet götürmek, yani kamu hizmeti verecek memurlara, doktorlara, öğretmenlere Kürtçe bilmeyi şart koşturmak gereklidir. Benzer şekilde anadilde eğitim talebiyle ortaya çıkan gruplar da bu talebi esas almalıdır. Örneğin KESK anadilde eğitim eylemi yaparken "çocuklara anadilde eğitim verin" demeden önce "bizim Kürtçe eğitimden geçmemiz lazım" demelidir. Böyle bir tutum hem herkesten eşit vergi alan devletin eşit hizmet götürebilmesine zemin hazırladığı hem de vatandaşlarının önemli bir kısmının anadilinin Kürtçe olduğunu kabul etmesi anlamına geldiği için önemlidir. Zaten BDP'nin de "Kürtlerin statüsü belli olsun" derken talep ettiği de tam olarak bu şekilde devletin Kürt vatandaşların varlığını tanımasıdır.

Özetle anadil meselesi bir dil korunması meselesi ya da kültürel bir mesele değil, ifade özgürlükleriyle doğrudan bağlantılı bir siyasi bir sorundur ve bu siyasi sorun, devletin vatandaşlarına eşit hizmet götürmesi sorunudur. Anadilde eğitim hakkı kültürel bir hak olarak tanımlanmak yerine bu şekilde tanımlandığı zaman demokratik bir hak ve talep olur. Ancak bu şekilde tanımlanan bir anadilde eğitim için mücadele etmek demok-

ratik haklar mücadelesinin bir parçası olabilir. Devletin bir yandan Kürtçe TV açmakla böbürlenerek bir yandan bu talebi bu biçimiyle, yani Kürtlerin statüsünü tanımlamaya ilişkin yönüyle ötelemek istemesi de bundandır.

LAİKLİK, DEVLETİN HER TÜRLÜ DİN İŞİ VE HİZMETİNDEN KENDİNİ ÇEKMESİDİR

Anadilde eğitim hakkının nasıl savunulacağına, kişinin nasıl doldurulacağına dair kafa karışıklığının ve muğlaklığın benzerini laiklik talebinde de görmek mümkündür.

Tarihte bilinen ilk laik rejim Paris Komünü'dür. Sovyetler dışında laik olduğu söylenen başka rejimlerde ise, "din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması" daha çok kilisenin siyasi bir aktör olarak varlığını sınırlamak/ortadan kaldırmak kaygısını taşımıştır. Burada ulaşılmaya çalışılan şey laiklik değil Anglosaksonların "sekülerizm" dedikleri - bu ikisini ayırt etmek gerekir. Tıpkı anadil talebinde olduğu gibi laiklik talebinin demokrasi mücadelesinin bir parçası olabilmesi bu talebin için nasıl doldurulduğuna bağlıdır.

TC kurulduğundan beri laik bir devlet olduğunu iddia etmektedir. Sadece bir mezhebin din adamlarının devlet memuru yapılması, okullarında sadece bu mezhebin öğretilmesi bu anlayış tarafından laiklik olarak ele alınmaktadır. En başta, burjuva "demokrasi" çerçevesinde devletin eğer bir hizmet verecekse bu hizmeti eşit vergi aldığı vatandaşlarına eşit olarak vermesi gerekir. "Din hizmeti"nin sadece bir mezhebe uygun olarak verildiği koşullarda ise böyle bir eşitlikten bahsedilemez. Kaldı ki söz konusu "din ve devlet işlerinin ayrılması" ise, devletin din hizmeti vermeye kalkışması devletin dine karşı anlamına gelir ve burada da laiklikten bahsedemeyiz.

Somut bir örnekle ilerlemek gerekirse, Cemevleri'nin ibadethane olarak devlet tarafından tanınması talebinin aslında laiklik talebine ters düşüğünü söylemek gerekir. Demokrasi mücadelesini yükseltmeyi hedefleyenlerin konuyu hâkim anlayış doğrultusunda ele almaları yanlış olduğu da bu örnekle ortaya çıkar. Savunulması gereken şey, bütün cemaatlerin özgürce inandıkları gibi yaşayabilmeleri ve bu hayat tarzından devletle arasında bir alışveriş ilişkisi doğmaması gerektiğidir. Son örnekte bahsi geçen Aleviler, buna benzer bir şekilde örgütlenmişlerdir ve devletin dine karşı olmadığı bir rejimde de aslında olması gereken budur. Devletin bir dini, bir cemaati resmi olarak tanıdığına laikliğe bir adım daha yaklaşılacağını savunmak abesle iştir. Benzer şekilde düşünüldüğünde din dersi tartışmasının da abesliği ortaya çıkar, dileyenin dilediği dinin eğitimini o dinin uygun gördüğü şekilde alması laik bir düzende olması gerektir. Ama şu ya da bu cemaatin devlet kaynaklarından desteklenmesi sadece cemaatler arasında bir eşitsizlik sorunu değil bu cemaatlerden hiçbirine bağlı olmayan vatandaşlar bakımından da bir haksızlık sorunu olur. Bu itibarıyla gerçek anlamda din ve devlet işlerinin ayrılması her cemaatin kendi ibadetlerini yapma koşullarını, ibadethanelerinin yapımı ve bakımını, din adamlarının maaşlarını vb. kendi aralarında paylaşması ve devletin bu alana hiçbir biçimde müdahil olmamasını gerektirir. Bu bakımdan diğer vatandaşların şu ya da bu cemaatin özel dini etkinliklerinin maliyetlerine ortak olmaması ve dolayısıyla bunlara karşılanması hakkını kendilerinde görmemesi esastır. Bu aynı zamanda herhangi bir dini cemaate mensup olmayan vatandaşlar bakımından da hakkaniyetli bir çözüm demektir. Bu biçimiyle laikliği savunan bir siyasi akım da burjuva partileri yahut onlardan esinlenenler arasında mevcut değildir.

Elbette, sebebi ne olursa olsun, din ve inanç farklılıklarından ileri gelen her türlü baskı ve ayrımcılığa karşı çıkılmalıdır. Zira bu aynı zamanda komünistlerin kendileri için ifade örgütlenme özgürlüğünü talep edip sağlamaları için de başlıca güvencelerden biri olur. Ancak, bir şeyleri talep etmek noktasına geldiğimiz zaman talebin altının öznel bir şekilde doldurulması gerekmektedir. Karşı çıkan düzeni sürdürme tuzağına düşmemenin tek koşulu budur.

Kaldı ki, devlet din kurumlarından desteğini çektiğinde cemaatin sürdürülmesinin mali yükü cemaat üyelerinin omuzlarına yüklenir ve bu durum kaçınılmaz olarak cemaatlerin zayıflamasına ve dolayısıyla dinin toplum üzerindeki etkisinin azalmasına yol açacaktır. Devlet tam da bu

senaryonun gerçekleşmesinden korktuğu için sözümler ona din hizmetini vatandaşların böyle bir talebi olup olmadığını düşünmeden ve hatta zorla sağlamaktadır. Bu da devletin, dini bir baskı ve kontrol aygıtı olarak kullandığını kanıtlamaya tek başına yeter. Bolşevikler, dinin böyle işlevleri olan bir araç olduğunun farkındaydılar; ancak, hiçbir zaman din karşıtı bir propaganda yürütmediler, bunun yerine laikliği tam anlamıyla uygulamayı seçtiler. Böylece dinin her türlü yükü Sovyetlere değil, cemaatlere yüklenmiş oluyordu. Tarihsel olarak, din bazı toplumsal ihtiyaçları karşılamak üzere ortaya çıkmıştır, bu ihtiyaçlar üzerinden ve devletlerin desteğiyle varlığını sürdürmüştür. Din devlet desteği çekildikten sonra, bu destek dinin karşıladığı toplumsal ihtiyaçları karşılayabilecek başka alanlara, kültür ve sanat etkinlikleri gibi alanlara aktarıldığında dinin etkisinin büsbütün azalması beklenabilir bir durumdur. Sovyetlerde de yaşanan durum da böyle gerçekleşmiştir.

YEREL YÖNETİMLERDE ÖZERKLİK, MERKEZİ DEVLET AYGITINI GÜÇSÜZLEŞTİRİR

Yerel yönetimlere özerklik talebinin içini de laiklik ve anadilde eğitim gibi doldurmak gerekir. Gezi Ayaklanması sürecinde herkes Başbakan'ın işi gücü bırakıp Gezi Parkı'na ne yapılacağına karar vermesine şaşırıyordu. Bugünkü uygulamada yerele dair bütçe ve düzenleme kararları da merkezi olarak verilmektedir. Bu karar ise basit bir oy rantına dönüşmüştür. Başka bir deyişle, şu anki sistem bütün kaynakların bir merkezde toplanması ve bu kaynakların hükümet çıkarlarına göre dağıtılmasına dayanır. Üretilen artı değer önemli bir kısmı da bu merkezde toplanan kaynakların oluşturulmasına gider; bu da artık değer hâkim sınıfın güç ilişkilerine göre paylaşılmasına işaret eder.

Oysa park ve benzeri meseleler aslında yerel bölgelerin, mahallenin meselesidir; aynı şekilde bunun bütçe ayarlamalarını da bu bölgelerin, mahallelerin düzenlemesi gerekir. Yerelde nasıl yaşanacağına, çevrenin nasıl düzenleneceğine belli bir mahallenin insanları karar vermeli ve gerektiğinde kararı geri alabilmelidir. Bu yüzden yerinden yönetimlerin özerkliği gerekir.

Bu noktada Gezi Ayaklanması sürecinde ortaya atılan parkla ilgili referandum teklifi ile yerel yönetimde özerklik ve demokrasiyi titizlikle birbirinden ayırmak gerekir. Gezi Parkı'na yönelik bir referandum ile demokrasinin alakası yoktur. Zira ne referandumlar "park yapalım mı, yapmayalım mı" kaygısıyla ortaya çıkmıştır ne de polis her gün gaz bombaları atmaya, TOMA'lar su sıkıyaya devam ederken referandum yapılabilir. Referandum tercihi, Bonapartist rejimlerde başvurulacak bir tercihtir. Bu nedenle referandumlar baskıların arttığı kitlelerin susturulup siyaset dışına itildiği Bonapartist rejimlerin başlıca araçları arasında yer alır; demokratik öz yönetim organlarını ikame edip, her türlü denetimin dışında devlet aygıtının ve kaynaklarının hâkim sınıfın hizmetine sunulmasını demokratik bir görüntü altında yutturulmasının en bilinen araçlarından biridir.

Park gibi bir meseleyi referandum konusu yapıp halka sormak ancak "belediye başkanı, emniyet müdürü kim olacak? kim görevden alınacak?" gibi yerele dair önemli konuları halkın belirlediği bir yerel yönetim tasavvuru edildiği noktada mümkün olabilir. Hükümet merkezde toplanan artı değerlerin dağılımını yine merkezden yönetirken, sadece park gibi bir meseleyi halka sorarak demokratik olunabileceği aldatmacası içine girmeye çalışsa da, bu tavrın adı demokrasi değil, "dediğim dedik"liktir. Nitekim hükümete karşı başkaldıran kitleler emniyet müdürlerinin ve valilerin görevden alınmasını talep edenler demokratik haklarını kullandıklarını ilan etmektedirler. Hükümet de kitlelerin üzerine saldıkları baskı kuvvetleri eliyle "cici parklar" açarak bu demokratik talebi öteleyebileceğini sanarak yanıltılmaktadır.

Bu artı değer kaynaklarının merkezizyetini bozduğunuz, merkezi devlet yapısını zayıflatmayı hedeflediğiniz zaman ise bölücülük vaveylası kopar. Yerel yönetimlerin merkezi kaynakların dağıtımıyla yönetilmesi karşısında BDP'nin yerel yönetimlerde özerklik talebi bir anlamda "bölücülük"tür. Çünkü bu, aynı zamanda kaynakların bir merkezde toplanması ve o merkezde duranların bu kaynakları kendi çıkarlarına göre kullanmasına engel oluşturmaktadır. Aynı zamanda merkezi devlet aygıtının zayıflatılması ve artı değerlerin finans kapitalin

tepesindeki bir avuç insan tarafından el konulup dağıtılmasını engellemekle eşdeğerdir.

Hâkim sınıfın yerinden yönetim ve özerklik kavramından bu kadar ürkmelerinin sebebi de bu artı değer meselesinde yatar. İtiraz edilen aslında kaynakların bir merkezde toplanmasına ve iktidarı elinde bulunduranların o gücü kendilerince dağıtmasına engel olunmasıdır. Asıl sorun bölücülüğe karşı ilkesel bir tutum ya da toprak bütünlüğüne oluşturulan bir tehdit değildir. Örneğin Paris Komünü sırasında kitleler kendi kendilerini yönetme talebini somut olarak kullandıkları bir hak haline getirirken burjuvazinin hükümeti ordusunu ve imparatoru kurtarmak için Prusyalılarla en değerli topraklarını pazarlık etmekten çekinmemiş ve Paris'i kendi başlarına savunmak için silahlanan ve örgütlenen ve kendi kendilerini yönetmek isteyen Parislileri katletmek için tereddüt etmemiştir.

Hükümetin yerel yönetimlerin özerkliğini ve demokratik biçimde kendi kendilerini kendi topraklarında yönetmeyi talep eden Kürtlere ilişkin tutumu da bu konudaki ikiyüzlülüğünü açıkça gösterir. Hükümet komşusu ve bir zamanlar müttefiki olan Esad'ı devirmek için herkesi iş birliğine davet ederken, böyle bir özerkliği fiilen ilan eden Rojava'daki Kürtlerin kendi kendilerini yönetmesine tahammül edememektedir. Hatta bu uğurda, amacı Suriye ve Irak'taki Sünni Arapları kopartıp ayrı bir devlet kurmak olan El Nusra'yı desteklemektedir. Kimse El Nusra'ya "etnik milliyetçi" ya da "bölücü" demezken söz konusu Rojava olduğunda "bölücülük yapmayın" çağrısında bulunmaktadır. PYD'nin liderini de onu resmen tanıdığı cumle âleme ilan etmeksizin, bu özerkliği baltalamak amacıyla dolaylı olarak muhatap almaktan çekinmemektedir. Tıpkı Irak Kürdistan Federe Devlet yönetimiyle adını telaffuz etmekten çekinerek ilişki kurduğu gibi hareket etmek istemektedir.

Bir tarafta da devletin esası ve özüne karışmakla beraber gündelik hayatın organizasyonunu düzenlemekte görece daha işleyişli bir model olan ABD modeli vardır. "Katılımcı demokrasi" diye de adlandırılan bu model ve benzerleri, devletin temelini ve üretim tarzına dokunmaz. Gündelik hayatı demokratikleştirmek suretiyle kapitalizmi daha yenilip yutulabilir, sindirilebilir bir hale getirirken, sonuçların kaderini tayin etmez üzere büyük sermayenin tam anlamıyla seferber olduğu seçimlerin sonucunda asıl devlet yönetimini adeta kadiri mutlak bir başkanın eline teslim eder. Böylece park bahçe kütüphane gibi düzenlemelerde karar sahibi olduklarına inanılan kitlelerin siyaset alanının asıl sorunlarında hiçbir dahil olmadığı dünyanın dört köşesinde savaşlara girip girmeme kararında hiçbir etkilerinin olmadığı bir rejime razı edildiği tümüyle merkezileştirilmiş bir sermaye iktidarına varılır.

Tam da bu noktada Gezi Parkı'ndan çıkan forumlardaki "doğrudan demokrasi"ye düzülen kimi methiyeleri hatırlamak gerekir. Televizyonlarda, gazetelerde yapılan tepeden inme tartışmalarda parklardaki bu "yeni demokrasi deneyimi"ne, "doğrudan demokrasi"ye sık sık vurgu yapılmaktadır. Kuşkusuz, "doğrudan demokrasi"ye yönelik bu tespitler yanlış tespitlerdir. Oysa devlet aygıtı aynı kaldığı ve asıl siyasi kararların bu kitlelerin dâhil olmadığı mecralarda alındığı süreç parklarda neleri konuşursak konuşalım, günlük hayat ne kadar basitleşirse basitleşsin yeni bir demokrasiden bahsetmek mümkün değildir. O nedenle ki parkları ve ağaçları sevdikleri için sokağa döküldüklerine inanılması istenen kitleler "hükümet istifa!", "valiler ve emniyet müdürleri değişsin!" diyerek siyaset alanına girdikleri anda en sert müdahalelere maruz kalmaktadır.

Bu gerçek, elbette böyle deneyimlere büsbütün karşı çıkılmasını gerektirmez. Bu deneyimler sadece, asıl ihtiyacı unutturmamalıdır: bu ihtiyaç da gerçekten burjuva diktatörlüğünü perdeleyen demokrasi maskelerinin düşürülmesidir. Gerçekten demokratik bir işleyişin olması için en başta devletin baskı aygıtları olmak üzere burjuva diktatörlüğünün en demokratik kurumları da dâhil olmak üzere tüm devlet aygıtının parçalanması ve yıkılması şarttır. Bu nedendir ki en mütevazı sorunları özgürce tartışabilmek için bile kitlelerin kendi kendilerini devletin baskı aygıtlarına ve onların tamamlayıcı bir parçası olan medya aygıtlarına karşı koruması şarttır. Bu nedenle Gezi deneyimi içindeki kitleler kendilerini savunma ihtiyacını hem de kendi medya olanaklarını yaratma ihtiyacını ilk adımlardan itibaren farkederek öğrenmişlerdir. Böylece KÖZ'ün sık sık hatırladığı "ancak kendi mücadelemizle kazandığımız ve kendi örgütlenmemizle koruduğumuz haklar ve özgürlükler bizim olacak" şiarı bu somut deneyim içinde bilinçlere çıkabilmiştir. Bunu hatırladığımız ve buna göre hareket ettiğimiz süreç forumlarından da kaçmaya ya da onlara karşı durmaya gerek yoktur; bilakis tüm bu deneyimler bu temel kuralın bilince çıkması için en değerli imkân ve fırsatları sunacaktır.

İçinden geçtiğimiz yerel seçim sürecinde de forumları "yeni bir demokrasi zihniyetinin tezahürü" olarak görmekten ziyade, yerel seçimlerde demokratik haklar mücadelesine hizmet edecek adayların belirlenmesi için kullanılabileceğini göstermek gerekir. Yerel seçimler öncesinde forumlara parti ayrımı yapmaksızın bütün adaylar davet edilmeli, yerele ilişkin politikalarını anlatmaları istenmelidir. Böylelikle forumları ön seçim ortamlarına dönüştürerek burjuva siyasetinin alternatif geliştirilebilir. Hem varoşlarda hem de Kürdistan'da dillendirilen siyasi talepleri, forumlarda dillendirilmek mümkündür.

Gezi Ayaklanması deneyimi, herhangi bir hareket siyasi bir anlam kazandığında ortaya çıkan ideolojik ayrımlardan ziyade ortak talepler etrafında bir siyaset yürütmenin mümkün olduğunu göstermiş oldu. Parklardan yayılan hareketin forumlarında devam ettiği bu süreçte yerel seçimlerde hangi taleplerin nasıl tarif edileceği ve savunulacağı önemlidir; AKP'ye kanmayan, CHP'ye geçit vermeyen bir siyasetin yaratılmasının koşulu da budur. Kendi siyasi taleplerini dile getiremeyen, içini dolduramayan bir politika ise burjuvazinin kendi içi çatışmasında siyasi aktörlerin birinin ya da öbürünün kuyruğuna takılmış olacaktır.

Bolşevikleri örnek alan, Komünist Enternasyonal'in temel perspektiflerini kılavuz edinen bir partinin önderliği olmadan bu kaderden kurtulmak mümkün değildir. Ama bu mücadelede bizzat yer alarak bu ihtiyaca işaret etmekten uzak durmak için bu kaçınılmaz sonuç bahane edilemez. Aksine öncelikli ödevleri hatırlatmak için bu tür deneyimler en değerli fırsatları sunar. Aynı amaç ve ilkeleri benimseyen komünistlerin, eksikliği bu deneyim içinde yakıcı bir biçimde görülen partiyi inşa etmek üzere birleşmesinin imkânlarını bir hayli arttırmak mümkündür. Komünistlerin ödevi kitleleri şu ya da bu yönde hareket etmesini sağlamaktan ziyade, bu öncelikli ödevi benimseyen komünistlerin birliğini sağlamak için bu deneyimlerden yararlanmaktadır.

Forumlar ve komünistlerin görevleri

Gezi Parkı'ndaki eylemlerle başlayan ve Türkiye'nin dört bir yanına yayılan ayaklanma yaklaşık on beş gün boyunca tüm kitleselliğiyle sürdü.

Ayaklanmadan sonraki süreçte de birçok mahallede ve merkezi yerlerde forumlar örgütlenmeye başlandı. Gezi Ayaklanması'nın en temel talepleri olan "Gezi Parkı park park olarak kalmalıdır, emniyet müdürü, vali ve yaşanan şiddetten sorumlu görevliler istifa etmelidir, gaz bombası kullanımı yasaklanmalıdır, gözetlense alınlar derhal serbest bırakılmalıdır, müşterek alanlardaki toplantı ve eylem yasaklarına son verilmelidir" taleplerinin ayaklanmanın ardından da takip edilebilmesi ve bunlara yeni talepler eklenerek bu talepler etrafında birleşik ve güçlü bir şekilde durulabilmesi için forumlar örgütlenmeye başlandı. Bu anlayış çerçevesinde örgütlenen forumlarda; katılımcı kesimlerin farklılığıyla da ilişkili olarak birbirinden farklı talepler öne çıkmakta ve bu yönde kimi somut adımlar da atılmaya çalışılmaktadır.

Gezi Parkı'nın boşaltılmasının ardından yaklaşık 1 aydır birçok yerde devam eden forumlarda ilk olarak devletin uygulamış olduğu baskı ve yukarıda belirttiğimiz talepler gündemleştirildi. Bu taleplere ve uygulanan baskı politi-

kalarına ilişkin forumlara katılanların söz aldığı ve fikirlerini beyan ettiği konuşmalar gerçekleştirilerek buradan çıkan taleplere ilişkin somut adımlar atmaya yönelik karar alındı. Bunların dışında bu forumların ortak gündemlerinden birisi de bu eylemler esnasında hayatını kaybedenler oldu. Ethem Sarsılük, Mehmet Ayvalıtış, Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz ve Lice'de karakol yapımına karşı gerçekleştirilen eylemde asker kurşunuyla öldürülen Medeni Yıldırım; bu forumlarda anıldı. Yapılan kimi forumların ardından hayatını kaybedenler için kitlesel yürüyüşler organize edildi. Bir diğer yandan bu forumların ortak ele aldıkları önerilerin içerisinde henüz somutluğa ve bir fikir birliğine ulaşılmamış olsa da mahalle komiteleri, halk meclisleri kurmak gibi fikirler oluştu.

Ortak olarak ele alınan bu gündemlerin ve önerilerin dışında, forumların düzenlendikleri yere göre farklı içerik ve gündemler ortaya çıkmaktadır. Örneğin Abbasağa ve Yoğurtçu Parkı gibi yerlerde yapılan forumlarda Gezi eylemlerinin karakteristik özellikleri, mizahi yönü ve medyatik boyutları gibi noktalar ele alınırken; varoşlarda yapılan forumlarda daha çok mahallelerdeki yıkımlar, çevre ve yol sorunları, mahallelere açılan petrol istasyonları, birçok

alandı direnişe geçmiş olan işçiler, yozlaşma ve çeteleşme sorunları gibi orada yaşayan emekçilerin somut sorunları gündem edilmektedir. Bu gündemler etrafında tartışmalar yürütülerek çözümlere dair adımlar atılmaya çalışılmaktadır. Bu gündemlerin yanı sıra birçok yerdeki forumlarda yaklaşan seçimler de gündeme alınmaya çalışılmakta, Rojava'daki saldırılara karşı dayanışma çağrıları yükseltilmektedir.

Gezi eylemleriyle başlayan ayaklanmanın bir devamı olarak ortaya çıkan bu forumlar, bir örgütlenme zemini sunması bakımında oldukça önemlidir. Yerelerde farklı öneri ve fikirlerin tartışılabilmesi, karara bağlanabilmesi bir zemin bu forumlar sayesinde var olabilmektedir. Bu zeminin daha da geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması da özellikle yaklaşan yerel seçimler öncesinde, yerinde ve anlamlı olacaktır.

Bu forumlarda ortak olarak taleplerin belirlenmesi, bu taleplerin arkasında tok bir şekilde durulması; seçimlerin nasıl geçeceği konusunda da belirleyici bir rol oynayacaktır. Bu bakımdan da politik zemini emekçilerin örgütlenmesi için kullanmak isteyenler ve bu yönde kaygı duyanların, forumların sürekliliği ve ortaya çıkan somut taleplerin arkasında durulması konusunda

ısrarlı olmaları ve bu yönde çaba sarf etmeleri gerekmektedir.

Yerel seçimler öncesinde yürütülecek sürecin "demokratik"liğini belirleyecek tek etken ise sadece forumlarda formüle edilen taleplerin içeriği olmayacaktır. Gezi Parkı'ndan yayılan hareketin AKP'ye kanmayan, CHP'ye aldanmayan bir hatta yerel seçimlere hazırlanmasının tek koşulu, bu hareketin düzen partilerine alternatif bir aday belirleme sürecinin mümkün olduğunu göstermesidir. Taleplerin ve vaatlerin demokratik kısıtlara uygun olup olmamasından ziyade, bu taleplerin ve adayların nerede ve nasıl belirleneceği bu sürecin demokratik olup olmayacağına belirleyecektir. Önceki yerel seçimlerde, kimi mahallelerdeki muhtar seçimlerinde, halk toplantılarında sınırlı bir şekilde bunu dile getirmek mümkün olmuşsa da, bugün bu alan sadece muhtarların değil, belediye başkan adaylarının seçimine kadar oldukça genişlemiştir.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler bu süreçte bu anlayışla yaklaşılarak buldukları her alanda katıldıkları her forumda bu yönde adımlar atılması için çaba sarfetmektedirler ve bu çabalarını artırarak devam edecekler.

Abbasağa Forumu'ndan izlenimler

Polisin Gezi Parkı'na, 15-16 Haziran'da yaptığı saldırı sonunda Gezi Parkı'nda durmak zorlaşmış ve kimse kalmamıştı. Bunun yanı sıra Gezi Parkı'nın dağıtılmasına az kala forumlar başlamıştı. Gezi'nin dağıtılmasından sonra Beşiktaş Abbasağa Parkı'nda ve Kadıköy Yoğurtçu Parkı'nda forumlar başlatılmış oldu. Gezi'nin dağıtıldığı lakin Gezi'den tüm Türkiye'ye yayılan ayaklanmanın etkisiyle Abbasağa Parkı forumu ilk günlerinde hınca hınç doluydu. Ana forumun yapıldığı amfiye katılımcılar sığmamış, başka forum yerleri de oluşmuştu. Bayramdan önce ise katılım otuz-kırk kişiye düşmüş alan olarak da oldukça dar olan daha sonrasında da devam eden Küçük Forum yüz elli - iki yüz kişiye ev sahipliği yapıyordu.

Forumlar başladığında, forum katılımcıları ayaklanma sırasında yaşadıkları duygu ve düşünceleri aktarıyor, ilk kez böyle bir şey katılmamın verdiği coşkuyla hem yaşadıklarını anlatıyor hem de geçmişe dair günah çıkarıyorlardı. Forum katılanlar genel olarak burjuvazinin parçası olan ve gittikçe işçileşenler, işçi sınıfının ayrıcalıklı kesimleri, küçük işverenler/esnaflar, öğrenciler, tiyatrolar/oyuncular gibi sanat camiasından kesimler, akademi çalışanları gibi kesimlerdi. Forumlarda katılımın yüksekliğinin yarattığı olumlu hava ve Abbasağa'nın başlayan ilk forum olmasının etkisiyle Park oldukça yoğun ilgi görüyordu.

Kitlenin sirkülasyon halinde olması sebebiyle forumda insanlar uzun bir süre bu süreçte yaşadıklarını anlattılar. Bunların yanı sıra Beşiktaş'ta bir eylemlilik de mevcuttu. Duran adam eyleminin başlamasıyla, Beşiktaş Kartal Heykeli civarında iki hafta gibi bir süre duran insan eylemi yapıldı. Lice'de yaşanan saldırının ertesinde, Abbasağa güzel bir tepki verdi. Parktan Beşiktaş'a inildi ve kitleler bilmedikleri Kürtçe sloganlar attılar. Ayaklanma rüzgârı estiği o günlerde CHP ve İP'in es-tirmeye çalıştığı şoven dalga kitlenin eylemliliğiyle bir nebze kırılmış oldu. Genel olarak içeriğin tekrar etmesinden mütevellil devlet-hükümet-AKP üzerinden polis şiddeti ve Gezi'nin talepleri, medyanın tutumu, seçim barajı, seçim yasası, kadın sorunu, LGBT sorunu, Kürt sorunu ve barış, Gezi Parkı ve 3.Köprü çerçevesinde çevre sorunu ve Beşiktaş'ın yerel sorunları gibi konular tartışıldı. Beşiktaş'taki Kadıköy İskelesi'nin satılması ve Başbakanlık Çalışma Ofisi civarındaki durağın kaldırılması konularında eylemler yapıldı. Bir süre sonra yerel seçimler de gündeme gelmeye başladı. Bu arada Ramazan'ın başlamasıyla Abbasağa Forum alanında iftar vaktinde ücretsiz yemek dağıtımı yapılıyor, bu da forum öncesinde kalabalığın olmasını sağlıyordu. İftardan sonra çöplerin hep beraber toplanıyor ardından forum eş kalabalıkla devam ediyordu. Forumların ardından geç vakitlere kadar insanları görmek mümkündü.

Ana forumun yanı sıra çok sayıda ve konuları sebebiyle kâğıt üzerinde oldukça profesyonel görünen çalışma grupları oluştu ancak atölyeler genel olarak işlemedi. Bunun yanı sıra ana forumla da bağı pek kurulamıyordu. Çalışma grupları forumların başlamasının üzerinden iki ay geçmesine rağmen halen net bir sisteme otummuş değil. Forum moderatörleri ve sözcüleri kendiliğinden oluştu. 19 Ağustos Pazar günü Abbasağa Parkı'nda sözcü seçimleri ve sözcülerin işlevi ve sözcülük kurumunun işleyişi ile ilgili bir forum gerçekleştirilecek.

Ana forumdan ayrı olarak konuşmaların daha entelektüel bir seviyede olduğu Küçük Forum'da ise daha detaylıca konuşmalar oluyordu. En başta amfinin yetmezliğiyle başlayan Küçük Forum, buraya katılanlar anaforumu işlevsiz görüyor ve ana forumda sırayla söz alınması sebebiyle bir tartışılmadığını, daha etkin tartışma yapmak isteyenler ve tesadüfen orada bulunanlar Küçük Forumun bileşenlerini oluşturuyordu. Küçük Forum'da bir yerden sonra gündemli konular tartışmaya başlandı. Bu gündemler üzerine atölyeler yapıldı, konuşmacılar çağrıldı. "Yeni toplumsal hareketler" üzerinden örgütlenme örneklerinin yer aldığı bir broşür her hafta birer gün üzere incelendi.

Ancak çalışma gruplarından çalışma grupları dışında kimsenin haberinin olmadı. Son zamanlarda ise bayram ve sonrasında Küçük Forum gerçekleştirilemedi (19 Ağustos'la beraber tekrar başlayacak), Ana Forum'da ise oldukça düşük katılımla geçmekte. Kendiliğinden gerçekleşen bir ayaklanmanın rüzgârının daha düşük esmesi nedeniyle forumlara ilginin azalması ve Beşiktaş'ta yaşayan üniversite öğrencilerin bayram ve sonrasında memleketlerinde olması buna etken olarak gösterebilir.

ABBASAĞA FORUMU VE SOL

Abbasağa forumlarına sol siyasetler en başta oldukça ilgiliydi. Forumlara birçok siyasetten kişiler de katılıyordu. Her foruma katılmasak da gözlemlediğimiz forumlarda siyasetlerin bazen kendilerini apolitik ve tatsız tanıtımları kitleleri iğreti geldi. ESP'liler arada Gezi Tutsaklarıyla ilgili stant açtılar, çeşitli siyasetler de kendi yayınlarının stantlarını açıyorlar. Forumlara EHP, Kaldıraç, TKP (ve FKF), Halkevleri ve başka birçok siyaset katılıyor. EHP'liler foruma her gün en az yirmi kişilik bir katılım sağlıyor. Forumdan önce gelip, forum bittikten iki saat sonra bile forumdan ayrılmıyor, katılımcılarla bağlarını sıkılaştırmaya çalışıyorlar. Diğer siyasetlerden ise düzenli şekilde olmayan bireysel katılımlar olmakta, bu siyasetler forumda söz alarak kendi politik perspektiflerini sunuyor.

Seçimler bir yerden sonra her forumda gündem olmaya başladı. Medya gündeminin olduğu bir forumda biz de görüşlerimizi aktardık. Gezi'nin bir direniş değil ayaklanma olduğunu söyledik ve AKP yandaş medyanın yanı sıra, ayaklanmada yanımızda gözükken genel olarak CHP yandaş şoven gazetelerin Lice'yle ilgili tutumunu teşhir ettik. Bunun üzerine forumun seçimlerde şiarının "AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme" olması gerektiğini kısa bir şekilde ifade ettik. Konuşmamızın üç ana maddesinde de forumun çoğundan alkış aldık.

Seçimler Abbasağa'da şu anda ana gündem. Kimileri bağımsız adaylar çıkartmayı öne sürerken, kimileri de CHP'yle iş yapışını AKP'den kurtulmamız gerektiğini salık vermekte. Kitlelerin çeşitli çeşitli eğilimleri forumda yer tutmakta. Forum sonrası sohbetlerde de siyaset konuşulmaktadır. Forumda etkin katılan EHP'lilerle tartıştığımızda eğilimlerinin bağımsız aday çıkarmak olduğunu ama hareketin AKP karşıtı genel bir hareket olması nedeniyle ve bağımsız bir adayın CHP'yle görüşülüp ortak aday belirleyerek ya da CHP'nin aday çıkarmaması üzerine olmasını savunduklarını gördük. Forum çalışmasının etkisi düşünülerek de bağımsız aday çıkarılsa bile CHP'nin buna gelmeme ihtimali çok yüksek olduğunu, o zaman son kertede CHP'nin adından aday gösterilebile-

ceğini yani CHP'nin altına mührü basabileceklerini söylemekte. Biz ise ne olursa olsun bağımsız hattan ilerlenmesi ve bu taktiğin AKP'nin yedeği olarak güçlendirilmeye çalışılan CHP'nin işine yarayacağını ifade ettik.

Bunun dışında EHP'li arkadaşlarla başka konularla da tartışıyoruz: devrimci parti eksikliği, ayaklanma, parti nedir, ne değildir, nasıl olmalıdır, güncel olarak forumlara bakış, seçimler ve bunlara solun bakışı. EHP'liler forumlara solun ilgisiz olduğunu nedenleriyle anlatırken/tartışırken, bizim forumları baktığımızı beğendiklerini söylediler. Forumlara kendileri dışında başka bir de KöZ'ün bakışının iyi olduğunu ifade ettik. EHP'liler merkezi forumları önemserken biz varoşları unutmamak gerektiğini ve varoşlardaki forumlarının neden önemli olduğunu anlattık. EHP'liler, diğer siyasetleri haklı olarak bildikleri, hâkim oldukları kitle ilişkileriyle iş yapmaya alıştıklarını, Gezi ve forumlarını siyasetleri aşan bir durum olduğu için diğer siyasetlerin forumlara gerekli değeri veremediklerini tespitini yaptılar. Bununla beraber foruma tam anlamıyla müdahale edemedikleri için forumları önemsiz görüp kendi işlerine geri döndüklerini aktardılar. Bunun üzerine Gezi'de neden tek çadıra geçmeyi savunduklarını sorduk ancak sorumuz yanıtsız kaldı. Ayrıca forumlarla ilgili görüşlerimizi ve forumların sunduğu imkânları detaylıca aktardık.

Çalışma yürüttüğümüz, mevzi kazanacağımız ve işçi sınıfının en ezilen kesimlerin yaşadığı varoşlardaki forumları katılmayı önemsiyoruz. Bunun haricinde Abbasağa'ya gücümüz ve zamanımız oranında katıldık. Forum dışında da politik görüşlerimizi aktardık, gazeteyi ve kitaplarımızı kullanarak KöZ'ü tanıtarak forumlara katılımımızı sürdürdük. Bundan sonra da gücümüz oranında katılmaya devam edeceğiz.

İstanbul'dan Bir Komünist

Direnış sonrası Koç Üniversitesi

Koç Üniversitesi'nde Nisan ayında, 161 taşeron işçisinin işten çıkarılmasıyla direniş başlamıştı. Direniş işçilerin, yeni taşeron firma altında işlerine geri dönmesiyle kazanımla son bulmuştu. Koç Üniversitesi işçilerinin direnişi; benzerine pek rastlanmamış işçi, öğrenci ve akademisyen dayanışmasıyla özgün ve önemli bir direniş olarak kayda geçti. Direniş, "Mücadelemiz içeride devam edecek" vurgusuyla bitirilmişti. Nisan ayından bu yana izin haklarının gasp edilmesi, şeflerin uyguladığı baskı vb sorunlara karşı mücadele ve Taşeron İzleme Kurulunun kurulma çalışmaları devam etmekte.

Geçtiğimiz aylarda KÖZ sayfalarına da ayrıntılı bir şekilde yansıdığı üzere, Koç Üniversitesi'nde Nisan ayının ilk haftalarında, 161 işçi bağlı oldukları taşeron firmayla üniversitenin sözleşmesinin bittiği gerekçesiyle işten çıkarılmış, bunun üzerine 2 Nisan günü üniversite kapısının önünde bir direniş başlamıştı. Direniş bir hafta sonra işçilerin yeni taşeron firma altında üniversitedeki işlerine geri dönmesiyle başarıyla son bulmuştu. Koç Üniversitesi işçilerinin direnişi; benzerine pek rastlanmamış işçi, öğrenci ve akademisyen dayanışmasıyla, Koç Üniversitesi gibi bu türden bir mücadelenin verilemeyeceği varsayılan bir kurumda yaşanmasıyla ve en önemlisi işçilerin işlerine pek çok kazanımla beraber dönmesiyle özgün ve önemli bir direniş olarak kayda geçti.

Ancak tabii ki Koç işçilerinin mücadelesinin okulun kapısından içeri girmekle biteceği gibi bir yanılsamaya ne işçiler ne de direnişin diğer bileşenleri kapıldı. Zaten direnişi sonlandırma karar alınırken de, mücadeleyi içeride sürdürmenin zorunlu olduğu vurgusu sık sık yapıldı. Çünkü işe geri girdikten sonra hem okulun hem de taşeron firmanın özellikle direnişe katılmış işçilere yönelik yıldırma politikası izlemeleri beklenen bir durumdu. Ayrıca direniş boyunca dillendirilen taleplerin hepsi gerçekleşmemişti ve bu talepler için de bir mücadele gerekiyordu.

DAYANIŞMA PLATFORMU

Direnış sonrası okulda verilen mücadele iki ayrı kurum üzerinden yürütüldü. Bunlardan ilki işçilerle dayanışma halinde olan hoca ve öğrencilerin kurduğu Koç Üniversitesi Çalışanlarıyla Dayanışma Platformu'ydü. Direnişin sonlandırılmasından bir hafta sonra değerlendirme toplantısında kurulan bu platform kendisine, işçi-öğrenci-hoca dayanışmasını sürekli kılmak ve işçilerin zaman sıkıntısı sebebiyle yürütmekte güçlük çekeceği ancak kazanılmış bir hakkı olan işçi panosu gibi olanakları kullanmada işçilere yardımcı olmak gibi görevler biçti. Bu doğrultuda öğrenci-işçi ilişkilerini kuvvetlendirmek ve direnişe katılmamış işçileri dayanışmaya katmak amacıyla işçilere ve çocuklarına ders verme, işçi panosunu takip etme ve dayanışma etkinlikleri düzenleme gibi somut işler tarif edildi. Bütün bu faaliyetleri takip edip bu faaliyetlerin koordinasyonlarını sağlamak amacıyla ayda bir seçilecek bir heyet oluşturuldu.

Dayanışma Platformu heyetinin üstlendiği görevler arasında -belki de en önemlisi olan- ders verme faaliyetinin düzenli ve sorunsuz işlediğini söylemek doğru olmaz. Çoğu açık öğretim sınavlarına hazırlanan işçilere açık öğretim dersleri vererek başlanan dersler, sonrasında okuma-yazma dersleri ve işçilerin çocuklarına yönelik lise ve üniversiteye giriş sınavlarına hazırlık dersleriyle devam etti. Bu süreçte heyetin karşısına çıkan en önemli güçlük hoca ve özellikle öğrenci bulmak oldu. Böyle bir sorunla karşılaşılmasının kaynağı ise ders verme faaliyetinin amacının okulda direniş boyunca oluşmuş daya-

nışmayı büyütme olduğu anlatılmasında çekilen güçlükü. Ders verecek ve alacak kişilerin bu faaliyete katılmaya ikna edilmesi gerekti, bu da faaliyetin sürekliliğini engelledi. Yine de ders faaliyetinin son kertede olumsuz sonuçlandırılmadan bahsetmek isabetli olmaz, zira bu faaliyet kısıtlı da olsa hem öğrenci-işçi ilişkilerinin daha da güçlenmesine vesile oldu hem de gelecek dönemler için ciddi bir tecrübe kaynağı oldu.

DİRENİŞ BİLEŞENLERİ YEMEK VE PİKNIKTE BULUŞTU

Heyetin bir başka görevi ise üniversitede işçi-hoca-öğrenci ilişkilerinin sürekliliğini sağlamak amacıyla dayanışma faaliyetleri düzenlemektir. Her ne kadar heyet doğrudan düzenlenmiş olsa da, direniş boyunca önemli bir rol oynamış olan Halkevleri'nin düzenlediği yemek ve Mayıs'ta Yaşam Kooperatifinin örgütleyicileri arasında yer aldığı 1 Mayıs öncesi Dayanışma Pikniği yapılan önemli dayanışma faaliyetleri oldu. İki etkinlik de Koç işçileri açısından başarılı oldu ve yüksek katılımlı geçti. Özellikle piknik öncesinde işçilerin bilet satışında ve etkinliğin duyurulmasında aktif rol almaları önemliydi. Bu iki etkinlikte öne çıkan sorun ise hemen her zaman aynı işçilerin etkinliklere katılmasıydı. Genellikle direniş sırasında da öne çıkmış olan 25-30 kadar işçi dışındaki işçilere, özellikle de yeni işe girenlere ulaşmakta hem Taşeron İzleme Kurulu'nu oluşturmakla sorumlu komite hem Dayanışma Platformu heyeti ciddi zorluk çekti.

Koç işçilerinin direnişten sonra katıldığı ve dayanışmayı kuvvetlendiren, Sarıyer Halkevi'nin desteğiyle düzenlenen dayanışma yemeğinde işçiler bir araya geldi. Daha sonra ise Mayıs'ta Yaşam Kooperatif, Anadolu'da Yaşam Kooperatif ve Kent Hareketleri'nin düzenlediği 1 Mayıs öncesi dayanışma pikniğine Koç işçileri, aileleri ve öğrencilerden oluşan 100 kişi katıldı. Bu sayıyı hem direnişteki işçilerin çoğunluğu hem de -az sayıda da olsa- direnişe katılmayan işçiler oluşturuyordu. Öbür taraftan direnişten sonra ilk defa sadece işçilerle değil, işçilerin aileleriyle de tanışabileceğimiz ve dayanışma ağları örebi- leceğimiz bir zemin de piknik sayesinde hazırlanmış oldu. Bunlardan dolayı pikniğe katılım çok önemliydi. Piknikteki konuşmalarda Koç direnişi de gündem edildi, konuşma yapan işçiler dayanışmanın ve mücadelenin ne kadar önemli olduğunu bir kez daha ifade ettiler.

1 MAYIS VE GEZİ AYAKLANMASI

Yine işçilerin ortak katılım gösterdiği ülke çapında önemli iki olay, 1 Mayıs ve Gezi Parkı eylemleriydi. Koç işçileri, öğrencileri ve akademisyenleri 1 Mayıs'ı Sarıyer'de kendi düzenledikleri bir etkinlikte kutladılar. Bu etkinlik sonrası bir grup işçi ve öğrenci, KÖZ'ün örgütleyicileri arasında bulunduğu Okmeydanı'ndaki 1 Mayıs kutlamasına katıldılar. Burada Koç işçileri kürsüden konuştu. Gezi Parkı'naysa Koç işçileri 6 Haziran günü kendi pankartlarıyla bir yürüyüş düzenlediler. "Üniversite öğretim üyeleri" çağrılığıyla

yapılan yürüyüşe kendi pankartlarıyla katılan Koç işçileri, akademisyenler ve öğrenciler kadar işçilerin de üniversitenin bileşeni olduğunu bir kez daha gösterdiler. Tünel'de başlayıp İstiklal Caddesi boyunca sürerek Gezi Parkı'nda sonlanan yürüyüşte sık sık "Koç İşçisi Kazandı, Sıra Taksim'de" sloganı atıldı.

İşçiler katıldıkları yürüyüş sonrası, Gezi Parkı'nı topluca ziyaret etmiş ve eylemler sonrasında başlayan yeryüzü iftarlarının Koç Üniversitesi'nde de gerçekleşmiş olmasına rağmen, Gezi Parkı'nda başlayıp tüm Türkiye'ye yayılan eylemlerin Koç işçilerinin mücadelesinin ivmesini arttıracak potansiyeli olmasına rağmen bunun değerlendirildiğini söylemek mümkün olmaz.

TAŞERON İZLEME KURULU

Koç Üniversitesi işçilerinin direnişinin en önemli kazanımlarından biri, işçi, öğrenci ve akademisyenlerden oluşan bir Taşeron İzleme Kurulu'nun (TİK) kurulmasıydı. Bu kurulun oluşturulması görevini direniş boyunca da okul müzakereleri sürdüren komite üstlendi. Bu komitenin bir diğer görevi ise TİK kurulana kadar işçilerin sorunlarıyla ilgilenmekti. Direnişten sonra kısa bir süre içinde TİK için bir protokol düzenlendi ve okul yönetimine sunuldu. Ancak kâğıt üzerinde kazanılan hakların mücadele sürdürülmeden gerçek anlamda elde edilemeyeceği gerçeği bir kez daha ortaya çıktı. Okul yönetimi TİK hakkındaki protokole bir türlü cevap vermedi ve süreci yavaşlatmak için elinden geleni yaptı. TİK'i oluşturmakla görevli komite bu kurul kurulana kadar düzenli olarak işçilerle toplantılar düzenledi ve işçilerin sorunlarını dinleyip sıkça dillendirilen sorunlara karşı ortak bir mücadele planı çizmeye çalıştı. Bu toplantılarda en çok öne çıkan iki sorun şeflerin özellikle direnişe katılan işçilere yönelik baskıları ve yıllık izin meselesiydi. İşçilere kötü muamele, öne çıkan işçilere yönelik tehdit ve baskılar, belli işçilere iftira atılması, hırsızlıkla ilgili çanta aramalarıyla işçilerin zan altında bırakılması, sağlıksız ve zor çalışma koşulları, temizlik materyallerinden kaynaklanan zehirlenmeler okul yönetimi ve taşeron firmanın, atıldıkları işlerini söke söke geri alan işçilerin kendi rızalarıyla işten ayrılmaları için uyguladığı yıldırma politikalarının sonucuydu. Bu baskı politikalarına ve TİK konusundaki ertelemeci tavra karşı bir imza kampanyası başlatıldı. İki gün kadar kısa sürede yaklaşık 400 imza toplandı. Her ne kadar okuldan bir yanıt gelmemiş de olsa, bu imza kampanyası direnişin bitişiyse mücadelenin bitmediğine ve işçi-öğrenci-hoca dayanışmasının sürdürüldüğüne dair yerinde bir mesaj oldu.

Ancak bu durum gündelik iş hayatlarında sayısız sorunla karşılaşan işçilerde huzursuzluğa yol açtı ve okulu beklemekten TİK için bir seçim yapıldı, seçilen TİK'in bir an önce kendisini ilan etmesine karar verildi. Ancak yaz döneminde bulunulduğu ve okulda çok az sayıda öğrenci ve öğretim üyesinin bulunması sebebiyle seçim güz dönemi başlangıcına ertelendi.

TİK komitesi toplantılarında öne çıkan diğer husus ise yıllık izinlerde yaşanan sorun oldu. Direniş sonrasında eski taşeron firmadan çıkıp yenisine giren işçiler, kıdemlerinden kaynaklanan izin sürelerinin devam etmesine rağmen yeni işçi muamelesi gördüler ve yeni taşeron firma işçilere ilk senelerinde izin kullanamayacakları kendilerine bildirildi. Bu açık bir gasptı. Görüşülen avukatlar böyle bir uygulamanın mümkün olmadığını ve bütün işçilerin teker teker verecekleri bir dilekçeyle yıllık izinlerini almalarının mümkün olduğunu söylediler. Bunun üzerine hem taşeron firmaya hem de Koç Üniversitesi'ne hitaben dilekçeler yazıldı. Okulun da muhatap alınması bizce önemliydi, çünkü hem üst işveren olarak üniversitenin sorumluluktan kaçması engelleniyordu hem de mücadelede okulu muhatap göstermek daha etkiliydi.

Bu yazıyı hazırladığımız sıralarda "güvenlik" önlemleri sebebiyle işçilerin çantalarını yanlarında kendi çalıştıkları bölümlerine götürmelerini yasaklayan yeni bir uygulama başlatma kararı alındı. Bu karar işçiler arasında büyük bir tepki oluşmasına yol açtı ve işçiler bu rahatsızlıklarını TİK komitesine ilettiler. TİK komitesinin kararını geri alınması için okul ile görüşmesi ve görüşmeden olumlu bir sonuç çıkmadığı takdirde işçilerin topluca çantalarını bırakmayı reddetmesi kararlaştırıldı. Komitenin görüşmesi sonucunda çanta uygulaması geri çekildi.

Bu tabloya baktığımızda direniş sonrası işçilerin olumsuz düşüncelere kapılıp Koç işçilerinin mücadelesinin geleceğine dair kehanetlerde bulunmak ise yersizdir. Gerek taşeron firma gerek üniversite yönetimi tarafından hayata geçirilen bu politikalar zaten işverenden beklenen tavırlardır, aksi bir yaklaşımla karşılaşmak bizim için şaşırtıcı olurdu. Böyle bir tablo varken önemli olan mücadele için nasıl bir yöntem izlendiği ve Koç işçilerinin bu konuda ne kadar öne çıktıklarıdır. KÖZ sayfalarından aktardığımız iftar organizasyonu da inisiyatif alma konusunda işçilerin öne çıkmaya başladığını gösteren olumlu bir örnektir. Mücadelenin sürekliliğinin, kazanılan hakların hayata geçmesinin ve daha fazlasını kazanmanın yolunun işçilerin daha fazla öne çıkmasıyla mümkün olacağına inanıyoruz. Zira direniş deneyimi sonrasında hocalar ve öğrenciler için işçilerin yaşadığı haksızlıklara tepki verme ve mücadeleyi sürdürme kistası "işçiler mücadele etmesi" olmuştur. Dolayısıyla bundan sonraki çabamız gerek kendi mücadelelerinde gerekse dayanışma faaliyetlerinde işçilerin TİK komitesinden ya da öğrencilerden daha çok inisiyatif almasını sağlamak olmalıdır. Mücadelenin ilerleyen aşamalarında da aynı ilkeyi benimsemeye devam edeceğiz.

Gülsuyu'nda çete saldırıları hangi atmosferde ortaya çıktı

Gülsuyu'nda Gezi süreci ile başlayan ve forumlarla devam eden kitle eylemleri genel olarak hareketin içindeki öznel dinamiklerin yarattığı olumsuzlukların bu semte de yansması ve sol hareketin içindeki, benmerkezci dinamiklerin etkisiyle oldukça sınırlı bir seviyeye çekilmişti. Haftanın her günü yapılan forum bir yandan sadece devrimci ve sol unsurların bir eylem birliği platformuna dönüşürken genel mahalleli kitlesinden uzaklaşmıştı.

Tam da bu sürecin yarattığı dinamiklerin geri çekilmesiyle, birileri düğmeye basmışçasına, çete saldırıları ortaya çıktı. Kitleler sokakta iken buna cesaret edemeyenler solcuların halkla birlikte sorunlara ortak çözüm bulma becerisini göstermeyişi istismar ederek saldırıya geçtiler. Tam da çeteleşme ve yozlaşmaya karşı kendini tanımlayan festival çalışması, festivali organize eden ESP'li gençlerin bayram arifesinde silahla yaranlanmasıyla kendini duyurmuş oldu. Henüz ilk saldırı haberi yeni yeni duyulurken, ikinci saldırı gerçekleşti. Polisin hiçbir şey yapmadığı çetelerle, saldırıya uğrayan parti bürosunun da içinde yer aldığı pazar yerinde yüz yüze gelindi.

Yaptıkları saldırıya rağmen çete mensupları, gençlere el kol işareti yaparken ve onları tehdit ederlerken araçları fotoğraflanarak internette yayınlandı. Çetelere karşı önlem almayan polisin, yürüyüşün önünü yoğun güvenlik önlemleri alması ve dönüşte -kitle üzerine ateş eden çete mensuplarının kaçtığı güzergâhta- polisle karşılaşmamız da şaşırtıcı olmadı. Üstüne üstlük "kitleyi koruma" adına ellerinde silahla ortaya çıkan milislere ateş ettiler ve kitleye gaz bombası sıktılar. Ancak kitlenin güvenliğini sağlamak adına elde silah eyleme katılmama, kitleyi daha büyük bir ateşin tehdidine maruz bıraktığını, bu nedenle solumsuz bir tutum olduğunu belirtmek gerekir. Bu devletin polisi ve askeriyeye birçok kereler yaptığı gibi ateş açmasına vesile olabiliirdi. Her ne kadar ateş açıldıysa da, zaten birçok yaralının olduğu kitleyi esas olarak gaz bombasıyla dağıtma yolunu tercih ettiler. Ama amaçlarına ulaşamadılar, dağılmayan kitle hep beraber saldırıya uğrayan parti binasına geçti. Bir gün sonrasında bu sefer ESP binasının kurşunlandığı öğrenildi. Saldırılar şu şekilde özetlemek mümkün: BDP eski Maltepe ilçe başkanının işyerinin kurşunlanması, esna-

fin tehdit edilmesi, forum için çalışma yapanlara Heykel Meydanı'nda ateş edilmesi, elde silah meydanlarda devrimcilerin pankartlarının kesilerek indirilmesi, kitle örgütü ve derneklere saldırı ve hatta bu olayı soruşturan CHP milletvekilinin telefonla tehdit edilmesi. Son dönemde çeteler gasp vb saldırılara da başlamış ve mahalleden bir kişinin eroin yüzünden öldüğü gelen en son haberler arasında.

Polisle birlikte, belli çevreler tarafından kullanıldığı belli olan bu çetelere işçi ve solculara düşman tüm çevreler aşıktan ya da içten içe sahip çıkıyor ve destekliyor. Bunların başında AKP'nin kendi çıkarları için işlevsel olarak kullanmayı bıraktığı polis aygıtının olması kaçınılmazdı ve beklenen oldu; çeteler tüm yaptıkları yanlarına kar kalarak ortalıkta dolaşırken, yandaş medya çete saldırılarını örgütler arası çıkar çatışması olarak lanse etmeye başladı. Oysa bu saldırılar durduk yerde çıkmamıştı Gülsuyu Gülsuyu'da kitle hareketi geri çekilme eğilimindeyken, çete faaliyetlerine karşı devrimci ve sol çevreler, kitle örgütleri ve mahalleliyi de içine katarak uyuşturucu, çete ve yozlaşma karşıtı toplantı etkinlikler yapmaya başlamıştı. Bu çalışmalar hayat bulma arifesine gelince başta devrimci ve sol örgütlenmeler hedefte olmak üzere kitleleri de içine alacak biçimde saldırılar arttı. Bir günde dokuz kişi olmak üzere, birkaç hafta içinde 14 kişi yaralandı. Bu yaranalardan birisi kitle yürüyüşüne ateş açılması sonucu oldu ve biri DİHA (Dicle Haber Ajansı) muhabiri olmak üzere dört kişi yaralandı. Gülsuyu'nda hem forumların hem de çete karşıtı hareketin mimarları içinde Pusulasını Şaşırmayan Komünistler önemli bir misyon üstlenirken, bir çok çalışmayı çetelerin saldırı basını altında gerçekleştirmek durumunda kalmıştır. Özellikle silahlı saldırıların olduğu dönemde ve eylemlerde genel olarak Köz'ün arkasında duran komünistler aktif bir rol pozisyon aldılar ve dayanışmayı kitleleri de içine katarak genişletme yönünde irade kullandılar.

GÜLSUYU'NDA ÇETELEŞME GÜNDEMLİ ORTAK FORUM

Çete saldırıları sonrası, komünistler saldırıya uğrayan parti binasına destek olarak gitmekle birlikte yapılacak kitle eylemlerinin propaganda ve ajitasyon çalışmalarında da yer aldı. "Gülsuyu'nda

ortak çalışmalar ve çete saldırıları" gündemli diğer semt forumlarının da çağrılı olduğu ortak bir forumun yapılması önerisi komünistler tarafından yapıldı. Forumlar arası koordinasyon, başka forumlardan katılımcıların birebir çağrılması faaliyetini Köz üstlendi. Gülsuyu'nda 15 Ağustos Perşembe akşamı gerçekleşen "Çete saldırıları ve kentsel dönüşüm" konulu foruma mahalle dışından önemli bir sayıda katılımcıların gelmesi sağlandı.

Bu foruma, Karayolları Emek Mahallesi forumundan on beş kişi, kendi pankartlarıyla katıldılar. Forumda söz alarak çetelere karşı sokak sokak, mahalleli olarak örgütlenip neler yaptıklarını anlattılar. Yine kalabalık bir katılım Üsküdar Doğançılar Parkı forumundangerçekleşti. Maltepe, Uğur Mumcu, Kadıköy Yoğurtçu Parkı, Ümraniye Deniz Gezmiş ve Abbassağa Forumu da destek veren forumlar arasında yer aldı. Bunun dışında farklı forumlardan teker teker katılanlar oldu. Hem Gülsuyu'ndaki hem de diğer mahallelerdeki komünistler foruma katılarak destek oldular. Farklı sol ve devrimci çevrelerde foruma destek olurken; mahalle muhtarı, ikisi CHP biri BDP'den olmak üzere üç milletvekili de forumda söz alarak konuştular. Devrimci unsurlar genellikle kararlı duruşlarını gösteren ajitatif konuşmalar yaptılar. Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği başkanı, Gülsuyu muhtarı ve Köz konuşmacısı ise genel olarak kitle ve mahallenin ortak çabasıyla bu sorunları çözeceğine işaret ettiler.

Düzenlenen forumun ardından mahallede gerçekleşen diğer etkinliklerde de çete saldırısı gündem oldu.

ROJAVA İLE DAYANIŞMA VE YURTSEVERLERİN YİTİRDİKLERİNİ ANDIKLARI FUTBOL TURNUVASI ÖDÜL TÖRENLERİ BİRLİKTE YAPILDI

BDP İstanbul Milletvekili Sebhat TUNCEL, Parti Meclisi üyeleri ve il eş başkanlarının katılımıyla gerçekleşen futbol töreni öncesi Sebhat Tuncel'e ve parti meclis üyelerine son dönem gerçekleşen saldırılar hakkında bilgi verildi. Anma töreni sırasında il eş başkanı konuşmasında uyuşturucu sorunu ve çetelerinin yapmış oldukları saldırıları gündemlerine aldıklarını ve bu konuda parti olarak ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını belirtti. Sebhat Tuncel ise konuşmasında AKP'nin

destek verdiği çeteler, Rojava'da katliam yaparken yine Gülsuyu'nda da karşımıza çeteleri çıkardıklarını belirtti. Özellikle halkımız ve gençliğimiz aktif rol oynayarak bu işi kökünden halledecekleri dedi. Çetelere bulaşan gençlere neyle uğraştıklarının ve kimlere alet olduklarının farkına varmaları bu yoldan dönmeleri yönünde çağrı yaptı.

GÜLSUYU SANAT FESTİVALİ

Çeteleşme ve yozlaşmaya karşı kendini tanımlayan festival çalışması, festivali organize eden ESP'li gençlerin silahla yaranlanmasıyla gündeme oturmuştu. Tüm saldırılara karşı devrimci çevrelerin ve farklı semtlerdeki forumların desteklerini gösterdiği festival ciddi bir sorunla karşılaşmadan gerçekleşti.

Tedirginliğe rağmen mahallelilerin belli ölçüde ilgi gösterdiği festival ESP'nin kendini ifade ettiği bir etkinlik olarak gerçekleşirken bir yandan ise çetelere karşı irade gösterisi oldu. Festival vb etkinlikler aynı zamanda mahalleliyi birleştiren bir işlev taşıdığından herkes tarafından sahiplenen, ortaklaşa çaba ile ortak örgütlenen ve dayanışmayı öne çıkaran güçlü etkinliklere olan özlemi de hissettirdi.

ALİ İSMAİL KORKMAZ VE GEZİ EYLEMLERİNDE YİTİRİLENLER İÇİN HALK LOKMA DAĞITTI

Gülsuyu Sanat Festivalinin son gününe rast gelen Gezi'de yitirilenler için Halkın Kırk Lokması Etkinliği Gülsuyu halkı tarafından sahiplendi. Onlarca insan evinde helva yapıp getirdi. Kete, Yufka ve geleneksel yiyeceklerin yanı sıra içecek ve maddi katkı sunanlar oldu. Hazırlanan yiyecekler, Gezi eylemleri ve devrim davasında tüm yitirdiklerimiz adına yapılan saygı duruşu ve Alevi dedesinin okuduğu duanın ardından halka dağıtıldı. Yüzlerce kişinin katıldığı etkinlik sonrası kalan lokmalar festival alanına götürülerek orada dağıtıldı.

Gülsuyu'ndan Komünistler

AKP'nin gece yarısı operasyonu ile TMMOB'u yok etme girişimine karşı İzmir'de TMMOB üyeleri yürüyüş gerçekleştirdi.

Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde toplanan yaklaşık bin beş yüz kişi, sloganlar ve alkışlarla Gündoğdu Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş boyunca "Diren TMMOB İzmir Seninle", "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam!", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "TMMOB Torbaya Sığmaz" sloganları atıldı.

Gündoğdu Meydanı'nda Devrim Cem Erturan'ın, TMMOB'un yetkilerini kısıtlayan Torba Yasa, Taksim Gezi Parkı Ayaklanması'nda yaşanan gözaltılar ve Ali İsmail Korkmaz'ın öldürülmesi hakkında yaptığı kısa konuşmanın ardından TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu Dönem Sözcüsü Ferdan Çiftçi söz aldı. Çiftçi, AKP iktidarının Gezi ayaklanmasının faturasını TMMOB'a ödetmeye çalıştığını söyledi. TMMOB bünyesinde yürütülen çalışmalara dikkat çeken Çiftçi, torba yasayı itikam ve imha yasası olarak tanımladı ve baskılara karşısında yılmayacaklarının altını çizdi. Çiftçi, AKP iktidarına seslenerek, "Çabanız beyhudedir. TMMOB'u, hal-

kin malını, yandaşlarınıza peşkeş çektiğiniz o torba yasalarınızla yok edemezsiniz. TMMOB, Gezi Parkı örneğinde olduğu gibi doğamızı kentlerimizi talan etmenize asla ve asla göz yummayacaktır" dedi. Çiftçi'nin konuşmasının ardından eylem sona erdi.

TMMOB yaşamın birçok alanında toplumun güvenliği için denetim yapan bir kurumdur. AKP'nin torba yasası bu denetimi ortadan kaldırmakta ve güvenlik zaafına neden olmaktadır. TMMOB bina asansörlerinin, doğal gaz ya da kalorifer tesisatının, arabaların LPG tanklarının güvenliğinden depreme dayanıklı bina yapımına kadar önemli denetimler gerçekleştirmektedir. Denetimsiz bir şekilde, emekçilerin barınma hakkını göz ardı ederek ve dizginsiz bir kar hırsı ile inşaat sektörünü ve bu alana hâkim şirketleri büyütme marifet sayan bir hükümetin TMMOB denetimini ortadan kaldırması, depremlere gebe bir ülkede güvensiz bir yaşama yönelik yeni bir güvensizliğin ortaya çıkması anlamına gelmektedir.

İzmir'den Komünistler

Koç Üniversitesi'nde çalışan işçilerin işten atılmasıyla 2 Nisan'da başlayan ve işçilerin tamamının işe geri dönmesiyle kazanımla sonuçlanan Koç Direnişini detaylı biçimde Köz sayfalarında aktarmıştık. Direniş sonrasında, belirttiğimiz gibi, sürecin takipçisi olmaya ve Koç işçileriyle birlikte hareket etmeye devam ettik. 2 Ağustos'ta da Koç Üniversitesi işçilerinin organize ettiği iftar yemeğinde bir araya geldik.

İşçilerden bir kısmı iftar organizasyonunu üstlendi, bu da bizim açımızdan olumlu bir gelişmeydi. İftar Sarıyer Halkevi'nde yapılacaktı, ancak gelenlerin Halkevi'ne sığmayacak olması nedeniyle Büyükdere'de bir lokanta ayarlandı. Yemek öncesi hazırlıklar ve alışveriş görevini işçilerin mesaiide olması sebebiyle biz üstlendik. Mesai saatinden sonra hazırlıklara işçi arkadaşlar da katıldı. Hep birlikte yemekler yapıldı, sofralar kuruldu. Sarıyer Halkevi'nden

de hem yemek hazırlıklarına destek hem de yemeğe katılım oldu. Yemeğe çoğunluğu işçi ve işçilerin yakınlarından oluşan yaklaşık 60 kişi katıldı. Yemek sonrasında temizlik de yine elbirliğiyle yapıldı.

Yemeğin ardından ise Sarıyer Halkevi'nde bizim de katıldığımız bir sohbet/toplantı düzenlendi. İşçiler burada son zamanlarda artan yıldırma politikalarından söz ettiler, işe döndükten sonraki deneyimlerini aktardılar. Aktarılan deneyimlerin önemli bir kısmından haberdar olmamıza, hatta işçilerin bazı yıldırma politikalarıyla mücadelesine destek olmamıza rağmen Köz sayfalarında bunlardan bahsetme konusunda eksik kaldığımızın farkına vardık. Hem direniş bittikten sonraki süreci hem de yeni gelişmeleri Köz sayfalarından aktarıyor olacağız.

Koç Üniversitesi'nden Komünistler

Rojava Devrimi ve Türkiye’de siyasi süreç

Aydınlı Halk Meclisi'nin örgütlediği forumların yedincisi 16 Ağustos Cuma günü gerçekleşti. Forumda gerçekleşen panelde ise BDP, HDK ve KÖZ temsilcileri Rojava'daki gelişmeleri ve yerel seçimleri değerlendirdi. 70 kişinin katıldığı forum Gezi şehitleri ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı.

PANELDE İLK SÖZÜ BDP TEMSİLCİSİ ALDI

“İnsanların bir araya gelip forumlarda tartışması olumlu. Sancaktepe’de, Esenyalı’da da arkadaşlarımız forumları yürütüyorlar. Sizleri tebrik ediyorum.

Rojava, Türkiye’deki tüm siyasetleri ilgilendiriyor ama bir Kürt partisini daha fazla ilgilendiriyor. Rojava’ya geçmeden önce Orta Doğu’nun ne kadar sorunlu bir bölge olduğunu belirtmek lazım. Dünyada bilinen en eski savaşlar, en eski anlaşmalar Orta Doğu’da oldu. Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam peygamberleri bu bölgeden çıkıp dünyaya yayıldı.

Kürt coğrafyası ilk kez 1639’da Osmanlı ile İran arasındaki Kasr-ı Şirin Antlaşmasıyla bölündü. Bu anlaşma ile Kürdistan’ın ikiye bölünmesi, 1920’lere kadar sürdü. 1920’lerde emperyalist güçler bu bölgeyi işgal edip kontrolleri altına aldılar.

I. Dünya Savaşı sonrasında, 1926 yılının sonunda nihai halini alacak şekilde, Kürdistan’daki sınırlar Fransızlar tarafından belirlendi. Nusaybin’in bir tarafı Kamışlı, Ceylanpınar’ın diğer kısmı Serekaniye oldu. Aileler bölgeyle parçalandı. Rojava’da yaşayan Kürtler, gelecek olarak Mardin’de, Urfa’da yaşayan Kürtlerle aynıdır. Sınırların parçalanmasıyla sınırların bir tarafında kalanlar Suriyeli, diğer tarafında kalanlar Türkiyeli sayıldı. Bu durum sürerken Kuzey Kürdistan’da başta Koçgiri ile başlayan sonra, Şeyh Said İsyanı ve Dersim’le devam eden olaylar silsilesi içinde bu ayaklanmalar bastırıldıkça hareketlerin liderleri, devletin baskısından dolayı Suriye’ye geçti. Önemli şahsiyetler, sanatçı ve bilim insanları da Suriye’de kaldılar.

Bugün ise 1963 yılında darbeyle gelen Hafız Esad, Baas politikası gereğince, Arap aşiretlerini Kürt coğrafyasına yerleştirdi. 15 Temmuz 2012’de Suriye’deki kaos ortamı sürerken Esad güçleri; Şam, Halep, Laskiye, Hamas, Humus’u korumak maksadıyla birliklerini Kürdistan’dan çekti. Bunu fırsat bilen Kürdistan’daki birlikler yönetimi aldılar. Orada yaşayan Süryaniler, Türkler, Ermenilerle birlikte bizim “demokratik özerklik” adını verdiğimiz şekilde yerel meclisler oluşturarak yönetimi ele aldılar. Daha önce Esad yönetiminde olan kurumlardan yönetimin kontrolüne geçti. Halk Savunma Birlikleri kurdu. Bugün ise El Kaide ve El Nursa terör örgütleri birlikte bu durumu boğmak için birlikte Kürtleri katlediyor.”

HDK TEMSİLCİSİNİN KONUŞMASINDA İSE ŞUNLAR VURGULANDI

“Rojava çok değerli bir ulusal devrim gerçekleşti. Bu devrimin demokratik yönü çok güçlü. Bu mücadeleyle PYD gücünü on misli arttırdı. Geçmişte Esad tarafından uygulanan zulümlere ve katliamlara rağmen bu ulusal devrimde halkın örgütlülüğünün olması çok değerlidir. Halk Savunma Güçleri’nin (YPG) örgütlenmeleri çok önemlidir. Kürdistan’da, Kürtlerin ve diğer halkların savaştan korunabilmesi için savunma güçleri oluşturuldu.

Özgür Suriye Ordusu’nun, Ankara’nın, Esad’ın sert tepkisiyle karşılaşacaklarını bildikleri halde, şu anda Kürtlerin verdikleri mücadele büyük katliamların yaşanmasını engelliyor. Diğer yandan özerklik ilanı demokratik bir nitelik taşıyor. Bu durum Suriye’de demokrasinin inşası için önemli bir adımdır. Kürtler Ermenileri, Süryanileri, diğer halkları kendi içine kadar alabilmişse bu tutarlı bir demokratizmdir ve Rojava devrimini, demokrasiyi gösterir.

Emperyalist müdahale korkusuyla PYD dışında diğer siyasi gruplar Esad’la uzlaşırken PYD, Arap ulusalcılığından etkilenmedi ve

uzlaşmadı, kendi mücadelesini devam ettirdi. Yerel seçimlerde de kazanınca halkın desteğini aldı. Bugüne baktığımızda PYD haklı çıktı, Kürt Yüksek Konseyi’nde çatı örgütü olarak birleştiler. Rojava Devrimi’ni ezmek isteyen AKP’lilerin bile bunu kabul ettiğini biliyoruz.

Ankara ile Rojava ilişkisine baktığımızda Erdoğan ve AKP 2010 ve 2011’de Kürtleri topyekûn savaşla ezme siyaseti izliyordu. Suriye’deki savaş gerici bir iç savaş dönüşüncüce AKP hem Kürtleri hem Esad’ı ezmek için heveslendi. Bu plan, Kürtler tarafından boşa çıkarıldı. Emperyalist güçlerin anlaşamaması sebebiyle Suriye işgali bir türlü gerçekleşmedi. AKP hükümetinin sabırsızlığının sebeplerinden en önemlisi de Kürtler idi. Rojava’yı ezmek için önleyici bir savaş düşünülüyordu. Ama bu, AKP’nin kursağında kaldı. Antep ve Reyhanlı bombalamaları iktidar üzerinden örgütlenerek önce Rojava’ya sonra Şam’a müdahale için savaş bahanesi amacıyla yapıldı fakat uluslararası dengeler savaşa izin vermedi. Bunu yapamayınca destekledikleri ve eğittikleri çeteleri hem Esad rejimine ve Rojava’ya karşı kullanmaya niyetlendiler.

Bunu yapamayınca AKP, PYD’nin ulusal zaferini karşısında buldu. Kürtlerin büyük direnişi sonucunda çözüm laflarını emmeye ve bir süreç başlatmaya çalıştılar. PYD, Barzani’nin desteğini alarak savaşı önlemeye çalıştı. AKP ise bir yandan Rojava’ya savaş açamıyor ve “sizi destekleyebiliriz” diyor, diğer yandan da el altından El Nusra ve El Kaide çetelerini destekliyor.

Rojava Devrimi’ni biz demokratik bir devrim olarak görüyoruz. Diğer halklarla birlikte demokratik mücadelenin büyümesini önemsiyoruz. Bu yüzden duygudaşlık yaratmak için eylemler yapmak ve AKP’nin iç yüzünü deşifre etme bizim görevimiz.”

KÖZ’ÜN KONUŞMASINDA İSE ŞUNLAR VURGULANDI

“KÖZ olarak bir “Arap Baharı”ndan değil, bir Kürt Baharı’ndan bahsediyoruz. Arap ülkelerinde kitlesel ayaklanmalarla diktatörlükler yıkıldı ve yeni diktatörlükler kuruldu. Rojava’da başka bir bahar oldu ve bölgede iki gerici güce yedeklenmeyen yeni bir yönetim kuruldu.

Rojava, Türkiye’ye iki farklı şekilde çomak soktu. AKP’nin iktidara geldiği günden beri “komşularıyla sızır sorun” adıyla anılan bir politikası vardı. Bölgede yaşananlar AKP’nin oyununu bozdu. Türkiye’nin Kürdistan sınırlarına bakıldığında Irak’ta ve Suriye’de Kürtler kendi öz yönetimlerini aldılar. Yaşanan tüm bu gelişmeler bölgedeki devletlerin yapay devletler oluşunu görmemizi sağladı.

AKP müzakere masasına oturmak, çözüm sürecine girmek zorunda kaldı. Peki AKP, bu masaya nasıl oturdu? AKP, Rojava’daki gelişmeler ve açlık grevlerinde BDP’nin verdiği mücadele sayesinde masaya oturmuştur. Bu anlamıyla sıkışan ve gerileyen bir AKP’den söz edebiliriz. AKP “Kürt sorununu çözeceğim” demişti; çözüm dediği de TRT Şeş, Kürtçe kursların açılmasından ibaret olmuştu. Rojava AKP’nin ikiyüzlülüğünü açığa çıkaran bir durum yarattı. AKP, artık anadilde eğitim hakkından bahsetmek durumundadır. Kürtçe sağlık ve eğitim vermek zorundadır. Türkiye’deki bütün gerici hareketi zorlayan ise BDP oldu.

Haziran ayında hiçbirimizin ummadığı Gezi Ayaklanması bir olanağı önümüze çıkardı. Bugün b ayaklanmayı Rojava’yla bağlamak AKP’yi geriletmenin tek koşulu. Bugün Gezi Ayaklanması’nın ardından bütün forumlarda Rojava’nın konuşulması önemlidir. Önümüzdeki imkânlar artıyor.

ABD, AKP’nin alternatifini kendi yaratmaya çalıştı. Fakat CHP, AKP karşısında bir burjuva muhalefeti rolünü oynayamadı. BDP’nin bulunduğu hat ise AKP ve CHP’ye karşı gerçek muhalefettir. Türkiye’nin batısında AKP’ye muhalefet etme olanağı ise Gezi hareketidir. Bu hareketi CHP’ye bırakmamalıyız. Yerel seçimler yaklaşırken AKP’nin yedeği olan CHP’nin önünü

kesmek için Gezi ile Rojava’nın birleştirilmesi gerekir. HDK’nin bu alanda daha aktif olması AKP’ye karşı muhalefet yürütürken CHP’nin önünü kesecek bir hareketi güçlendirecektir. Yerel seçimler için bu forumlarda sorunlarımızı tartışmalı, birleşik mücadelenin bir zemini olacak adayları buralardan çıkarmak gerekir.

Yerel seçim ve müzakere sürecinde olan, Rojava’daki devrime müdahale etmeye çalışan AKP ne yaparsa daha da sıkışacaktır. Bu forumlarda AKP karşıtı mücadeleyi büyütmek, Kürt halkı ve Türkiye emekçilerinin boynunun borcudur.”

İlk tur konuşmalarının ardından gelen soru kısmında ise Türkiye için kullanılan “yapay devlet” tanımının ne olduğu ve “Kürt baharı”, Rojava’nın olası dünya devrimleri ile ilişkisi soruldu.

İKİNCİ TUR KONUŞMASINDA HDK ŞUNLARI İFADE ETTİ

“Devrim, zafer getirmeyebilir. Arap ülkelerinde, demokratik güçler devrimi güçlendirecek ve halk silahlı mücadele ile iktidarı ele alacak. Örneğin, Mısır’da halkın güçlenmesinin olanakları vardır. Mursiye karşı milyonlarca insanın gösterilere katılması önemli örgütlenme alanları yaratmaktadır. Mursi ise yeni duruma göre yeni taktikler belirliyor. Halkın bir bölümünü atlattı ama hepsini atlamaz.

Devrimci örgütlerin gelişmesi geleceğe doğru devrimler doğuruyor. Gerici devletlere karşı kol kola mücadele etmek gerekir.

Suni devletler; halkların haklı taleplerine cevap vermeyen devletler tarihsel olarak geçicidir. Bu devletlerin bir bölümü gerici uzlaşmalara dayanarak başka halkları sömüren devletlerdir. Bu devletler, Arap burjuva devletlerdir, Kürtlere kaderlerini tayin hakkını vermeyen devletlerdir. Türkiye de böyle bir suni devlettir. Kürtleri yok etmiştir. Kürtlerin baskı altına alınması üzerinden bir devlet oluşturulmuştur, bu yüzden yapay bir devlettir.

AKP’yi Gezi ve 15-16 Haziranlar geriletir. Kürtler barış sürecinde daha çok mücadele edecekler. Batıda mücadeleler büyüyecek. Seçim alanımızda kendi cephemizi kuralım. AKP gericiği ile CHP alternatifine halklarımızı mecbur etmeyelim. Kendi alternatifimizi koyalım. Yeni Haziran ayaklanmaları AKP’yi geriletecektir.”

BDP’nin ikinci tur konuşmasında şunlar vurgulandı:

“Mısır’daki darbeyi lanetlemediğimiz için kusur işledik. Cunta yönetiminin katliamcı tutumunu lanetliyoruz. Mısır, Türkiye’ye benziyor; 50’lerde yaşadığımızı bugün Mısır yaşıyor.

Bahardan kasıt halk yığınları karşısında önemli gelişmelerin olması demektir. Halkların daha çok yönetmesidir. Avrupa bunu 300 yıl önce yaşadı. Orta Doğu bunu şimdi yaşıyor. Halk bir kez özgürlüğün tadını aldıktan sonra bunun önünün alınması mümkün değil.”

Panelin son konuşması olan KÖZ’ün konuşmasında şunlar belirtildi:

Arap baharı adıyla anılan süreç ile Kürt baharını ayırtıramayız. Rojava’daki durum ile aynı değildir. Mısır’da devrimci durum yoktur demiyoruz. Yönetilenlerin yönetilmek istemediği, yönetenlerin yönetemediği bir durumdan bahsediyoruz. Mısır’da bu durum var ama kendi alternatiflerini oluşturamıyorlar. Bir tutum alamıyorlar. Bir rejim değişikliğinden bile bahsedemiyoruz. ‘Mursi mi darbeciler mi’ diyerek bu iki seçeneğe mecburmuşuz gibi tartışıyoruz.

Rojava’da farklı bir durum var. Orada iki gerici rejim var, bu iki cephe arasında seçim yapmayan, kendi darbesini yaratan bir durum var. Bölgedeki dört gerici devlete karşı çomak sokan bir durum var.

Orta Doğu’daki devletler yapay devletlerdir. Osmanlı Devleti emperyalizm savaşına bir taraf olarak girdi. Osmanlı kaybeden taraftı, kendi bütünlüğünü koruyamadı ve kaybetti. Bize bu devletin bir kurtuluş savaşı verdiği anlatılıyor. Çanakkale Savaşı bir kurtuluş savaşı değildir, I. Emperyalist Paylaşım Savaşı’nın bir parçasıdır. Verilen bir savaş varsa bu topraklarda yaşayan halklara verilen bir savaş vardır. Bir savaş yapılmışsa bu topraklarda yaşayan Ermenilere, Kürtlere, Rumlara karşı bir savaş verilmiştir. Böyle bir devlet elbette ki yapay bir devlettir. Paylaşım Savaşı’na son veren Ekim Devrimi olmuştu. Bolşeviklerin ordusu bu topraklardan çekilirken, burada bir Erzincan Şurası vardı. Erzincan’da Ermenilerin, Kürtlerin katıldığı meclisler oluştu. Koçgiri de Erzincan Şurası’nın devamıdır. Türkiye, bu hareketi ezmek üzere kurulmuştur. Ekim Devrimi’nin yayılmasını engellemek için Sovyetlere karşı bir tampon bölge olarak tasarlanmıştır.

Yerel seçimlerde elbette kendi alternatifimizi önümüze koymamız gerek. Bugün Rojava’da devrim oluyor, Gezi Ayaklanması sonrası forumlarda İstanbul’un mahallelerinde Rojava’ya destek yürüyüşleri oluyor. Bu mücadele, Gezi mücadelesi ile Kürtlerin mücadelesi ile birleşemedikçe bu eksik kalır.

Bugün AKP gerilerken biz bir boşluk bırakırsak CHP bu boşluğu dolduracak. Bizim bu boşluğu doldurup forumlardan kendi adaylarımızı ve kendi alternatifimizi belirleyerek, seçimlerin ancak böyle bir aday seçimi ile demokratik olacağını göstermiş oluruz.

AKP’ye Kanma, CHP’ye Yol Verme!

Tuzla’dan Komünistler

Sermayenin yeni silahı: kentsel dönüşüm

Sermaye iktidarının ezilenlere karşı doğrudan yeni silahın adı kentsel dönüşüm. Bu yazıda kentsel dönüşümün tarihsel olarak nasıl ortaya çıktığı, bu olgunun arkasındaki nedensellik, sermaye ve sermaye birikiminin bu olgudaki rolü aynı zamanda ezilen sınıflar için bu olgunun ne ifade ettiğini anlatmaya çalışacağız.

İstanbul'un 1 Mayıs Mahallesi'nden tutun Ankara'nın Mamak ilçesi'ne kadar, toplumun son yıllarda kafasını meşgul eden önemli olgulardan biri kentsel dönüşümdür. Burjuva medyası ile pohpohlanan bir sanal güzel şehir yaratma yalanıyla yoksul ve işçi sınıfının bulunduğu mahalleler bir bir yıkılıp yerlerine zengin görgüsüzlüğü had safhaya ulaşmış yeni müteahhitlerin ismiyle anılan devasa rezidanslar, apartmanlar ve siteler yapılmaktadır. Doğal olarak herkesin aklına gelen soru şu: Nerden çıktı bu kentsel dönüşüm ve bu dönüşümün arkasında varolan dinamik nedir?

Kentsel dönüşüm bu topraklarda icat edilmiş birşey değildir. Daha önce kentsel dönüşümü yaşamış ve Türkiye ile aynı anda yaşamaya devam eden irili ufaklı birçok ülke mevcut. Kentsel dönüşüm fikrinin başlangıcı Paris'in Louis Buonaparte zamanındaki vali Haussmann tarafından 1852-1870 yılları arasında yıkılıp yeniden yapılması ile başlatılabilir. Bu kentsel dönüşümün amaçlarından biri doğrudan doğruya sınıf mücadelesi ile ilgilidir. 1830 ve 1848 devrimleri deneyimi sırasında Paris'in dar sokaklarında kurulan barikatlara karşı manevra kabiliyeti olmayan orduların hareket imkânını arttırma kaygısı, ayaklanma halindeki kitlelere top atışı ile müdahale edilebilmesine imkân veren düz ve geniş bulvarların inşası ve bu maksatla birçok semtin yıkılıp yeniden yapılması başlı başına bir rol oynamıştır ve eleştiri konusu edilmiştir. Ama Haussmann projesi sadece bu askeri amaca indirgenemez. 20 bin konutun yıkılıp yerine 40 binin inşa edildiği bu dönüşüm planı çerçevesinde 20 metre genişliğinde sokaklarda 20 metre yüksekliğe çıkan (önceden 17,5 metreden yüksek bina yoktu) ve aynı hızda dizili binaların bir örnek cephelelere sahip olması tüm çatların aynı açıda olması gibi düzenlemeler de yer almıştı. Paris'in bugünkü mimarisinin ve şehir planının temelleri hala o zaman atılan temellerdir.

Eğer günümüze daha yakın bir örnek vermek gerekirse 1995'ten sonra İspanya, 2000'den sonra Dubai çarpıcı örnekler olarak önümüzde durmaktadır. Ancak, bu son iki örneğin bariz bir benzerliği var: iki ülke de inşaat sektörü üzerinden yaratılan spekülasyonlar sonucu iflas etti. Tahmin edildiği üzere bu iflaslarda sermayenin rolü inkâr edilemeyecek derecede büyüktür. Hem uluslararası sermaye hem de bu sermaye gruplarının taşeronları ulusal sermaye iflasları, yıkımları ve aynı zamanda toplumsal kargaşayı el ele hazırlamaya devam ediyor.

Türkiye'deki durumun ise İspanya ile tarih-

sel benzerlikleri oldukça fazladır. 2008 küresel krizinin ardından uluslararası sermaye grupları yeni yatırım alanları aramaya başlamış ve rotalarını geliştirmekte olan ülkelere çizmişlerdir. Gelişmekte olan ülkelere olan bu cazibenin nedeni ise bu ülkelerin Amerika ve Avrupa gibi merkezlere göre daha yüksek faiz oranlarına ve bakir yatırım alanlarına sahip olmasıdır. Türkiye'de varolan konut açığı ve hızlı şehirleşme inşaat sektörünü çekici bir alan haline getirmiştir. Bunlara bir de Türk bankalarının verdiği yüksek faiz oranlarını da eklersek Türkiye, merkez ülkelerde kendini yatırıma ve kara dönüştüremeyen sermaye grupları için biçilmiş kaftandan daha fazlasıdır. Ancak, sorun burada çıkmaktadır: İnşaat yatırımları hangi parayla yapılacak ve halk bu inşaatlar sonucu yapılan konutları hangi parayla alacaktır? Yukarıda dediğimiz gibi, zaten sermaye yeni yatırım alanları aramakta. Bu nedenlerle birlikte, sermaye Türkiye'de konut piyasasına yatırım yaparken konut kredilerini de sübvansiyonla başlandı. Konut kredilerinin sağlanması için legal ve kurumsal gereklilikler 2001 yılındaki bankacılık yasalarıyla yerine getirilmiş ve artık Türk finans sermayesi yabancı sermayeyi beklemeye başlamıştır. 2008 krizinden itibaren de yabancı sermaye Türkiye'ye oluk oluk akmaya başlamıştır. İnsanlara yeni ve huzurlu bir ev sloganıyla banka kredileri pompalanmış ve artan ev talebi için de kentlinin yeni baştan yaratılma sürecine başlanmıştır. Doğal olarak kredi faizleriyle uluslararası sermaye de gününü gün etmeye başlamıştır.

Ne var ki, uluslararası sermaye konut piyasasının da bir sınırı olduğunun farkında. Yani Türkiye'de de satılacak konutun ve işgal edilecek yoksul mahallelerinin bir sınırı var. Ev talebinde meydana gelecek olası bir gerileme, gelen sermayenin ülkeden geldiği gibi kaçmasına yol açacaktır. Benden sonrası tufan anlayışıyla kaçan sermaye iç piyasada yine emekçilerin bedelini ödeyeceği bir kriz yaratacaktır. Birçok iktisatçıya göre bu iktisatçıların içinde burjuva iktisatçıları da var: İspanya'da yaşanan konut balonu bugün %26'lık İspanyol işsizliğinin en önemli nedenidir. Aynı zamanda binlerce boş evin ve binlerce evsiz in de. Türkiye'deki durumun da İspanya'dan açıkçası pek bir farkı yok. Son 4 ayda yaşanan konut talebindeki daralma ekonomik büyümeyi de sarsmaya başlamıştır. Ekonomik büyüme önceki yılki büyüme oranını yakalayamamıştır. AKP'nin çözümü ise tüm ülkeyi İstanbul özelinde yıkıp yeniden bir ekonomik canlanma yaratmaktır. Uzun dönemli bu yeni yatırım kolu şişen sermaye için de uzun dönemli bir kar ve rant alanı olacaktır. Ancak, yabancı sermayenin Türkiye'ye daha fazla gelmesini ummaktadır. Ancak, şehri baştan yıkıp yeniden yaratma sürecinin önündeki en büyük engel ise yoksullar ve emekçilerdir. Çünkü, yoksul ve emekçi mahallelerinin yoksullardan koparılması ve birilerine aktarılması için

emekçi direniş hareketinin kırılması gerekmektedir. Bu bakımdan son günlerde Gülsuyunda polis destekli çetelerin (ki bu çeteler uyuşturucu ve haraç ile uğraştıkları gibi, konut mafyasıyla da iç içe geçmiş çetelerdir) polisin doğrudan doğruya müdahale etmekte zorlandığı devrimci gruplara saldırarak polisin rahat hareket edemediği ve toplu yıkım projelerine sert bir direniş göstermesi kuvvetle muhtemel olan bazı emekçi semtlerinde muhtemel direnişleri kırmak için ilk girişimlerini yapmaktadırlar. Bu tür gelişmelerin yüksek rant vaat eden manzaralı, ulaşım imkânlarına yakın yerlerde olması da tesadüf değildir. Bundan sonraki benzer olayların nerelerde olacağını kestirmek için de gerek deniz ve boğaz kıyılarında, gerekse de Haliç kıyılarında aşağı yukarı aynı özellikleri gösteren ve inşaat sektörünün iştahını kabartan semtleri göz önüne getirmek gerekir. Üçüncü boğaz köprüsü projesi ve benzer başka projelerle de böyle bir geniş alan açılacağı şimdiden bellidir. Böylece güya depreme karşı tedbir bahanesiyle ilk adımları atılan kentsel dönüşüm planlarının aslında nasıl bir rant kapısını ifade ettiğini görmek zor değildir; zaten ilgili ilgisiz herkesin malumudur.

Kuşkusuz bu alanlardaki projelerin hayata geçirilmesi yolunda tek yöntem polis ve/veya çeteler marifetiyle yapılan yıldırma ve direnişi kırma girişimlerinin yanı sıra konut sahiplerini tatlı gelir umutlarıyla kandırma girişimleri de olacaktır. Bu "havuç yöntemi"nin örneklerini de şimdiye kadar pek çok emekçi semtinde görmek zor değildir. Tatlı hayallerin nasıl bir hüsrana yer bıraktığını görmek için de ayı örneklerle bakmak yeterlidir.

Bu yolda olası direnişleri kırma görevini üzerine alan devlet ve devletin polisi, ulusal ve uluslararası sermayenin doymak bilmeyen kar isteğini besleyen talan soygun ve yıkım sürecini organize etmekte, zaten varolan mafya çetelerini destekleyip teşvik etmekte ve yenilerinin peydah olmasının önünü açarak bu saadet ve kar zincirini kâh hızlandırıp kâh yavaşlatmaktadır. O nedenle devlet yöneticilerini bir gün fonlarıyla bu süreci beslerken görürüz, birgün sermaye karlarındaki ve konut fiyatlarındaki azalışı durdurmak için gökdelenleri "traşlarken"...

Bu ekonomik yağmanın sistem içinde bir sonu olduğunu devletin sahipleri de bilmektedir, ama onların hesapları bu devrisaadet günlerinde uzatabildikleri kadar uzatmaktadır. Müzik durup yabancı ve yerli sermaye konut piyasasını azalan fiyatlar ve karlarla terkettiğinde bütün sürecin ekonomik faturasını emekçi ve ezilenlerin önüne koymaktır. Böylece kapitalist topraktan kar üretme çarkının başında evinden ve toprağından çalınan emekçiler sürecin sonunda da başkalarının zararını cebinden karşılamak durumunda bırakılacaktır. İşte ezilenlerin ve emekçilerin mücadelesini örgütleyen komünistlerin ödevi devletin ve sermayedarın bu çifte soygun hesabını teşhir etmek ve bu hesabı boşa çıkar-

mak için ezilenlerin ortak kent mücadelesini örgütlemek olmalıdır.

Gelecek on yıllar içinde, sermayenin şehrinde, sermayenin yaşansın diye değil kar yaratılsın diye yarattığı konut alanlarında yaşayanları ve yaşama mücadelesi veren nüfusları kuşkusuz ki birçok krizler beklemektedir. KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin sürekli vurguladığı gibi her sınıf kendi kent krizini yaşar ve bu krizler birbiriyle aynılaştırılmaz, ancak bu krizler ve mücadeleler birbirini besler. Ezilenlerin ve emekçilerin ortak kent mücadelesiyle sistem içinde yaratabileceği politik ve ekonomik kriz, zaten finans kapitalizmin kendi dinamikleriyle doğuracağı ekonomik krizi hızlandıracak ve mücadelede güçlenmiş ve kentteki yaşama alanlarını korumuş emekçi ve ezilenlerin krizin ekonomik ve politik faturasını daha ülkeyi terkedememiş yabancı ve yerli sermayenin ve bu sermayenin yarıdakçı olan devlet iktidarının önüne koymasının yolunu açacaktır. Bize göre kent krizi ezilenlerin ve emekçilerin lehine ancak bu şekilde çözülebilecektir.

Bir taraftan burjuva medyası olası depremi bahane ederek kent yoksullarını ve emekçileri terörize ediyor diğer taraftan da burjuva politik iktisatçıları yatırım ve işsizlik şantajını kullanarak yoksulları ve emekçileri kandırmaya çalışıyor. Ancak, kar hırsıyla kötü inşa edilmiş, konut sorununu çözme dürtüsüyle değil yüksek rant vurgunu amacıyla ne deprem ne de sağlıklı bir kentleşme kaygısı gözetmeden ihale edilen bu toplu konutlarda sel yahut deprem yıkıntıları altında kalıp ölmektense, ezilen sınıflar kent hareketleri oluşturmakta ve bu vurguna karşı durmaya çalışmaktadır. Finans kapitalin hizmetindeki hükümetlerin kentsel dönüşüm vurgununa karşı yaşanabilir bir kent projesini ortaya koymak için ezilen sınıfın dayanışmayı artırması gerekmektedir. Emekçiler için yaşanılabilir bir kent için mücadele etmek demek, kar için konutların yapıldığı sermayenin kentleri değil konut ihtiyacı ve hakkının korunduğu emeğin kentinin oluşturulması mücadelesini vermek demektir.

Bu konuda en büyük görev işçi sınıfına ve onun önderleri komünistlere düşmektedir. Emekçi mahallelerinde bugüne kadar muhtelif vesilelerle ortaya konmuş ve emekçilerin hafızalarına kazınmış türlü direniş örneklerinin deneyimleri de ortaya konacak bir direnişe ışık tutmaktadır. Komünistler bugünden küçük örnekleriyle başlayan direnişlerin tekil ve özgül mücadeleler değil, topyekûn bir saldırıya karşı toplu bir direnişin parçaları olduklarını unuttundan ve bunu ortaya koymak suretiyle ve sermayenin yalanlarını ortaya çıkarıp direniş bilincini ve yıkımlara karşı örgütlenmenin temellerini atmak üzere bir propaganda faaliyetini elden bırakmayacaklardır.

Gezi Ayaklanması aynasında solun görmezden geldikleri

Taksim'den başlayıp ülke çapına yayılan eylemler Haziran ayı boyunca solun gündeminde kaldı ve daha da kalacağı benziyor. 31 Mayıs'ta başlayan hareket, ne kimsenin önceden tahmin edemediği ne de süreç devam ederken müdahale edilemediği kendiliğinden bir ayaklanmaya dönüştü. Sol akımlar hazırlıksız yakalandıkları bu hareketlenme karşısında devrim çağrısı yapmaktan "bu bir beyaz yakalı/ulusalci harekettir, bundan bir işçi hareketi çıkmaz" a varan türlü türlü tutumlar aldılar.

Bu yorum bolluğunda sosyal medyanın öneminden polis şiddetine kadar birçok tartışma ve tespit sol basının web sitelerinde ve yayınlarında sayfalarca yer tutarken, dile getirilmeyen tek şey ayaklanmayı bir devrimle taçlandırarak Bolşevik tipte bir devrimci partiye duyulan ihtiyaç oldu. Gezi Park'ından bir parti çıkarmayı tahayyül eden (ve de parti kuruluşunu gerçekleştiren!) yahut şu veya bu şekilde "bu harekete bir parti lazım" diyenlerin de kastettiği, Bolşeviklerinki gibi bir parti değildi. Devrimci bir partinin gereğini ve önemini kavramakta eksik kalan sol akımların bu eksiklikleri Gezi Parkı hakkında yaptıkları değerlendirmelerde de kendini buldu.

Bu yazıda söz konusu hatalı değerlendirme ve yaklaşımlara tipik örnekler olarak gösterebileceğimiz birkaç örneğe değineceğiz.

Gezi Ayaklanması hiçbir sol örgütün önderliğinde yahut etkisinde ne başladı ne de gelişti. Parkın boşaltılmasından sonra farklı bir biçime bürünen ayaklanma yine solun etkisiyle de son bulmadı. Bu elbette "flamasız Gezi Hareketi" savunucuları için sevindirici bir durumdu. Bu durumun farkında olarak veya olmayarak çoğu sol akım güçleri yettiğince Gezi Parkı'nda ve Taksim Meydanı'nda ayaklanmalarla omuz omuza mücadele etmeyi seçtiler. Sol hareketlerin ayaklanmanın ilk günü verdiği nispeten sınırlı destek, ertesi günlerde katlanarak büyüdü. Bu esnada kimi sol akımlara yaşadığımız toprakların en büyük ayaklanması olarak gösterilen, kitlenin devleti Taksim Meydanı'dan atmayı başardığı bu ayaklanmaya çeşitli sosyolojik analizleri, "kitle profillerini" gerekçe göstererek katılmadılar.

Marksist Tutum, 99. sayısında ayaklanmaya neden katılmadıklarını açıktan açığa belirtmese de Gezi Ayaklanması hakkındaki tutumlarını "Kapitalist Talana ve Polis Terörüne Karşı İsyân Büyüyor" başlıklı imzasız yazıda ifade ediyor. Yazı, neredeyse herkesin hemfikir olduğu tespitlerle başlıyor:

"Taksim Gezi Parkı'nın sermaye tarafından talan girişimini engellemek üzere başlayan protesto eylemleri birkaç gün içinde hızla yaygınlaşarak ülke çapında hükümet karşıtı bir isyana dönüşmüş durumdadır.

Hızla genişleyen bu hareketlilik, şimdiden önemli bir kırılma noktasını temsil etmektedir. On yılı aşkın iktidar döneminde AKP ve Erdoğan ilk kez bu şekil ve ölçüde bir darbe almıştır. AKP'nin muhtelif ileri gelenleri ve sözcülerinin beyanatlarının arz ettiği dağınıklık da içine düştükleri durumu göstermektedir.

Sorunun basitçe bir ağaç ya da kentsel duyarlılık sorunu olmadığı çok açıktır. Bu taleple başlayan hareket içinde geniş kitleler, AKP hükümetinin toplumu kontrol altına alma ve boğazını sıkma uygulamalarına karşı öfkelerini ortaya koymaktadırlar."

Buna benzer tespitlerden sonra yazıda ayaklanmanın bileşenleri hakkındaki tespitlere geçiliyor ve ayaklanmaya ve parktaki eylemliliklere katılmayan bu akım -herhalde katılanlara öneri niteliğinde olacak- bir takım ödevler belirliyor:

"Örgütlü işçi hareketinin zayıflığı ne yazık ki buradaki en büyük eksikliktir.

Devlet güçlerine karşı ciddi bir direniş sergileyen geniş ve dinamik bir kitle ortaya çıkmıştır. Hiç şüphesiz burada değişik renklerden sosyalist çevrelerin katkısı bulunmaktadır. Ancak örgütlü proleter sınıf hareketi devreye girmediği, genelde örgütsüz olan bu dinamik sönme ya da piyasadaki en büyük hükümet karşıtı güç olan CHP gibi ulusalcı odakların elini güçlendirme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Örneğin işçi sınıfını doğrudan ilgilendiren taleplerin ön plana çıkarılarak, sendikalarındaki, fabrikalarındaki işçilerin örgütlü biçimde mücadeleye katılması, grevlerin ve diğer işyeri eylemlerinin örgütlenmesi vb. bu yolda atılabilecek çok önemli adımlar olacaktır.

...[asıl] olan örgütlü proleter sınıf dinamiğini güçlendirmek ve emekçi kitleleri Kemalistlerin/ulusalcıların eline bırakmamaktır."

Marksist Tutum'a göre, "işçi sınıfını doğrudan ilgilendiren talepler" in ön plana çıkarılması gerekmektedir. Bu taleplerden kastedilen kuşkusuz ki sendikal mücadele ve grevlerle elde edilebileceğini düşündükleri ekonomik taleplerdir: taşeronlaşma, iş koşullarının düzeltilmesi... Oysa, alana yansıyan "barınma hakkı" ve "eğitim hakkı" talepleri, evleri başlarına yıkılan ve eğitim hakkından mahrum bırakılan işçileri "doğrudan" ilgilendiren talepler değil midir? AKP karşıtı bir mücadele, kaçınılmaz olarak işçi sınıfını ilgilendirir; zira bu saldırıların baş müsebbibi AKP iktidarından başkası değildir.

Bütün bunları bir yana bırakırsak bile, "örgütlü işçi hareketi"nden kastedilen işçi sınıfının çoğunluğunu oluşturmayan, "sendikalarındaki, fabrikalarındaki işçilerin" örgütlü hareketidir; bununla işçi sınıfının en ezilen ve sömürülen, sendikası ve sigortasız çalışan kesimlerini kapsayan bir örgütlülüğün kastedilmediği bir sır değildir.

Gezi Parkı'ndan yayılan ayaklanma süresince BDP'nin rolü, eylemlere katılanların sınıfsal profilleri kadar ilgiyi göremedi. Ayaklanma boyunca BDP'nin alandaki zayıf varlığı, müzakere sürecinin etkisiyle ilişkilendirildi. Zira, müzakerecilerin bir tarafı olan BDP'nin ve dolayısıyla işçi sınıfının en çok sömürülen Kürt emekçilerinin Gezi'deki sınırlı varlığı da ayaklanmanın büründüğü hali belirleyen en önemli etken oldu. Halbuki, sol Gezi'nin farklı yönlerine dair türlü türlü tespitlerde bulunurken çözüm süreci ile Gezi'yi ilişkilendiren akımlar da sınırlı oldu. Bu istisnaların bir tanesi Yürüyüş dergisi idi. 371. sayısında Yürüyüş dergisi, "Kürt Milliyetçi Hareketi AKP Faşizminin Yanında Değil, Direnen Halkların Yanında Olmalıdır!" başlıklı yazıda bu ilişkiyi şöyle inceliyor:

"Kürt milliyetçi hareketin tüm politikalarını belirleyen uzlaşmacılıktır. Halk ayaklanması Kürt milliyetçi hareketin uzlaşmacı politikalarına hizmet etmiyorsa yanlış yoldadır. Karaylan; "Bunun doğru yola kanalizasyonu ve demokrasinin gelişmelerine dönük daha doğru yöntemlerle sürdürülmesi halinde Kürdistan'da gelişen süreçle birleştirilebilir" diyor. Birleştirilememişse o zaman halk ayaklanması yanlış yoldadır. Tüm çabaları direniş kendi politikalarına yedeklemek üzerinedir. Bunu başaramayınca da Diyarbakır'daki Kürt Konferansı'nda olduğu gibi görmezlikten geliyorlar. Ayaklanma hakkında tek bir kelime etmiyorlar.

..Kürt milliyetçi hareket halk ayaklanmasının çözüm sürecine zarar verdiğini düşünerek bir an önce bitmesinden yanadır."

Gezi'de patlak veren ayaklanmanın yarattığı iklimde AKP, BDP ve onun temsil ettiği kesimleri "çözüm sürecini baltalamak" bahanesiyle hem dışarı tutmaya hem de sol nezdinde itibarsızlaştırmaya çalışmıştı. Doğrusu, başlangıçta eyleme vekilleriyle ve tabanıyla sembolik destek veren; parktaki yıkım faaliyetini de bir vekiliyle durduran ve gündeme sokan BDP, ayaklanma ilk haftayı doldurduktan sonra "sembolik destek"ten vazgeçip eylemlerin bir bileşimi olmaya karar verdi. Böylelikle de, hükümetin bu ayaklanmanın emekçilere yayılmasını önlemek için BDP'yi itibarsızlaştırma ve tecrit politikaları, suya düşmüş oldu. Bunu da hükümetin parkı boşaltma kararı alması takip etti. Dolayısıyla, BDP tarafında ne bir "uzlaşma" ne de ayaklanmayı görmezden gelme bir tutum söz konusu olmadı. Kaldı ki neredeyse bütün gündemleri askıya alan bir ayaklanma karşısında, Türkiyeli bir siyaset olduğunu iddia eden BDP bu konuda bir tutum takınmak, dolayısıyla bir şeyler söylemek ve bir siyaset belirlemek zorundaydı.

Bütün bunlara ek olarak, BDP'nin ayaklanmada inisiyatif almasını doğrudan müzakere sürecini tehlikeye altına sokacak bir hamle olarak algılamak, müzakere sürecinin doğru değerlendirilmediğine işaret eder. Müzakere sürecinde inisiyatif sahibi olan taraf AKP hükümeti değildir; zira, AKP'nin "çözüm süreci" denilen sürece dair ne bir planı ne de somut öngörülleri mevcuttur. AKP, açlık grevini takiben patlak veren kitlesel eylemlerle bir anda kendisini müzakere masasına bulmuştur. Sanıldığına tersine, müzakere masasına oturan BDP/PKK değil, AKP'nin ta kendisidir. Dolayısıyla AKP'yi geriletecek her şey -ki burada sözü geçen daha önce niteliksel ve niceliksel olarak benzeri görülmemiş bir ayaklanmadır-, masanın öteki tarafını elini güçlendirir ve iddia edilen aksine müzakere sürecini baltamaz. Zira, "çözüm süreci" adıyla anılan bu proje AKP'nin projesi değildir.

Gezi Parkı'ndan yayılan eylemliliklerin süregiden "hükümet adım at" eylemleriyle birleşmesiyle, ancak AKP'ye daha karşı kitlesel ve birleşik bir eylemlilik mümkün olur.

İçinden geçtiğimiz çağın en yakıcı ihtiyacı olan "devrimci parti" ise solun gündeminde pek fazla yer almadı. Bolşevik tipte örgütlenmiş bir devrimci partinin olmadığı koşullarda, Gezi Ayaklanması gibi bir ayaklanmanın bir proleter devrimle sonuçlanmasının mümkün olmadığı sık sık KÖZ sayfalarında yerini buldu. Zira bu, yeni bir tespit de değildi; KÖZ, kitle hareketlerinin ivmelenmesine göre de kendi varlık nedenini oluşturan bu tespiti hatırlıyor değildi.

Gezi Ayaklanması, içinde bulunduğumuz emperyalizm ve proleter devrimler çağının kaçınılmaz bir sonucunu olan ayaklanmalarının ancak Bolşevik bir önderlikle proleter devrimle taçlandırabileceğini gösteren "kaçırılmış" bir başka fırsat oldu. Aynen Mısır gibi, Avrupa ve Latin Amerika ülkelerindeki ayaklanmalar gibi.

Solun devrimci partinin rolü hakkındaki görüşlerini ise Gezi Ayaklanması süresince kime nasıl görevler düştüğünü ilan etmelerinden kabaca da olsa anlamak mümkündür.

Kaldıraç'ın 144. sayısında, "Halk düşmanları!" başlıklı ve "Kaldıraç Okurları" imzalı yazıda da sola yönelik şu görevler tarif ediliyor:

"Bu hareketi daha da büyütme, daha da örgütlü hale getirmektir görev. Artık yeter, söz sokaktadır ve ayaklar baş olmak için mücadeleyi yükseltmelidir. İşçiler, emekçiler şimdi kendi talepleri için sokağa çıkmalı, genel grev, genel direniş örgütlemelidir. Her mahalle, her okul, her fabrika eylem alanıdır. Her alanda taleplerimizi haykurmaliyiz. Her alanda halk komiteleri kurmalı, kararlar almaliyiz."

Kaldıraç'a göre, "işçiler, emekçiler şimdi kendi talepleri için sokağa çıkmalı"dır. Ancak sözü geçen işçi ve emekçileri kendi talepleri etrafında kimin sokaklara taşıyacağı ve yönlendireceği açık değildir. Böylesi bir beceri ancak devrimci bir partiden bekleyebileceğimiz bir beceridir; ancak Kaldıraç bu görevi kitlelerin omzuna yüklemektedir. Kaldıraç devrimi halktan beklemektedir.

Marksist Tutum ise asıl olanın sendikalarda örgütlü olan işçilerin bileşiminin artırılması olarak görüyor fakat bu görevi kime biçtikleri belli değil - kendilerinin önünde böyle bir görev olduğunu kastediyorlarsa da bu görevi ayaklanmaya dahil olmayarak nasıl yerine getirebilecekleri ise bambaşka bir tartışma konusu. Ayrıca, Marksist Tutum'un savlarının aksine, geçtiğimiz günlerde deneyimlediğimiz ayaklanmanın devrimle sonuçlanmayacak olmasının asıl sebebi bu ayaklanmaya katılanların sınıfsal profili değildir. KÖZ sayfalarında defaatle vurgulandığı gibi bu ayaklanmaya önderlik edebilecek ve onu devrime taşıyacak bir öznenin, yani devrimci bir partinin henüz inşa edilememiş olmasıdır.

Yaşadığımız proleter devrimler ve emperyalizm çağında kitle ayaklanmalarının patlak vermesi bir "sürpriz" değil. Zira, bu çağın en belirgin özelliği dönemsel olarak kitle ayaklanmaları ve ulusal kurtuluş mücadeleleriyle sarsılmasıdır. Bu açıdan Gezi Ayaklanması Türkiye burjuva siyasetini uzun vadede sarsacak olsa da KÖZ'ün arkasında duran komünistler için "emperyalizm ve proleter devrimler" çağını kapatıp başka bir çağı açacak, örgütlenme ve varlık sebebimizi gözden geçirmemizi gerektirecek bir gelişme değildir. Bu ayaklanmayı devrimle taçlandırabilecek bir komünist parti bulunmasa da, KÖZ'ün arkasında duran komünistler böyle bir partinin inşası yolunda verdikleri kavgada parti mücadelesi için bu ayaklanmadan azami derecede faydalanmaya gayret etti; bu gayretlerine devam edecek.

KÖZ'ün Sözü AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme

KÖZ, 2013 1 Mayıs'ına "AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme" şiarıyla girmişti. Gezi Parkı'ndan tetiklenen hareketi yerel seçimlere doğru birleşik bir hükümet karşıtı muhalefete çevirmenin yolunun da "AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme" şiarından geçtiğini savunuyor. KÖZ'ün bu şiarı dillendirmesi elbette yeni değildi; AKP'nin hızla kan kaybetmeye başladığı 2011 seçimlerinden itibaren KÖZ birleşik bir muhalefet örmenin CHP'ye yedeklenmeyen AKP karşıtı bir harekete bağlı olduğunu belirtiyordu. Mayıs ayının sonunda patlak veren Gezi Ayaklanması ile bu şiarın gerçekleşmesini mümkün kılan bir zemin güçlenerek Türkiye'nin belli başlı merkezlerine yayıldı. Gezi Ayaklanması, daha önce KÖZ sayfalarında dillendirildiği gibi, AKP karşıtı bir hareketin açılması olarak CHP ve onun etrafındaki ulusal ve şovenist kanada teslim olmasının şart olmadığını, aynı zamanda CHP'den uzak durmanın da illa AKP'yi güçlendirmeyeceğini somut bir şekilde gösterdi. Gerek "Haziran günleri" adıyla anılan park işgalleri sırasında gerek parkların boşaltılıp hareketin forumlara yayıldığı ve devam eden süreçte, AKP'ye karşı ama aynı zamanda CHP'ye de geçit veremeyen bir tutumun somut imkânları ayyuka çıktı.

Aktörlerinin çoğunluğu daha önceden apolitik, siyasete ilgisiz bir kuşak sayıldığı için beklenmedik bir şekilde patlak veren ve kitlesellenen bu hareket, AKP'nin maskesini düşüren, CHP'ye de yol veremeyen bir tutumun mümkün olabileceğini gösterdi. Aynı zamanda, ideolojik ayrımları gölgede bırakarak ortak bir politik zeminde bir araya gelmenin maddi bir temeli olduğunu kanıtladı.

Gezi Parkı'ndan yükselen hareket, AKP'nin kimseyi kandırabilecek bir çapı olmadığını, üzerine yeni bir demokrasi maskesi takıp kitleleri kandırmasının artık o kadar da mümkün olmadığını ortaya çıkardı. AKP'ye ideolojik olarak bağlı olan İslami kesimlerin bile AKP'nin niyetleri ve amaçlarına yönelik endişeleri bu süreçte arttı. AKP'nin ayaklanmayı büyütürken kontrol altına almayı becerememesiyle bugüne kadar ve belki de hala AKP'nin demokratlığı hakkında yanlışlamalara sahip insanların tereddütleri ve kuşkuları arttı.

AKP'nin gerileyişi berrak bir şekilde görünse de CHP'nin durumu böylesi bir netliğe sahip değil. Gezi Parkı'ndaki hareket, bütün çabalara ve BDP'nin de hareket içindeki sınırlı desteğine rağmen, Ergenekon davası sırasında "Gezi Parkı'nın Silivri'ye taşınma" çağrılarının karşılıksız kalmasından görüldüğü üzere, CHP'ye topyekün bir şekilde itibar etmediğini gösterdi. Öte yandan, Gezi Parkı'ndan yükselen hareket CHP'nin tek başına üstlenemediği bir ana muhalefet görüntüsünü oynamasına da vesile oldu. Bu dönemden itibaren CHP'nin umutsuz, geleceksiz, sünepe havasını kıldığı; hatta yer yer sokağa da taşınacak bir muhalefet çizimine geldiği görülmüştür. Bu bakımdan, CHP'ye yol veren bir zeminin açıldığını söylemek yanlış olmaz. BDP'nin ağırlık merkezinde durduğu emekçilerin ve ezilenlerin birleşik hareketi ana muhalefet rolünü üstlenmedikçe de CHP'nin yol almasına elverişli bir zemin var olmaya devam edecektir.

Cumhuriyet Mitinglerini ve Ergenekon davalarını takip eden politizasyon esnasında bile, CHP'nin kitleleri harekete geçirebildiği bir dinamik söz konusu olmamıştı. Burjuvazi içerisindeki dalaşın sürdürdüğü bu süreçte, böyle bir hareketin gelişmemesinin sebebi esasen sermayenin farklı kesimleri arasındaki çekişmede tarafların kitleleri sokağa dökmeden kendi aralarındaki kavgalarını yürütebileceklerini düşünmeleri olmuştu. Şimdi ise, CHP'nin çok fazla tereddüt etmeden yan yana geldiği, sokağa çıkarmaktan tereddüt etmeyeceği bir kitle CHP'nin önüne çıkmış oldu. Yerel seçimlerin az çok böyle bir iklimde, CHP'nin kitle hareketine uzak kalmayacağı bir iklimde geçeceğini şimdiden kestirmek mümkündür.

Gezi Parkı'nda mütevazı bir eylemle başlayan hareketin ülke çapına yayılan bir ayaklanmaya dönüşmesinde esasen AKP'nin rolü olduğu, hareketin kitleselleşmesiyle AKP'nin hesaplarının tersine döndüğünü KÖZ sayfalarında daha önce ifade etmiştik. AKP, çözüm sürecine ve daha

önce kitleleri sokağa döken yegâne odak olan BDP'nin az çok hareketsizleşmesine güvenerek, bu arı kovanına çomak sokmaya, bu sokak çatışmasını tetiklemeye çalışmıştır. Nihayetinde de pişman olmuştur. Zira, BDP bilinen görüntüsüyle ve kitlesile orada olmasa da, başından itibaren milletvekillerini ve park işgali esnasında milletvekillerinin parkta yaptığı basın açıklamasıyla harekete dâhil olmuştur. AKP'nin şiddetli adım adım yükseltilmesinin arkasında yatan da bu olmuştur. İkincisi, Rojava'daki gelişmelerin yarattığı etkiyle BDP'nin siyasette büsbütün devre dışı ve hareketsiz kalmayacağını ortaya çıkması da AKP için bu olayın tuzu biberi olmuştur.

Bu dönemden itibaren AKP'ye kanan hiçbir kesimin kalmadığı, bu hareketin de kendiliğinden CHP'ye yol vermeyeceği bellidir. Burada asıl problem BDP'nin destek vermekle sınırlı kalan tutumu değil, bu gerici hükümete karşı bir muhalefet odağının nasıl örüleceğidir. Elbette, BDP'nin kendi elini güçlendirip AKP'yi sıkıştırırken, esas oynaması gereken muhalefet rolünü de oynamayarak CHP'ye yol verilmesine kapı araladığı doğrudur. CHP'nin böyle bir muhalefet rolünü üzerine alma niyeti olmadığı halde, AKP'nin bu kadar zayıf olduğunun ortaya çıkması, bu muhalefet boşluğunu doldurma gereğinin ne kadar ivedi olduğunu göstermiştir. CHP'nin de gözünü diktiği ve giderek genişleyen muhalefet boşluğu, tam da budur. CHP'nin bu boşluğu doldurmak için hazırlandığını en birinci göstergesi de CHP'nin iç çekişmelerinin, gerilimlerinin az çok susturulması ya da siyasi gündemlerin arka planına atılmasıdır. Kendi imkânlarıyla olmasa bile muhalefet rolünü oynamaya talip, kitlelere ve sokağa müraacaat etmekten çekinmeyen bir CHP, yerel seçimlere yaklaşırken AKP'nin karşısına dikilecektir.

Bu esnada gerileyen AKP de bu gerileyişin önünü kesmek için atacağı adımların Kürtleri kendine yedeklemekle sonuçlanmayacağını farkındadır. Bu yüzden de Gezi Parkı'ndan yükselerek büyüyen kitlesel muhalefeti büyütecek tarzda eski tabanına, güya liberal maskesiyle terkettiği İslamcı tabana daha fazla hitap eden, buradan kurtuluşu arayan bir pozisyona düşmektedir. AKP ne MHP tabanına yanaşabilmiştir ne de Kürtleri istediği gibi kendisine yedekleyebilmiştir. Kala kala bu eski tabanına muhtaç kalmıştır. CHP'nin önünü açan ve açmaya devam eden faktörlerden biri de budur. Hamile kadınların sokağa çıkmasından içki yasaklarına kadar AKP'nin CHP'yi güçlendiren bu müdahalelerinin de daha da artması ihtimal dâhilindedir. Hele AKP belli merkezlerde sahip olduğu pozisyonu yitirme tehlikesini gördükçe bu konuda daha saldırgan ve pervasız olacaktır. Bunu yaptıkça da CHP'nin bu istikamette bir muhalefet rolü oynaması mümkün olacaktır.

Seçimlere giden bu iklimde CHP'nin önünü kesecek ve AKP'nin gerilemesini hızlandıracak yegâne faktör hala BDP'nin odağında yer alacağı bir birleşik kitle hareketidir. Haziran'dan beri bu hareketin önemli bir bileşeninin de Gezi Parkı'ndan başlayıp forumlarla devam eden hareket olacağı da unutulmamalıdır.

BDP, seçim kampanyalarının başlayacağı döneme, Eylül-Ekim aylarına kadar, AKP'ye bir mühlet verdiğini ifade etmiş, AKP'ye "adımlarını atmazsan, sürpriz paketlerini açıklamazsan bu sürece inanmıyoruz" mesajı vermişti. Bu süreç boyunca AKP'nin sürpriz paket vaatleriyle BDP ve Kürtleri etkisiz hale getireceğine inananlar az değildir. Fakat bu süreç, ne AKP'nin niyetleriyle ne de BDP'nin kanma kusuuruyla şekillenmeyecektir. İşin içinde başka faktörler söz konusudur. Bunların başında da Rojava ve AKP'nin Rojava'da oynadığı rol gelmektedir.

Rojava'daki gelişmeler, BDP bir muhalefet odağı olmak için sorumluluk alma konusunda öne çıkmaya bile, AKP ile siyasi bir ateşkes yapmasının mümkün olmadığı bir iklim yaratan bir faktördür. CHP, pupa yelken yol alsın bile Rojava konusunda suskun kalmaya devam edecektir; Rojava'daki Kürtlerin katledilmesine karşı CHP'nin adım atmayacağı besbellidir. Halbuki, AKP'ye karşı gerçek bir muhalefetten beklenen

de tam da AKP'nin Rojava'daki oyunlarının açığa çıkarılması olacaktır. CHP bu süreçte, bu sebeple topal ayak yürümek zorundadır. Beri yandan AKP "bir takım paketlerim var" derken oradaki çeteleri desteklemekte ve desteklemek zorundadır. Bu itibarla da Kürtlerin "AKP'ye kanma" oyununa düşmesini engelleyecek en önemli faktör, seçimlere giden süreçte yakınlığını koruyacak biziatihi oradaki durumdur.

Bugün Gezi Hareketi'nin devamını temsil eden forumlarda, öncesinde Lice'de Medeni Yıldırım'ın öldürülmesi ile Gezi ile Lice arasında bir köprü kurma eğilimi kendisini göstermişti. Şu anda somut ve istenen düzeyde ve her yerde olmasa bile, en azından Rojava'ya karşı şoven bir hareketin forumlardan yükseldiğini söylemek mümkün değildir. Herhangi bir forumda "kahrolsun Kürtler ve Rojava" diyen bir hareket çıkmamaktadır. Aksine, İstanbul'un belli başlı merkezi forumlarında, Abbasağa'da, Yoğurtçu'da, Maçka'da, Şişli'de, Göztepe'de Rojava için yardım çağrıları yükseltilmekte, yardımların toplanması için parklarda masalar kurulmaktadır.

Elbette, forumlardan yükselen dayanışma çağrılarının bir nedeni de Rojava'ya saldıranların arkasında AKP'nin ta kendisi olmasıdır. Şoven unsurların bile dilinin tutulduğu bu durumda, forumlardan Rojava'ya dayanışma çağrıları yükseltilmesi bu yüzden şaşırtıcı değildir.

Önümüzdeki süreç, BDP'nin ana muhalefet sorumluluğunu üstlenmemesine rağmen, bu çizginin sürdürülmesinde müsaittir. Fakat bu ana muhalefet rolünü oynamasını BDP'den beklemek, BDP'yi dışarıdan zorlayarak bu rolü üstlenmesini sağlamak mümkün değildir. BDP bu rolü üstlenmesinin, müzakere süreci ve masayı tekmelemek istememesiyle açıklanmaktadır. Halbuki, Rojava'daki gelişmelerin de BDP'nin manevralarını belirlediği sıklıkla gözden kaçmaktadır. Rojava, Türkiye solunun ağırlıklı olarak bulunduğu noktadan bakınca sadece AKP ile Kürtler arasında olan bir mesele gibi görünebilir. Halbuki, bir tarafta Esad ile, çetelerle çatışmalar, öbür tarafta Güney Kürdistan söz konusudur. Sadece TV yayınlarının sürekliliğini sağlamak için bile birkaç tane Avrupa devleti ile ayrı ayrı ilişki içinde olmak zorundadır. PKK, bu karmaşık uluslararası durum içerisinde kendisine göre bir vaziyet alma durumundadır. Uluslararası dinamiklere karşı pozisyon almak durumunda olan PKK, sadece AKP hükümetine yönelik, onun adımlarına karşı bir politika izleyemez. Bu da elbette PKK'nin attığı adımların ker koşulda doğru olacağı anlamına gelmez. Çok karmaşık hesapları gözeterek adım adım durumundadır, BDP ve PKK. Bu nedenle, sırf ağır aksak süren müzakere süreci yüzünden değil, Rojava'daki gelişmelerin etkisiyle de, "AKP'ye Kanma, CHP'ye Yol Verme" vurgusunu somutlayacak temel aktörü BDP olarak kurgulamak doğru değildir.

Tam tersine, bugün bu görev BDP'nin önceki kitlesel eylemliliklerine yakın bir biçimde dinamizmini ve kapsamını sürdüren Gezi hareketi ve forumların omzuna yüklenmelidir.

Önümüzdeki yerel seçimlerde Kürdistan'daki seçimler ile Türkiye metropollerinde önemli ayrımlar olacağını kestirmek zor değildir. BDP açısından yeni belediyeleri almaktan çekinmek, söz konusu olmayacaktır; Kürdistan'da AKP'nin önü zaten kapalıdır. Metropollerde ise CHP, bazı yerlerde AKP'yi geriletecek derecede güç kazanmaktadır.

Fakat müzakere süreci ve Rojava gündemleri söz konusu olduğundan, metropollerde AKP'yi geriletecek böyle bir hareketin başını tek başına BDP'nin çekmesi olanaklı değildir. Böyle bir hareketin muhatabı, bu forumlar ve Gezi hareketi olmalıdır. Bunun zemini de mevcuttur. Beri yandan CHP, bu hareketi kendi yedeğine almak üzere adaylarını buraya yönelmek zorunda olacaktır. Bu sloganın da asıl muhatabı işte forum zeminidir. "AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme" şiarının forumlar aracılığıyla adayların belirlenmesi sürecinde somutlanacağı aşikârdır.

Bunun elbette soyut bir propagandadan ziyade, somut imkân ve araçlarla tarif edilmesinde fayda vardır. Muhtelif demokrasi vaatlerine

şu ya da bu talebin demokratik kistaslara uygun olduğuna, içeriğine bakarak kanaat getirerek karar vermek doğru değildir. Burada taleplerin ve vaatlerin içeriğinden ziyade, bu talepler ve vaatlerin nerede ve nasıl formüle edildiği, bu sürecin "demokratik" olup olmadığını belirleyecektir. Adayların belirlenmesinde demokratik bir tutum benimsenmesinin konuşulduğu koşullarda, bu adayların belirlenmesinin 12 Eylül Anayasası'na göre olmayacağı aşikârdır. Bu nedenle, bu anayasaya göre belirlenen adayların vaatlerin hangilerininin demokratik olup olmayacağını tartışmaktan ziyade, alternatif bir aday belirleme sürecinin gerçek anlamda bir ön seçim mekanizmasının ortaya konmasının mümkün olduğunu göstermek şarttır. Önceki yerel seçimlerde, kimi mahallelerde muhtar seçimlerinde, halk toplantılarında sınırlı bir şekilde bunu dile getirmek mümkün olmuşsa da, bugün bu alan oldukça genişlemiştir.

Yerel seçimlerde özellikle belli başlı büyük kentlerde belediye başkan adaylarının, meclis adaylarının bir biçimde forumlar ve parklardan yola çıkacağını varsaymak doğru olur. Bu adaylar, böylesi kitleselliğe sahip bir hareketin desteğine mecburdurlar. Aynı zamanda, adayların forumlar aracılığıyla belirlenmesi talebi de forumlar ve parklardan yükseltilmelidir. "Kim bizi muhatap alıyorsa, onlar bizim adayımız olabilir" fikrini buralardan yükseltmek, önceki seçimlere nazaran daha fazla mümkün ve anlamlı hale gelmiştir. Şimdiden bu fikrin planlı ve organize biçimde forumlarda dile getirilmesini sağlamak gerekir. AKP, CHP ve onların destekçi ve kuyrukçularından önce bu alanlarda bu hareketin burjuvazinin terkisine takılmaması için hazırlıklı bir propaganda faaliyetine başlamak gerekir.

Genellikle doğrudan bağlantılı bir konu gibi düşünülmesine de bu süreçte Rojava'daki gelişmelerin başlı başına bir önemi vardır. Rojava ile forumlarda ulusalcılarla, şovenlerle ayırım çizgisinin çekilmesi mümkün olmuştur. BDP, destek ve dayanışma kampanyalarını ayrı bir şekilde yürütse de o kampanyalara geniş bir katılımı, forumlar ve parklardan çıkarmayı sağlamak başlı başına önem taşımaktadır. Bu, hem şovenlerle ayırım çizgisini çizmeyi ve CHP'nin önünü kesmeyi hem de BDP'nin ve Kürtlerin bu hareketlere, forumlara ilgisini artırmasını mümkün kılacaktır. Yerel seçimler yaklaşırken BDP'nin bu forumlara yönelik tutumunu da belirleyecektir.

Demokratik özerklik, yerel yönetimler, adem-i merkezîyetçiliğe dair bugüne kadar görece muğlak olan kavramları, Rojava deneyimi başka bir biçimde doldurmuştur. Bugün bu kavramların somutlaştığı bir somut örnek söz konusudur. Bu güne kadar bu kavramlardan AB kriterlerine uygun yönetim modellerini anlamamaktaydı. Rojava'daki gelişmelerden itibaren yerel yönetimlerin özerkliği kavramı AB kriterlerine göre sınırlanamaz. BDP, bu alanı açmak, AKP'nin pazarlık alanı dışına taşınan bir pozisyon almak zorunda kalacaktır.

Önümüzdeki yerel seçimler her zamankinden daha politik bir iklimde geçecektir. Emekçilerin AKP'den kurtulmasına yarayacak herhangi bir adım, muhakkak teşvik edilmeli ve istismar edilmelidir. CHP'nin yol almasına engel olmak için Rojava dinamiği ile pekişen "hükümet adım at" kampanyalarıyla süren hareketin AKP karşıtı hareket ile buluşturulması gerekir. Bu yöndeki bütün adımlar teşvik edilmelidir. Yerel seçimlerden AKP'nin işinin bittiği bir döneme geçilmesinin yegâne koşulu da budur. Demokratik haklar mücadelesinde çıkarı olan herkesin de AKP'yi zayıflatacak bir birleşik mücadeleden çıkarı vardır. "AKP giderse yerine kim gelecek?" sorusu git gide pişman olan "yetmez ama evet"çilerin sorusu olabilir. AKP'nin yerine kimin geleceği muhalefet rolünü üstlenmek zorunda olanların değil burjuva diktatörlüğüne hükümet aramak zorunda olanların sorunudur. Bizim sorunumuz ise kim gelirse gelsin bir aynı doğrultuda yürümeye devam etme kararlılığını korumak olsa gerektir.

KÖZ bu istikamette hareket edenlerle temas edecek, yüzünü bu istikamete çeviren devrimci hareketin muhtelif unsurlarına müdahale etmek üzere yerel seçimlerden yararlanacaktır.

Türkiye'den İtalya'ya Aynı saldırılara karşı aynı kavga

İtalya'da KöZ okurlarının tanıdığı Pagine Marxiste dergisini ve Combate gazetesini yayınlayan platformun inisiyatifi ile, Gezi Parkı'ndan başlayıp yayılan ayaklanma konusunda KöZ'ün değerlendirmelerini almak üzere 4 ilde bir dizi söyleşi düzenlendi. Türkiye- İtalya Aynı Saldırılara Karşı Aynı Mücadele başlığıyla ve başka örgütlerin ve yerel kolektiflerin de katkı ve katılımlarıyla düzenlenen söyleşiler Napoli, Reggio Emilia, Piacenza, ve Milano kentlerinde yapıldı. Pavia'da ilan edilmiş olan söyleşi ise konutsuz göçmenlerin aynı gün başlayan bir eylemine katılma gereği doğduğu için iptal edildi. KöZ'ün tutumunu izah etmek üzere Orhan Dilber'in davet edildiği etkinliklere ilgi ve katılım yerellerin özelliklerine göre 30 kişiden 100 kişiye varan katılımlar sağlandı.

Napoli'deki söyleşi PM/Combate platformuna yakın zamanda dâhil olan bir yerel örgütün başı-

Villa Medusa /İtalya

na çektiği bir işgal eyleminin konusu olan köşkte gerçekleşti. Daha önce belediye tarafından sosyal hizmetler için kullanılan ve bir süredir terk edilmiş bulunan Villa Medusa diye anılan bu bina bir süredir bir yerel eylem birliği sayesinde işgal edilmiş bulunuyor ve bazı ortak eylemlerin üssü olarak kullanılıyor. Villa Medusa'daki söyleşiye yakın zaman önce aynı örgütlerin dayanışmasıyla ücretsiz izin uygulamasına karşı bir grev düzenleyip başarıyla sonuçlandıran Fiat grevçileri de ilgiyle ve sorular sorarak katıldılar. Aman zaman katılan ve ayrılanlarla 50 ila 100 kişinin katıldığı söyleşi gündüz başlayıp akşam ortak sofraya etrafında ve köşkün bulunduğu emekçi semtinin gençlerin sunduğu müzik dinletisiyle sürdü.

Kuzey İtalya'daki sanayi merkezlerinden biri olan ve sol hareketin etkin olduğu Piacenza'daki söyleşi bir yerel lokalde 30 kişinin katılımıyla yapılırken, yine bir sanayi merkezi olan ve Kızıl Tugaylar olarak bilinen örgütün kurulduğu kent olarak da bilinen Reggio Emilia kentindeki söyleşi birkaç grubun birlikte çalıştığı bir kooperatifin lokalinde 40 kişinin katılımıyla gerçekleşti ve bu söyleşiye İtalyan siyasi polisi de kentin hassas bir yer olmaya devam ettiğini gösterircesine izlemek üzere «katılım sağladı!».

Milano'daki söyleşi ise işkolları arası taban sendikaları konfederasyonu olan Sİ-COBAS'ın merkez lokalinde oldu. Bir süredir PM/Combate taraftarları bu sendikaların içinde ve yönetiminde yer alıyorlardı ve yakın zaman önce İKEA'da taşeron işçilerin işten atılmasına karşı başarıyla so-

nuçlanan bir grev örgütlemişlerdi. Tatil dönemi ve başka çakışan eylem ve etkinlikler nedeniyle 40 civarında izleyicinin yer aldığı bu söyleşiye İKEA grevçilerinden bazıları da katıldı.

Dört söyleşide de Gezi Parkı'ndan başlayan ayaklanma ile ilgili videolar ve müzik kliplerinin ardından Gezi Parkı'nın tarihçesi, AKP hükümetinin ayaklanmaya neden olan saldırgan politikaları ve bu noktadan bir ayaklanmanın patlak vermesine neden olan etkenler izah edildi. Hareketin sosyal karakteri ve sınırları kadar bu hareketin AKP hükümetinin akıbeti ile ilişkisi anlatıldı. Aynı aynı söyleşilerde yöneltilen soruların başında bu hareket ile Tunus ve Mısır'daki benzer olaylarla ortak ve farklı yanları hakkında sorular vardı. İşçi hareketinin ve Kürt hareketinin bu hareketin içindeki yeri ve rolü de soruların ortak sorulardandı. Grevçilerin sordukları sorular ise daha çok sendikaların rolü ve hareket içindeki payları üzerine oldu. Genel grev talebinin yükselip yükselmediği de bir başka soruydu. Parktaki eylemler sırasında iki genel grev olmasına rağmen bu eylemlerin kitlenin içinde eridiği ise şaşkınlık konusu oldu. Napoli'deki söyleşiye katılanlar arasında Türkçe bilen ve Türk solunu tanıyan iki kişinin olması nedeniyle solun genel durumu ve tutumu hakkında daha somut ve özgül sorular geldi. Keza bu gelişmenin ilerideki seçimlerde nasıl bir yansıması olacağı ve seçimlerde nasıl bir tutum alınması gerektiği de üzerinde durulan konular arasındaydı.

Gezi ayaklanması üzerine yoğunlaşan sorula-

Piacenza Türkiye: Köprüyü Geçerken Gezi Parkında Ayaklanma

rın dışında her söyleşide gündeme gelen konulardan biri de Suriye'deki gelişmeler TC'nin buna ilişkin tutumu ve Rojava'daki gelişmenin anlamı ve akıbeti hakkında sorular oldu. Ancak genel olarak Kürt sorunu açıldığında milliyetçilik konusunda ezen ulus ve ezilen ulus ayrımı yapmaksızın gösterilen ortak bir olumsuz refleks dikkat çekiciydi. Bu bakımdan aynı çevrelerde bir sonra yapılması gereken söyleşinin ulusal sorun ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı konusunda olması gerektiği ortaya çıktı.

KöZ'ün Batı Kürdistan Devrimi Tespiti

KöZ'ün geçen yıl Eylül ayında yayımlanan 61. sayısında, "2002'den 2012'ye Orta Doğu'da değişmeyenler ve değişenler" başlıklı yazıda Rojava'daki gelişmeler şöyle ele alınmıştı.

"... Suriye'deki son gelişmelerin gösterdiği üzere Güney Kürdistan'daki özerk yönetim Suriyeli Kürtler açısından hem önemli bir maddi destek hem de gerisine düşülmeyecek siyasal bir eşik oldu. Batı Kürdistan'daki Kürtlerin, Güney'deki Kürtlerin gerisindeki bir statüyü kabul etmeyeceğini görmek gerekir. O halde tıpkı on yıl önce olduğu gibi, Suriye Kürdistanı'nda da önemli bir mevzii kazanılmıştır. Ancak yine on sene önce olduğu gibi, bugün de emperyalistler Suriye'yi bölmek şöyle dursun, Suriye'nin bütünlüğünü korumak için Kürtleri Esadsız bir Suriye'ye bağlanmayı dayatacaklardır.

...
Tüm bu olaylar dizisi, KöZ'ün Irak Savaşı sırasında 'bölgede sürprizli gelişmelere hazırlıklı olmak gerekir' saptamasında bulunurken ne kast ettiğini daha somut bir biçimde ortaya koymaktadır. 2002-2007 boyunca sürprizli gelişmeler Irak'taki siyasal krizler, iktidar boşlukları, kısacası Güneyli Kürtlerin önüne çıkan fırsatlarıdır. Bugün ise Esad'ın kendisini korumak, Türkiye'yi sıkıştırmak ama aynı zamanda Kürtleri Türkiye'ye ezdirmek için yaptığı geri çekilme hamlesi Batı Kürdistan'da iktidar boşluğu doğuran bir başka sürprizli gelişmedir. Tek farkla ki, bu kez Suriyeli Kürtler gerici Baas ile gerici Özgür Suriye Ordusu arasındaki dalaşa taraf olmayıp kendi bayraklarını göndere çekmişlerdir. Ki bu durum başlı başına, bölgeye dâhil olan hiçbir aktör tarafından öngörülemeyen bir sürpriz olmuştur.

...
Ortadoğu'da geride kalan on sene içerisinde değişmeyenleri sıralarken üzerinde beklide en çok durulması gereken nokta bölgede dün olduğu gibi bugün de söz konusu imkânları devrimci bir şekilde değerlendirecek bir partinin eksik olmasıdır.

KöZ Irak Savaşı boyunca devrimci dinamiklere dikkat çekerken diğer akımların aksine partisz bir şekilde politika yapmaya, arkasında durulamayacak taktik sloganlar üretmeye yeltenmedi.

Tersinden, Kürdistan'ın dört parçasında örgütlenmiş bir komünist parti olmadığı sürece Kürdistan'ın özgürleşmesinin ve Ortadoğu'ya barışın gelmesinin mümkün olmadığını ifade etti. Bugünkü hareketler Ortadoğu'daki dengeleri bir daha geri dönülmeyecek şekilde dönüştürmektedirler. Ancak bu hareketlerin hiçbirisi bölgedeki ezen ulus devletlerinin boyunduruklarını parçalayacak bir programa ve mücadele çizgisine sahip değildirler. Bu bakımdan, aralarında iktidar sorununa yaklaşım bakımından birazdan değineceğimiz önemli farklar bulunsun da, dün Güney Kürdistan'da olduğu gibi bugün de Batı Kürdistan'da federal çözüme karşı çıkacak bir parti mevcut olmadığından, Suriyeli Kürtler bir kez daha Suriye boyunduruğuna mahkûm kalacaklardır.

...
Farklılıklardan söz etmeye başlayınca elbette öncelikle Irak'ta ve Suriye'deki iktidar boşluğu sırasında Kürtlerin takındığı tutumu karşılaştırmak gerekir. Irak'taki kriz sırasında, Güney'de zaten 1991'den itibaren fiili bir özerkliğe sahip olan Kürtler yeni bir adım atmadı. Bu özerkliğin hukuki bir statü kazanabilmesi için ABD'nin de onayını alarak Irak'ta Şii ve Sünnilerle pazarlık masasına oturdu. Bugün Suriye'deki gelişmeler ise farklı bir mecrada seyretmektedir. Suriyeli Kürtler iktidar boşluğunu kendi bölgelerinde iktidara el koyarak doldurdular.

Batı Kürdistan'da Kürdistan bayrağının göndere çekilmesi bir ayrıntı değildir. Bilakis, tam da bu eylem Batı Kürdistan'da yaşananları 'Arap Baharı'

diye adlandırılan isyan dalgasından ayırt etmektedir. Tunus'tan Mısır'a Arap coğrafyasındaki isyanlar, tüm kitleleşmesine ve yaydığı sarsıcı enerjiye karşın emperyalistlerin güdümündeki hükümet değişikliklerinin ilerisine geçemedi. Başka bir deyişle, Doğu Avrupa ve Kafkas ülkelerindeki muhtelif renklerle anılan sözüm ona devrimlerle aynı kaderi paylaştı. Hâlbuki Suriye Kürtleri, emperyalistlerin güdümündeki bir hükümet değişikliği projesine yedeklenmek şöyle dursun tüm gerici güçlerden bağımsız yeni bir egemenlik alanı yaratarak yönetime el koymuştur. Çekilen bayrağın simgelediği şey budur. Bu yüzden de Batı Kürdistan'daki gelişmeler bir parçası olduğu Arap Baharı'yla değil yaklaşık 140 yıl önce gerçekleşmiş bir başka tarihsel eylemle, Paris Komünü'yle benzerlik göstermektedir. Bu nedenle de tereddütsüz bir şekilde devrim olarak anılmalıdır.

Venezuela'da albay eskisi Chavez'in Bolivarçı kent konseylerinde Sovyet iktidarı gören, Tahrir Meydanı'nda devrim arayan solun Suriye'deki gelişmelerin adını koyma konusundaki tutukluğu ibret vericidir. Sürekli devrim lafazanlığı yapan bu akımlar sahici bir devrimle karşı karşıya kaldıklarında yalpalayıp kurulu düzenden yana tutum takınmaktadırlar.

Gelişmelerin doğrultusu esas alındığında Batı Kürdistan'daki gelişmeler Güney'dekiyle aynı istikamette değildir. Zira bugünkü Suriye Kürdistanı'nın aksine Güney'de on yıl önce fiili bir özerk yönetim mevcuttu. Savaş sonrasında söz konusu özerklik biraz törpülenerek tescillenmiş oldu. Güney'de fiili özerklik kısıtlanarak bir federal devlet çatısı altına sıkıştırılarak, Batı'da hiçbir statüye sahip olmayan Kürtler bir devrim yaparak yönetime el koydular. Aslına bakılırsa bugün Batı Kürdistan'da hüküm süren durum daha çok yirmi yıl öncesine, yani ilk Irak Savaşı'nın ertesinde ortaya çıkan durumla karşılaştırılabilir. Hatırlanacağı üzere o zaman işgal koalisyonu hava bombardımanından sonra kara ordularıyla Bağdat'a doğru yürüyüşe geçince Güneyli Kürtler ayaklanmıştı. Ancak o zaman da bugün olduğu gibi bir Kürt devletinin kurulmasından endişe eden ABD, Saddam ile masaya oturma yolunu seçmişti. ABD'yle anlaşan Saddam'ın ilk işi ise Güneyli Kürtlerin üzerine yürümek olmuştu. Ancak Güneyli Kürtlerin kendi egemenliklerini ilan edememelerinde bu türden olumsuz koşulların ol-

duğu kadar, hatta ondan daha fazla kendi önderliklerinin tutumu belirleyici olmuştu. PDK ve YNK o zaman Amerika'ya bel bağlayıp bayraklarını göndere çekmeye çekindiler. Bugünse PYD var olan iktidar boşluğundan devrimci bir şekilde faydalanmayı bildi. ...

Suriye Kürdistanı'ndaki durum sadece ABD'nin değil tüm emperyalistlerin tutumunu belirlemektedir. On yıl öncesinde Amerika ve Fransa arasında gizlenemez bir çekişme hüküm sürerken bugün iki emperyalist kutup arasında benzer boyutta bir kutuplaşma gözlemek mümkün değildir. Hatta Suriye'de Libya'da olduğu gibi kim erken müdahale edecek diye bir yarış da söz konusu değildir. Bunun nedeni de emperyalistler arasındaki çelişkilerin yumuşaması değil, Batı Kürdistan'da emperyalistlerin hesaplarına uymayan hamlelerde bulunan bir harekettir.

...on yıl öncesine kıyasla Türkiye çok daha çelişkili bir pozisyonda bulunmaktadır. ...

...Özetle, Türk devletinin Suriye karşısındaki pozisyonu Irak sürecinden hem daha zayıf hem de daha çelişkilidir. Bir yandan Amerika'nın bastırması nedeniyle Suriye'de Esad'ı göndermeye çalışmaktadır ama diğer yandan da Esad'ın zayıflamasıyla karşısına çıkan Batı Kürdistan gerçekliği karşısında ne yapacağını bilememektedir. Üstelik ABD, Suriye'de de Irak'ta olduğu gibi federal bir çözüme razı geleceksen böyle bir çözüm Türkiye'nin uyulmasını kaçırır. Ancak korkunun ecele faydası olmadığı gibi Türkiye'nin son on yıldaki yönelimi Suriye'deki Kürtlerin özerkliğini yasaklayacak tüm araçları terk etmesine yol açmıştır. Tam da bu yüzden Türkiye'nin Suriye'ye ilişkin politikası sürekli hırlıdan ama hareket geçmekten aciz bir devletin politikasından başka bir şey değildir. PKK, on yıl öncesinde sürekli isim değiştirip meşruiyet kazanmaya çalışan bir konumdayken bugün Türk devletiyle adı konulmamış bir şekilde de olsa pazarlık masasına oturmakta, bununla da yetinmeyip açık seçik bir müzakere için bastırmaktadır. Aynı PKK, Suriye'deki devrimci gelişmelere önderlik etmektedir. On yıl öncesinde Öcalan Türk siyasi hayatında lanetli bir figürken, bugün Türkiye'de kamuoyu kosterin onarımının ne zaman biteceğini, Öcalan'ın ev hapsine ne zaman ve nasıl geçeceğini tartışmaktadır. Besbelli ki geçen yıllarda Türk devletinin PKK karşısında eli zayıflamıştır."